

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2014

Núm. 126

Presidència de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera

Sessió celebrada dia 6 de maig del 2014

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 4731/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sagreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres del Palau de Congressos. 5891
 - 2) RGE núm. 4727/14**, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a dades de sinistralitat laboral. 5892
 - 3) RGE núm. 4729/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impostos als cotxes de segona mà. 5894
 - 4) RGE núm. 4719/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a memòria de la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears. 5895
 - 5) RGE núm. 4723/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria d'ajudes del Consorci de la borsa de places. 5895
 - 6) RGE núm. 4885/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia. 5896
-
-

- 7) **RGE núm. 4721/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renovació de directors. 5898
- 8) **RGE núm. 4732/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització de l'Advocacia de la comunitat. 5898
- 9) **RGE núm. 4716/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciatives per atendre les necessitats de les persones que tenen cura dels dependents. 5900
- 10) **RGE núm. 4722/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni relatiu a "Balears, turisme cardioprotegit". 5901
- 11) **RGE núm. 4718/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni signat amb l'Agència d'avaluació de les polítiques públiques. 5901
- 12) **RGE núm. 4720/14**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, sobre la incorporació dels serveis d'extinció d'incendis i salvament marítim de Menorca a la Xarxa Tetraib del Govern de les Illes Balears. 5902
- 13) **RGE núm. 4724/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'estadística de les Illes Balears 2014-2017. 5903
- 14) **RGE núm. 4728/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució poblacional. 5904
- 15) **RGE núm. 4717/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció del patrimoni cultural de la nostra comunitat autònoma. 5905
- 16) **RGE núm. 4725/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'atur. 5906
- 17) **RGE núm. 4726/14**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a EPA. 5907
- 18) **RGE núm. 4733/14**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió de creixement econòmic per a les Illes Balears. 5908
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 5274/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears. 5909
- III. MOCIÓ RGE núm. 4603/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a temporada turística i contractació laboral, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9288/13. 5916
- IV. Debat de les esmenes a la totalitat**, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars:
- 1) **RGE núm. 4166/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS. 5922
- 2) **RGE núm. 4572/14**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. 5925
- V. Debat de presa en consideració de la Proposta RGE núm. 2873/14**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, de modificació de l'article 165.2 del Reglament del Parlament de les Illes Balears. 5941
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats i diputades. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4731/14, de l'Hble. Diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a obres del Palau de Congressos.

Primera pregunta, RGE núm. 4731/14, relativa a obres del Palau de Congressos, que formula la diputada Sra. Isabel Maria Oliver i Sgreras del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, presidenta. L'entrada a Palma, venint de l'aeroport, està presidida per les obres, aturades des de fa vint mesos, del Palau de Congressos. Aquesta paràlisi, però, no és de franc, costa als ciutadans d'aquestes illes 500 euros cada mes, que fa un total fins avui de 10 milions d'euros tirats al fems. Quina valoració fa d'aquesta situació, Sr. Conseller? Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, la valoració, lògicament, és de preocupació, consideram que aquesta infraestructura és absolutament imprescindible per a l'illa de Mallorca i per a la ciutat de Palma. De totes maneres, la situació de paràlisi és la mateixa que vostès varen deixar i que, per tant, com es demostra, no varen fer res per resoldre. Gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, Sr. President. Miri, la nostra valoració, més enllà de tot allò que vostè diu, i la de molts de ciutadans d'aquestes illes és negativa, molt negativa. És una mostra més, de fet, de la seva incapacitat de gestió. Els fets, Sr. Conseller, són cruels, quatre concursos fallits, vint mesos les obres aturades, 10 milions d'euros tudats, 135 milions d'euros de cost amb un sobrecoast d'11 milions d'euros, una estructura que dia a dia es deteriora.

Miri, li diré què passa, aquí s'ajunten dues qüestions, per una part, la incapacitat evident i demostrada que el Govern és incapaç de gestionar aquestes obres, de trobar inversors, de convèncer el sector privat d'aquestes illes per invertir-hi recursos, per arribar a acords amb el Govern del Sr. Rajoy com d'altres comunitats sí que fan i acabar les obres, incapacitat política i també de gestió. Per una altra, la rivalitat entre els dos caps de les institucions implicades, Govern i ajuntament, tot dos del mateix partit polític, vostè ho sap, fa que fins ara hagi estat impossible, per gelosies polítiques, arribar a acords necessaris entre aquestes institucions i acabar les obres, causant així un greu perjudici.

Tot això dóna el resultat que trobam a l'entrada de Palma, un esperpent que dinamita la imatge de la façana marítima, apreciada per tots. Aquesta és la situació que es troba el producte turístic de congressos, que és on aquest govern ha fet la major inversió de totes les inversions en producte, 130 milions d'euros que no tenim. Un edifici rebutjat per tothom, fins i tot per la Federació Hotelera de Mallorca. I vostè què fa, Sr. Conseller, a part de queixar-se?, què espera per trobar una solució?

Sr. Conseller, miri, li deman que si té la solució digui-la i tots ens n'alegrarem, li ho assegurem, si no la té no ens torni amb el bla, bla, bla de l'herència rebuda amb factures de fa anys perquè si ho fa serà la constatació que no té res millor a dir, cap solució per aquest portaavions embarrancat a la primera línia de Palma.

Gràcies, presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sra. Diputada, això és l'enèsima creació que vostès ens han deixat per resoldre...

(Remor de veus i rialles)

... ja poden riure, però la veritat, la veritat és que... la veritat és que és molt greu. Miri, les herències ens demostren i ens fan veure d'on venim...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... i el que som avui és perquè venim d'on venim i de situacions que ens hem trobat. Li recordaré...

(Remor de veus)

... li recordaré que quan nosaltres vàrem arribar hi havia 20 milions d'inversions estatutàries finalistes per a aquesta infraestructura que vostès es varen gastar en despesa corrent i que nosaltres hem hagut de trobar i aportar. També li recordaré que són vostès els que varen modificar el projecte i el varen fer absolutament inviable, el varen modificar i lògicament aquests tres concursos que han quedat deserts són fruit de la seva gestió, vostès el varen canviar i nosaltres no l'hem pogut treure, però no es preocupin que nosaltres el treurem, el projecte. A més, li diré una altra cosa, no només els 20 milions sinó la infraestructura, avui per avui, el que està executat està pagat, està pagat perquè gràcies al pagament a proveïdors hem fet front a 40 milions d'euros més.

Per tant, nosaltres sí que hem caminat, vostès el que varen fer és posar en marxa una obra sense dotació pressupostària, modificant el projecte i deixant-nos una situació...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats...

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... que haurem de resoldre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor...

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... una vegada més nosaltres...

LA SRA. PRESIDENTA:

... no tenen l'ús de paraula...

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

... no es preocupin...

LA SRA. PRESIDENTA:

L'orador té l'ús de la paraula... deixin... Sr. Martínez, un segon per favor, un segon. Senyors diputats, és que no el podem ni sentir.

(Remor de veus)

Bé, Sra. Oliver, vostè ha tengut l'ús de la paraula i ara el té el conseller, per favor, deixin-lo parlar.

Sr. Conseller, continui. Sr. Conseller, pot continuar quan vostè vulgui.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sra. Oliver, no té l'ús de la paraula. Quan vostè vulgui.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies. És que si em fan preguntes no em poden escoltar, no m'escolten mai...

(Remor de veus)

... començ a parlar i vostès comencen a cridar. Escolti, miri, només li diré una cosa més, nosaltres com sempre, com sempre, solucionarem aquest tema, però no anunciarem que es comença cap tipus d'obra quan no puguem assegurar que s'acaben. Per tant, no es preocupin que nosaltres sí que tornarem a arreglar un desbarat, un desgavell que vostès varen crear.

Moltes gràcies.

(Aldarull i alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 4727/14, de l'Hble. Diputat Sr. David Abril i Hervás, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a dades de sinistralitat laboral.

LA SRA. PRESIDENTA:

Segona pregunta del dia...

(Cridòria)

Segona pregunta...

(Cridòria)

Segona pregunta, RGE núm. 4727/14, relativa a dades de sinistralitat laboral...

(Remor de veus)

Segona pregunta, RGE núm. 4727/14, relativa a dades de sinistralitat laboral, que formula el diputat Sr. David Abril i Hervás del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bon dia a totes i a tots. Conseller, la setmana passada va ser el 1r de maig, també va ser el Dia Mundial de la Salut Laboral, i des del Grup Parlamentari MÉS pensam que hi ha pocs motius de celebració, lideram des de les Illes Balears el rànquing estatal en accidents laborals, amb més de 4.200 accidents per cada 100.000 treballadors i treballadores, un 40% més que la mitjana espanyola, i més d'un milenar més d'accidents per cada 100.000 treballadors que Astúries, que és la segona comunitat en accidentabilitat.

No obstant, el seu govern va tornar a jugar a fer notícies positives a partir d'una lectura interessada de les estadístiques fent veure, i cit textualment: "... que continuen treballant per reduir la sinistralitat laboral".

Està d'acord el conseller o què pensa d'aquestes dades?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, fíjese, jo creía que usted en esta intervención iba a hacer de alguna forma una intervención constructiva en aras de verdad de decir, oiga, es verdad, llevamos no solamente el 2013, llevamos años siendo la comunidad donde los índices de siniestralidad son los más altos del país, pero no el 2013, desde el 2007 somos líderes en este ranking. Por tanto, creíamos que íbamos a compartir compromiso para trabajar y mejorar esos datos, creíamos que íbamos a compartir con usted compromiso. Los datos que nosotros sacamos la semana pasada es que, aún existiendo una siniestralidad importante, que lo compartimos, hemos bajado 2.000 siniestros menos con respecto al 2011, un 14%, fueron los datos que dimos, pero además se dijo una cosa muy importante, que tenemos que seguir luchando todos, administración, empresas y empleados, para mejorar este índice. Pero ya le digo, desde el 2007 y antes se está liderando este índice. Por tanto, por favor, súmese para intentar mejorar esto.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Miri, conseller, cert és que lideram aquest dramàtic rànquing des del 2007, però també li he de dir que el 2013 ha estat el primer any de tota aquesta sèrie on s'ha romput aquesta tendència a la baixa en els accidents laborals i el 2013 ha estat el primer any que creix, i creix malgrat la baixada de la població ocupada, cosa que vostè obvia en aquesta anàlisi de les dades, i creix perquè creix dramàticament la precarietat laboral en les nostres illes i en el mercat laboral illenc per la utilització de la crisi com a excusa i per la consolidació de les mesures associades a les polítiques del Partit Popular, per exemple, la reforma laboral. Ja hi ha estudis que ho assenyalen.

La seva mateixa nota de premsa ho diu, creixen els accidents sobretot en els contractes d'entre sis dies i tres mesos, un indicador molt clar de precarietat. Les xifres són tremendes perquè, a més, estan molt rebaixades per la connivència entre les mútues i les empreses, per la por de la gent a perdre la feina i perquè tampoc no es tenen en compte les malalties laborals, pensin per exemple, més càrrega laboral, més càrrega de feina, més malalties laborals, per exemple, les cambres de pisos amb el tema d'esquena; els danys psicosocials associats a la por de perdre la feina, l'estrès al treball associat a una càrrega laboral major.

Tot això no es té en compte i malgrat això les xifres són tremendes, pensam que no fan prou, pensam que no basta amb una direcció general de Treball i Salut Laboral infradotada, amb un SOIB que comença a enviar la gent a les empreses de treball temporal perquè les condicions que ofereix el mercat són infrahumanes i no les pot oferir un servei públic.

Poden fer moltes coses, escoltin els agents socials, ahir mateix varen tenir comissió tripartida i els varen dir que els tinguin en compte, per exemple, a l'hora de fer les inspeccions...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... doni els serveis així com toca.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, vuelve usted a leer mal los datos, y es que además los lee mal, y se los voy a dar. Me está correlacionando indicadores de desempleo con indicadores de siniestralidad y además de precariedad. Mire, nosotros sólo dijimos, porque además damos datos de estadística, que entre seis y tres meses es donde existe más índice de siniestralidad, pero eso no tiene que ver nada, ni si está vinculado a la precariedad, no está vinculado a la precariedad, está vinculado al sistema de prevención que puede tener esa empresa. Eso es muy importante que usted lo sepa.

Además, le voy a decir, es que ya que usted se pone, bueno, dentro de la siniestralidad existen leves, graves y muy graves, pero lo que nosotros hemos hecho es bajar los muy graves, que están en el 0,43%, y ustedes lo tenían en el 0,67, 0,66, 0,67, ¿sabe la diferencia de estos 0,2 puntos? Personas con accidentes muy graves. Eso era cuando ustedes gestionaban, pero además le diré una cosa, vinculado a un sector de la construcción que estaba desaparecido porque perdieron 35.000 empleados y aún así el índice de siniestralidad era peor en el sentido de los siniestros más graves.

Por tanto, no me juegue con las cifras. Quiero decirle, es un compromiso de quien gobierna intentar mejorarlo, ustedes trabajaron en ello y nosotros estamos trabajando en ello...

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 4729/14, de l'Hble. Diputat Sr. Marc Pons i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a impostos als cotxes de segona mà.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tercera pregunta, RGE núm. 4729/14, relativa a impost als cotxes de segona mà, que formula el diputat Sr. Marc Pons i Pons del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La prudència, la certesa i la previsió són només alguns dels atributs que els ciutadans reclamen a qui ha de marcar les polítiques fiscals a un govern. La prudència, la certesa i la previsió malauradament, però casen poc amb el Govern Bauzá, és més, la seva política fiscal s'ha caracteritzat per les estridències d'unes propostes que han acabat per generar greus perjudicis a la nostra economia, els posaré alguns exemples, el fallit impost sobre els cotxes de lloguer, aquell que ni tan sols es va arribar a aprovar va provocar la fugida a la península d'algunes empreses i la matriculació allà dels seus cotxes, algunes d'aquestes empreses a dia d'avui encara no han tornat i no sabem si tornaran; el famós cèntim sanitari ha suposat no tan sols que a Balears paguem la benzina més cara d'Espanya sinó també que el Govern hagi de retornar els diners recaptats, i a dia d'avui el Govern encara no sap com ho farà per retornar aquests diners.

I ara, hem pogut veure com des del Govern de l'Estat es plantegen visos d'inconstitucionalitat en l'impost sobre els vehicles de segona mà, després que la seva entrada en vigor hagi frenat en sec aquest mercat de compra-venda. Davant de tant evident perjudici econòmic, no troba el conseller que hauria de pensar-se dues vegades l'aplicació d'un impost abans d'anunciar-lo?

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. La pregunta bàsicament era si el Govern considerava encertat el canvi de tributació, i el Govern considera encertat el canvi de tributació de les transmissions de vehicles de segona mà, com el seu grup parlamentari el considera encertat, perquè a la proposició no de llei, d'11 de febrer de 2014, vostès assenyalaven que el canvi de criteri suposa bàsicament determinar la taxa en funció del cubatge de vehicles, l'edat i les emissions de CO₂ en lloc del valor del vehicle. El criteri general és compartit pel Grup Socialista mentre permeti introduir entre els vehicles el càlcul dels perjudicis ambientals que provoquen els vehicles a motor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. I per açò vostès varen votar a favor d'aquesta proposició no de llei, no, Sr. Conseller, varem demanar la retirada d'aquest impost i vostès en comissió varen votar en contra. Digui'm, expliqui'm quin és el seu vot, no ens conti coses que realment no són, però això no acaba aquí perquè el Sr. Montoro va anunciar que el que farà serà partir, o té dins el cap una reforma fiscal que té la intenció de prohibir nous impostos a les comunitats autònomes. I d'açò vostès no han sentit res, és més, quan hem duit proposicions no de llei en aquest sentit vostès les han rebutjades.

Per tant, si acabam així ens trobarem que ni els impostos a les grans superfícies, ni els dels envasos, ni els de cotxes de lloguer, ni els de vehicles de segona mà, l'únic que queda viu és el de cànon d'aigües que amb la reforma fiscal del Sr. Montoro tampoc no existirà. Jo em deman, i el Govern quan alçarà per una vegada la veu?, quan serà que el Govern dirà que ja està bé i que, per tant, el que pertoca és dir-li a Madrid que la capacitat fiscal i l'autonomia a l'hora d'aplicar impostos també pertoca al Govern? Voldríem sentir, Sr. Conseller, per una vegada un plantejament seriós que fes possible que un impost quan comença també pugui acabar dins aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. Miri, Sr. Diputat, vostès estan d'acord amb el canvi de tributació, estan d'acord amb el canvi de tributació. Deixi'm dir-li una cosa, miri, el 95% de les vendes de vehicles de segona mà es produeixen entre el primer i el setè any de vida dels vehicles, en aquest tram el canvi de tributació fa que paguin menys, per un utilitari de gamma baixa abans es pagaven 132 euros, ara es paguen 115 euros; per un utilitari de gamma mitjana abans es pagaven 208 euros, ara es paguen 168 euros. Sí que és veritat que a partir de deu anys ara es tributa i abans no es tributava.

Respecte dels informes del Ministeri d'Hisenda, miri, l'informe de... el primer informe que va emetre el Consell Superior de Coordinació Tributària ens assenyalava que des del punt de vista de tècnica tributària *dado que el efecto final conseguido es el mismo convendría pasar de una bonificación autonómica con recargo autonómico a una cuota fija, como hacen Aragón y Canarias*. I és el que varem fer. I el segon informe del ministeri, del Consell Superior de Coordinació Tributària diu que *se considera que la norma aprobada no vulnera el artículo 49 de la Ley 22/2009, que regula las competencias normativas de las comunidades autónomas*. I ara tenim una comissió de discrepàncies per parlar d'això.

La contradicció de vostès és que estan a favor d'això, però en canvi feien tributar els vehicles elèctrics, però en canvi no feien tributar els vehicles de major antiguitat. La prudència i la previsió en matèria fiscal els fa proposar polítiques del passat, de fa onze anys, que els ciutadans de les Illes Balears ja varen dir que no.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 4719/14, de l'Hble. Diputada Sra. Catalina Palau i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a memòria de la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quarta pregunta, RGE núm. 4719/14, relativa a memòria de la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears 2013, que formula la diputada Sra. Catalina Palau i Costa del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bon dia a tothom. Fa uns dies ens varen donar a conèixer els resultats de la memòria d'activitats 2013 de la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears, uns resultats molt positius i satisfactoris que ens indiquen que el 2013 el Banc de Sang va aconseguir l'autosuficiència en donacions i l'eficiència dels recursos. Això suposa que els donants de les Illes han pogut donar resposta a tota la demanda generada des de la totalitat dels centres hospitalaris de les nostres illes sense haver hagut de recórrer a altres comunitats autònomes, i això que per motius d'eficiència s'han reduït les campanyes de donació, la qual cosa no ha impedit que es registrassin 3.478 nous donants. Una vegada més els organismes de l'àrea de Salut del Govern ens demostren que amb menys recursos, que amb menys despesa es poden aconseguir òptims resultats si es fa una bona gestió, i la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears n'és un clar exemple.

Des del nostre grup parlamentari els volem felicitar per aquesta bona feina, per la seva eficiència i perquè els mateixos donants de sang de les nostres illes han qualificat d'excel·lent l'atenció rebuda.

Sr. Conseller de Salut, voldríem conèixer avui la seva opinió sobre el tema i més informació relativa a la feina que desenvolupa la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE SALUT (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, la valoració és molt positiva perquè el que hem aconseguit és consolidar aquesta autosuficiència, que també és bo recordar que ja fa cinc anys que es manté i, per tant, mantenir aquesta línia d'autosuficiència crec que és l'eix principal per a la direcció del Banc de Sang i Teixits.

Vull destacar que això s'ha aconseguit -com dic- amb els nous donants que puguin cobrir aquestes persones que han estat excloses o bé per edat o bé per patologies i que abans, durant molt d'anys havien donat, havia donat vostè la xifra de 3.478 nous donants en aquest any 2013 i el que hem fet ha estat racionalitzar i planificar el que són les campanyes de donacions als diferents pobles de les Illes i al centre del carrer Rosselló i Caçador i a més les sortides del bus que gairebé cada dia és a la Plaça d'Espanya.

L'important és no baixar la guàrdia, fer una feina contínua, fer-la amb racionalitat i aconseguir -com dic-, donar resposta als hospitals públics i privats, perquè vull recordar que hem tengut un increment de nombre d'intervencions quirúrgiques a l'any 2013 que ha estat perfectament cobert per la sang que s'ha subministrat.

Quant al Banc de Teixits, vull destacar que hi ha hagut 60 nins prematurs que han pogut tenir alletament matern, quant a la donació que han fet determinades mares, hem increment un 79,26% el teixit ossi i tendinós, per no repetir dades que vostè ha donat, i s'han aconseguit implantar més de 100 còrnies a persones que les havien de menester.

Més important és destacar que hem tengut un reconeixement nacional perquè la Societat Espanyola de Transfusió Sanguínia va reconèixer al seu congrés anual el millor treball en organització, gestió i promoció de l'estalvi i l'eficiència en la convocatòria.

Per tant, la satisfacció és molt positiva i no només tenim el reconeixement en l'àmbit autonòmic, sinó que també per la societat espanyola. Moltes gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 4723/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a convocatòria d'ajudes del Consorci de la borsa de places.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cinquena pregunta, RGE núm. 4723/14, relativa a convocatòria d'ajudes del Consorci de la borsa de places, que formula el Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, presidenta. La meva pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports. Sr. Martínez, la setmana passada li vaig demanar per les darreres convocatòries de subvencions en espècie per a esdeveniments i per a producte turístic que fan més competitiu als municipis, mesures que estan posant des de l'inici de la legislatura, com mesures d'estalvi, mesures de productes nous, mesures legislatives, mesures estratègiques per ser més competitiu a les Illes Balears i bé, ara ja també sabem que la mesura que proposa l'oposició, després d'haver fet un pla estratègic, un pla de màrqueting que va costar un *potosí* és tornar posar l'ecotaxa, hi ha diferència entre posar mesures uns i posar mesures els altres.

Una altra mesura que estan posant en marxa i que li vull demanar, Sr. Conseller, és si ens pot explicar la nova convocatòria d'ajudes del Consorci de borsa de places que es va publicar el passat dia 29 de març al BOIB i que també serà una mesura que dona competitivitat a tots els municipis de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, com vostè ha dit el mes de març va sortir aquesta convocatòria, una convocatòria que és per a projectes d'inversió a l'illa de Mallorca, perquè són del Consorci de la borsa de places i que és fruit de la recaptació de tota una sèrie de regularitzacions de places il·legals gràcies a l'activitat inspectora de la conselleria.

L'objecte de la convocatòria és per a projectes que puguin ser de rehabilitació de zones turístiques i esponjament que puguin incentivar la reconversió d'establiments d'allotjament turístic obsolets en projectes socials, culturals, educatius, lúdics i esportius; fomentar de manera directa o indirecta qualsevol activitat que persegueixi la competitivitat, diversificació i desestacionalització de l'oferta turística; desenvolupar projectes per incrementar la qualitat de l'oferta turística, projectes I+D+I i dur a terme qualsevol altra activitat amb els objectius de millorar la qualitat de les infraestructures existents.

Per una altra banda, hi poden accedir tots els ajuntaments de l'illa de Menorca, però també es poden fer projectes que puguin afectar més d'un municipi, com poden ser rutes cicloturístiques, temes de senderisme, temes d'esport que a vegades afecten més d'un municipi i és important la coordinació entre aquests i la participació és de... la part d'inversió del Govern és del 80% del total i la part de l'ajuntament que accedeix a aquestes convocatòries és de, com a mínim, el 20% de la totalitat. Això vol dir que la cooperació interadministrativa i la implicació també de diverses administracions està assegurada, que és donar seguretat i de llarga durada a aquests projectes.

La totalitat per a aquesta convocatòria és de 3.600.000 euros, però n'hi haurà més perquè contínuament aquesta activitat inspectora i també la regularització fa que tinguem més ingressos en aquests conceptes i, per tant, serà també una nova convocatòria i probablement per al 2015 i en aquesta, que (...) i en aquests moment s'estan estudiant tots els projectes presentats, s'han presentat un total de 55 projectes que afecten 34 municipis. Abans d'un mes es resoldrà aquesta convocatòria i dins aquest any es podran posar en marxa tota una sèrie d'inversions.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4885/14, de l'Hble. Diputat Sr. Cosme Bonet i Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sisena pregunta, RGE núm. 4885/14, presentada en substitució de la RGE núm. 4730/14, relativa a sentència del Tribunal Superior de Justícia, que formula el Sr. Cosme Bonet i Bonet del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. BONET I BONET:

Sr. Conseller, simplement li demanam una valoració de la sentència del Tribunal Superior sobre el projecte d'hotel a Sa Ràpita. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, respecte absolut a la decisió del Tribunal Superior de Justícia. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

Una valoració un poc magra, Sr. Conseller, com que aquí no hi caben herències rebudes ...

Nosaltres no en podem fer una valoració positiva, ja li ho dic; no podem valorar positivament que hagi estat un nyap des del principi; no podem valorar positivament l'urbanisme a la carta que han practicat Govern i Consell de Mallorca en aquest cas; no podem valorar positivament la inseguretat jurídica que generen vostès en aquest assumpte. Ho hem denunciat des d'un principi, que els interessos autonòmics han estat una manera de fer urbanisme a la carta simplificant terminis arbitràriament.

Com si això no fos suficient en aquest cas el Govern concedeix un interès autonòmic abans de l'obligada modificació del Pla territorial de Mallorca, pla territorial que només contempla dues hectàrees de creixement per al municipi de Campos front a les 19 que necessita el projecte d'hotel a Son Durí, que ja havia rebut una forta resposta ciutadana.

El Pla territorial de Mallorca, per tant, impedia, impossibilitava aquest projecte que estava dins el paquet que el Govern venia amb un excessiu triomfalisme com la salvació econòmica de les Illes Balears, el Sr. Gómez va prometre 500.000 milions d'euros i 3.900 llocs de treball que no hem vist ni veurem, i què fa el consell?, per complir les promeses del Govern al promotor modifica el pla territorial, però no com ho hauria d'haver fet, sinó amb trampes, intentant fer creure que les dues hectàrees eren un error material, un frau de llei, tal com ha dit el Tribunal Superior. Ja li dic jo que no ho eren, perquè aquest pla territorial s'havia aprovat al consell en la legislatura passada, també amb el vot del PP i curiosament amb una fotografia del president del PP Sr. Bauzá al consell, al costat de la presidenta.

El Govern va donar, per tant, un interès autonòmic sense conèixer o obviant, que seria pitjor, que era urbanísticament impossible, el mateix error monumental que amb el segon casino de Mallorca, on també concediren l'autorització sense conèixer la normativa urbanística aplicable, però és curiós, el Consell de Mallorca va córrer a donar una mala solució al tema de l'hotel de Sa Ràpita, en canvi a l'Ajuntament de Palma ha estat impossible posar d'acord o treballar conjuntament Govern i Cort, alguna cosa deu passar.

Sr. Conseller, no és més que la mostra de la manera de fer que tenen vostès, quan fiquen la banya debades es pot intentar fer-los veure la realitat que segueixen i segueixen fins que topen amb la contundent resposta dels tribunals, un exemple un cop més del fracàs dels miracles econòmics que el Sr. Bauzá prometia a inicis de la legislatura, falsos *brotos verdes* que tan sols són operacions urbanístiques contra la llei i contra l'interès general dels ciutadans de les Illes Balears i, com li he dit al principi, aquí....

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

EL SR. BONET I BONET:

...no valen herències rebudes.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, miri no sé si és un nyap o no és un nyap, però si és un nyap també és seu, i ara li explicaré per què.

Miri, vostè sap perfectament, vostè sap perfectament a més, que la correcció d'errades a què es refereix és en base a les recomanacions dels tècnics i els jurítics que són els mateixos - que són els mateixos- que vostès tenien quan es va aprovar la modificació núm. 2 del Pla territorial de l'illa de Mallorca i que vostès i la portaveu del seu grup parlamentari també varen votar a favor. Per tant, la inseguretat jurídica, si s'ha creat alguna inseguretat jurídica l'han creada vostès.

(Remor de veus i algunes rialles)

Li recordaré també que les declaracions d'interès autonòmic l'únic que fan és agilitar qualsevol tipus de tràmit, no li dóna legalitat o no legalitat ni tan sols interpretació legal absolutament a res, és una aposta a nivell de govern que realment s'aposta per a aquella inversió, independentment dels tràmits que s'hagin de dur a terme, però això el que fa és agilitar-los.

(Remor de veus)

De totes maneres...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors disputats, silenci per favor.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

...en aquesta correcció d'errades es varen interposar diversos recursos, un és aquest, el primer es va recórrer davant el tribunal i aquest segon si el criteri dels tècnics i el jurítics és el mateix idò també es recórrerà, però de totes maneres li diré una cosa, és a dir, la seguretat jurídica està si això es pot fer, si això es pot desenvolupar, es desenvoluparà i, si no, no es desenvoluparà. De totes maneres, aquesta inseguretat jurídica que vostè diu és creada per vostès, és creada per vostès!, lògicament, ho varen aprovar vostès, aquesta diferència de xifres als documents gràfics i als documents escrits.

Li torn repetir: aquest govern l'únic que ha fet en això és apostar per una inversió, donar seguretat jurídica a una inversió, allà es pot fer?, es farà; no es pot fer?, no es farà, ho diguin els tribunals, ho diguin els tècnics.

I la veritat, vostè i la portaveu del Partit Socialista varen aprovar aquesta modificació amb uns criteris dels tècnics, que ara no els van bé perquè volen dur a aquí aquesta disparitat de criteris, però al final, si això és viable, es farà i si no, no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) Pregunta RGE núm. 4721/14, de l'Hble. Diputada Sra. Ana María Aguiló i Garcías, del Grup Parlamentari Popular, relativa a renovació de directors.

Vuitena pregunta, RGE núm. 4732/14, relativa... perdó. Setena pregunta, RGE núm. 4721/14, relativa a renovació de directors, que formula la Sra. Ana María Aguiló i Garcías del Grup Parlamentari Popular.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Educació, Cultura i Universitats, centrant el tema als assumptes que de veritat són importants i afecten i interessin els nostres conciutadans, el Grup Parlamentari Popular ja va demanar la setmana passada a la consellera sobre el procés d'escolarització, podem comprovar amb satisfacció que anam millorant ostensiblement en aquesta legislatura convertint-lo en un exercici real d'un dret en llibertat.

Un altre dels aspectes important i que de veritat afecten els nostres conciutadans i la nostra comunitat educativa és el procés de renovació i nomenament dels directors dels centres educatius. Poques àrees de l'Administració tenen la complexitat que té la xarxa de centres públics educatius i l'engedada d'aquesta maquinària és complexa i laboriosa. Per tant, hem de contribuir en la mesura de les nostres possibilitats a millorar la gestió, i hi són claus els equips directius.

Ja la mateixa LOMCE contribuirà també a reforçar la capacitat de gestió des dels centres ja que confereix als directors, com a representants que són de l'administració educativa al centre i com a responsables del projecte educatiu, l'oportunitat d'exercir un major lideratge pedagògic i de gestió.

El procés de renovació i nomenament dels directors dels centres educatius s'ha iniciat, com sempre, mitjançant un concurs de mèrits publicat recentment al BOIB. Si bé la immensa majoria dels directors han decidit continuar, existeix un percentatge que per diferents raons s'ha de renovar. Aquest procés està en marxa i al nostre grup parlamentari li interessa saber la consideració de la consellera referent a tot el procés, ja que alguns representants d'alguns col·lectius han vingut a indicar que aquest procés, que es realitza des de fa molt de temps, és un símptoma més de la desafecció de la comunitat educativa en la seva labor docent.

És per tot això que el Grup Parlamentari Popular realitza aquesta pregunta: quina valoració fa la consellera en relació amb la renovació de directors iniciada amb el concurs publicat al BOIB el passat 25 de març? Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I UNIVERSITATS (Joana Maria Camps i Bosch):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sra. Diputada, la renovació de directors que es fa enguany s'integra dins la roda i normalitat de cada any, on s'elegeixen una sèrie de places per concurs de mèrits de directors que o bé han acabat el seu mandat, o bé es jubilen o bé han renunciat al seu càrrec.

Enguany es treuen 64 centres, 51 a Mallorca, 3 a Menorca i 10 a Eivissa. S'han presentat 44 sol·licituds, perquè per alguna plaça s'ha presentat més d'una sol·licitud, i queden pendents de cobrir 31 places de directors que seran nomenats de forma extraordinària i per dos anys pel director general de Planificació.

Per donar-li un històric del que és la roda aquesta del nomenament de directors, li puc dir que a l'any 2009 per a 80 places hi va haver només 20 sol·licituds i varen quedar sense cobrir 50 places que varen haver també de ser cobertes, com ara, de forma extraordinària; el 2010 hi va haver 119 candidatures o places i només 82 sol·licituds i en varen quedar 37 vacants i cobertes de forma extraordinària; el 2011 hi va haver 109 places, 60 sol·licituds i 49 varen haver de ser cobertes també de forma extraordinària; el 2012, 60 candidatures i 27 d'aquestes no varen ser cobertes i varen ser cobertes *a posteriori* de forma extraordinària, i el 2013, per a 60 candidatures hi va haver 26 sol·licituds i 34 varen haver de ser cobertes de forma extraordinària.

Per tant, les vacants d'enguany formen part d'una roda habitual, com cada any, del nomenament de directors de centres sense que surti res de forma extraordinària o anormal.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 4732/14, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a utilització de l'Advocacia de la comunitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vuitena pregunta, RGE núm. 4732/14, relativa a utilització de l'Advocacia de la comunitat, que formula la Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Gómez, una vegada més una resolució judicial ha deixat al descobert la seva estratègia política en aquesta legislatura. La interlocutòria de l'Audiència Provincial en què arxiva la seva denúncia, la de l'Advocacia de la comunitat contra uns professionals de la sanitat com són els Sr. Clavero i el Sr. Pomar pel tema dels complements mèdics n'és una bona mostra.

Sr. Gómez, li sembla correcte continuar utilitzant els serveis jurídics de l'Advocacia com si fossin del seu partit i no del Govern de les Illes?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados, muy buenos días a todos, Sra. Costa, la Abogacía actúa bajo su total y absoluta autonomía y además siempre bajo criterios absolutamente técnicos, y usted debería saber que las autoridades y los funcionarios públicos en el ejercicio de sus funciones, cuando están actuando por cuenta de la Administración pública es precisamente la Abogacía la que tiene que ocuparse de su representación y de su defensa.

Muchísimas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. Gómez. La seva estratègia ja fa olor, l'estratègia política és dir que tot allò dolent és culpa de l'herència rebuda, fins i tot avui el Palau de Congressos i si no també la culpa és dels tècnics i dels funcionaris, però mai vostès no assumeixen responsabilitats polítiques; i la seva estratègia judicial per la via penal és criminalitzar tot allò que poden de l'anterior govern, però ara ja se'ls ha vist el llautó. En el cas dels complementos salarials dels metges varen encetar una política d'*acoso* y *derribo* contra el Sr. Thomàs dos dies després, casualment, que ell revelàs aquí al Parlament que el president necessitava uns ingressos mensuals de més de 10.000 euros per fer front als seus deutes.

Sr. Gómez, si volen seguir amb aquesta estratègia, paguin-la de les seves butxaques, però no dels diners públics. La utilització de l'Advocacia per interessos partidistes va *in crescendo*: perseguir els sindicalistes amb querelles, aquesta dels complementos mèdics, la farmàcia del Sr. Bauzá, per cert, que si han llegit les conclusions de l'Advocacia més que consideracions jurídiques són consideracions polítiques quan diuen que si es declara la incompatibilitat del Sr. Bauzá suposarà un rèdit polític per a l'oposició, no, Sr. Gómez, serà un triomf de la legalitat.

I per últim, digui'ns si vostè ja sabia, com va dir la portaveu del grup popular, que una vegada aprovats per llei els complementos mèdics la denúncia per via penal ja no tenia sentit i així ho va manifestar el fiscal que no va recórrer la primera interlocutòria d'arxiu perquè ja es feia menció a la llei; en canvi, l'Advocacia, vostès, varen optar per recórrer la interlocutòria sabent que seria arxivada, Sr. Gómez, perquè s'havia aprovat la llei. Vostè ho sabia o no ho sabia, Sr. Gómez?, com a mínim assumeixin responsabilitats polítiques, destitueixin la directora de l'Advocacia i demanin com a mínim perdó al Sr. Clavero i al Sr. Pomar. Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Sra. Costa, mire, el Sr. Bravo a quien insultó fue al presidente del Gobierno, no insultó al Sr. Bauzá farmacéutico, por lo tanto, entra de toda lógica que fuera la Abogacía la que asumiera su representación y defensa. Quiero manifestarle que este gobierno nunca ha hecho un uso irregular ni la Abogacía, ni de ningún otro servicio de la comunidad autónoma.

Y mire, con el tema de los médicos, ¿ya está bien de demagogia! Porque fueron ustedes los que pagaron unos emolumentos, en contra de una sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Baleares. Y fueron ustedes los que escondieron una sentencia en los cajones porque se acercaban las elecciones. Y todo el mundo sabe, no hace falta tener mucho conocimiento de derecho penal para saberlo, que aquellos hechos podían revertir alguna cuestión de carácter delictivo. Y fue precisamente ya en esta legislatura cuando el interventor descubrió los hechos. Y cualquier funcionario público, usted sabe que si se encuentra ante hechos que puedan tener algun carácter delictivo, tiene que ponerlo en conocimiento de la Fiscalía. Y fue precisamente la Fiscalía, y no la Abogacía, la que abrió las diligencias. Y fue la Fiscalía la que lo denunció al juzgado y si después se recurrió la sentencia fue porque la Abogacía entendió que tenía que seguir defendiendo los intereses de la comunidad autónoma.

Y, Sra. Costa, nosotros sabíamos que al redactar y aprobar una ley para legalizar el hecho ilegal que ustedes habían cometido, sabíamos que quedarían sin efecto los probables presuntos hechos delictivos. Pero este gobierno es un gobierno...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor!

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

...responsable y actuó con responsabilidad.

Y miren, si ustedes me piden que dimita por un hecho falaz, basado en un montaje de ustedes, ¿qué tenemos que pedirles nosotros a ustedes que son los responsables de haber traído a esta comunidad autónoma a la ruina y a muchos ciudadanos y a muchas empresas?

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 4716/14, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a iniciatives per atendre les necessitats de les persones que tenen cura dels dependents.

LA SRA. PRESIDENTA:

Novena pregunta RGE núm. 4716/14, relativa a iniciatives per atendre les necessitats de les persones i que formula la diputada Sra. Maria José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. La aplicación de la Ley 39/2006, de dependencia, ha supuesto que un gran número de personas no profesionales se haya dedicado a la atención en sus domicilios de una persona dependiente, ya sea esta un familiar o le una a esta cualquier otro tipo de relación de afinidad.

La atención constante que exige el cuidado de una persona que poco a poco va perdiendo su autonomía personal, puede provocar que el cuidador principal, papel que en la inmensa mayoría de los casos están ejerciendo muchas mujeres, quede absorbido por las necesidades del dependiente y acabe en una situación de claudicación por el efecto conocido en el sector como *burn out*. La falta de tiempo para sí mismos puede ocasionar el descuido y el abandono de la propia alimentación, el ocio o el cuidado personal. No es extraño que la persona cuidadora experimente un deterioro en su estado físico y psicológico, ocasionado por la presión autoimpuesta de atender en todo momento al dependiente.

A este hecho, se une la responsabilidad que entraña cuidar en la mayoría de los casos, sin conocimientos profesionales, a una persona las 24 horas del día y tomar decisiones, muchas veces en solitario, que repercutirán sin duda en su calidad de vida. De este modo, la administración debe responder a las necesidades de estos familiares que atienden a dependientes en su domicilio, cuidando al cuidador y ofreciéndole técnicas e instrumentos que faciliten su tarea diaria.

Dada la gran labor social que desempeñan las cuidadoras y cuidadores de las personas que se encuentran en una situación de dependencia, me dirijo a la Sra. Consellera de Familia y Servicios Sociales para formularle la siguiente pregunta: ¿qué iniciativas impulsa el Govern de les Illes Balears para mejorar al calidad de vida de las personas no profesionales que cuidan de los dependientes?

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre. Sra. Consellera.

LA SRA. DE FAMÍLIA I SERVEIS SOCIALS (Sandra Fernández i Herranz):

Muchas gracias Presidenta. Muchas gracias Diputada. El Govern es totalmente consciente de la importancia que tiene valorar, reconocer y apoyar la labor que desempeñan las personas cuidadoras no profesionales, una tarea social que en muchas ocasiones suple la asistencia institucionalizada y que permite atender con unos niveles también de calidad, al familiar o a la persona dependiente con el valor añadido que tiene que ésta permanezca en el entorno familiar que ya le es conocido. Por esta razón, este año se ha vuelto a impulsar por parte de la Fundación de Atención y Apoyo a la Dependencia y de Promoción de la autonomía personal de las Islas Baleares y el Ibsalut, unos talleres gratuitos destinados a cuidadores de personas dependientes que carecen de formación oficial específica.

Con esta actividad formativa, el Govern trata de preparar los cuidadores con un doble objetivo, que la atención a la persona dependiente no les absorba hasta el punto que se olviden de sí mismos, que se olviden de dedicarse tiempo, de forma que puedan seguir cuidándose los propios cuidadores, pero a la vez también ofrecerles pautas sobre cómo actuar y atender las necesidades de las personas dependientes.

Así en estos cursos se tratan todo un conjunto de materias, desde las atenciones básicas, como la nutrición y la higiene, hasta el uso de las redes sociales. También se abordan áreas relacionadas con la afectividad, las tendencias y se aportan nociones de ergonomía para evitar los daños, tanto en cuidadores como en las personas dependientes. De momento en este año 2014 ya se han hecho seis talleres para personas cuidadoras y hoy mismo empieza otra. No obstante, está previsto que a lo largo del año se puedan desarrollar más. Estos cursos se organizan a través de las consellerías de Familia y Servicios Sociales y la de Salud, a través en este caso tanto de la fundación como del ib-salut, y empezaron concretamente el pasado mes de febrero y, como ya he dicho, continuarán durante todo el año.

Es importante recordar que esta actuación que ya se desarrolló durante el 2013, fue valorada muy positivamente por las personas inscritas. Así el año pasado se impartieron 21 talleres, con un total de 366 horas de formación y se inscribieron a los mismos más de 300 personas. Los técnicos nos manifiestan siempre que está demostrado el gran efecto que tiene la dependencia sobre los cuidadores principales y sus familias y cómo una formación adecuada puede ayudar a mantener una relación positiva entre la persona afectada y su entorno. Además, la actividad de formación representa un espacio donde pueden compartir experiencias personales, acompañados por un profesional, integrar actividades creativas para disminuir esta carga que tiene el cuidador.

Por estos motivos, seguiremos impulsando estos cursos y esperamos a final de año poder valorarlos tan positivamente como los del 2013.

Muchas gracias.

I.10) Pregunta RGE núm. 4722/14, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni relatiu a "Balears, turisme cardioprotegit".

LA SRA. PRESIDENTA:

Desena pregunta RGE núm. 4722/14, relativa a conveni relatiu a Balears turisme cardioprotegit, que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sra. Presidenta. El gran objectiu de la temporada, després de diversos anys de caigudes, que es traduïren en més de mig milió de turistes perduts, Balears es va proposar a principis d'any com a repte recuperar el viatger nacional, tercer mercat emissor en importància per a les illes i que amb la crisi econòmica s'ha desplomat. Tot i que encara és aviat per saber com es desenvoluparà la temporada, sembla que es compliran les previsions, almenys a jutjar pels primers resultats. En els tres primers mesos de l'any la millora ha estat notable, sobretot si tenim en compte que es tracta de l'època més dura, l'hivern, i que aquest any la Setmana Santa ha caigut a l'abril. Així, Balears ha rebut un 7,5% més de turistes espanyols fins el març, en relació amb el mateix període de l'any passat, segons les dades del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme.

En concret, s'han passat dels 280.300 de 2013 als 301.600 rebuts aquest any, 21.300 turistes nacionals més. I el fet que les festes de Pasqua hagin caigut a l'abril, no farà sinó millorar les xifres, ja que tant hotelers com agències de viatges, varen reconèixer un important repunt en les reserves per a aquesta època. A poc a poc, recuperam tot allò que amb el pacte vàrem perdre. Anam pel bon camí. El Govern del Partit Popular des del minut u d'aquesta legislatura, ha seguit un pla estratègic per reposicionar Balears al lloc que li pertoca, dins el panorama turístic internacional.

En aquest sentit, donada la importància que està assolint a les nostres illes el cicloturisme, la Conselleria de Turisme i Esports signà recentment el conveni relatiu a Balears destinació cardioprotegida. Sr. Conseller de Turisme i Esports, pot explicar-nos en què consisteix l'esmentat conveni? Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Jaime Martínez i Llabrés):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Diputada, l'Escola d'Hostaleria, la Federació Empresarial Hotelera de Mallorca (FEHM) i la Fundació Patronat Científic del Col·legi de Metges de les Illes varen signar recentment un conveni per a la formació de personal del sector turístic en el marc del projecte Balears destinació cardioprotegida, el passat dia 16 d'abril.

Mitjançant aquest conveni el que es fa és establir l'organització de cursos de formació de reanimació cardiopulmonar bàsica amb desfibril·lització automàtica i que seran impartits per la fundació a les instal·lacions de l'Escola d'Hostaleria. Aquests cursos estaran dirigits a empleats d'aquests establiments turístics de la FEHM i formen d'aquest projecte impulsat des de la conselleria.

El curs té com a objectiu aportar el coneixement necessari a tot el personal per poder realitzar una atenció en cas d'una parada cardíaca fins l'arribada dels equips d'emergència. Això es tradueix en salvar moltes vides. El curs a més, l'acord s'ha subscrit per un termini de durada de dos anys, amb possibilitat de pròrroga, la intenció és que sigui un projecte que perduri en el temps, i també s'està fent feina perquè es pugui traslladar aquest mateix conveni, la fundació farà feina per això, a la resta d'illes, és a dir, ara es comença a Mallorca, amb la federació que és la primera que ha signat, però també es desenvoluparà a totes les illes perquè sigui destinació global.

Aquesta és una actuació més d'aquesta línia de col·laboració entre els diferents agents del sector, la col·laboració públicoprivada, que creim que ens posiciona a nivell internacional en els temes de seguretat i ens permet poder vendre el nostre destí com a destinació cardioprotegida. Jo crec que és un valor afegit molt important en aquests moments. És a dir, nosaltres som destinació estrella a molts de llocs, però el que més ens posiciona al final són aquests petits detalls que són tan importants quan succeeix una cosa d'aquestes.

De totes maneres, és important que des dels majoristes de viatges, es farà feina també amb ells, perquè això arriba als nostres mercats emissors i ens puguin entendre, no tan sols en el tema de seguretat respecte de la resta de la Mediterrània, destinacions que en aquests moments tenen problemes, perquè ens posiciona per això, a nivell mèdic, a nivell de seguretat ciutadana, a nivell de poder gaudir de la destinació no tan sols als *resorts* típics d'aquestes altres destinacions i sobretot, la seguretat sanitària i mèdica.

Moltes gràcies.

I.11) Pregunta RGE núm. 4718/14, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conveni signat amb l'Agència d'avaluació de les polítiques públiques.

LA SRA. PRESIDENTA:

Onzena pregunta, RGE núm. 4718/14, relativa a conveni signat amb l'Agència d'Avaluació de les polítiques públiques, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltíssimes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera d'Administracions Públiques, a una primera fase el Govern de les Illes Balears va centrar les seves polítiques per tal d'aconseguir una administració pública més racionalitzada i més sostenible. Per això, es reduí el nombre de conselleries del Govern, el nombre de direccions generals i alts càrrecs, el

nombre d'empreses públiques, en un nombre bastant elevat i considerable.

En definitiva, el Govern va complir el programa electoral del Partit Popular, per tal d'aconseguir una administració més reduïda i no tant burocratitzada. També són importants els esforços i les passes que vostès fan per tal d'eliminar duplicitats dins la nostra comunitat autònoma. Recordem que també el programa del Partit Popular va establir com a prioritat l'eliminació d'aquelles competències duplicades, per tal que cada administració se centri en la gestió de la competència que té atribuïda i no es dediqui a gestionar qualsevol competència sense ordre i sense control.

En aquests moments vostès s'estan centrant en el desenvolupament de polítiques encaminades a tenir una administració pública de qualitat i més modernitzada. Una administració simplificada, amb la reducció de tràmits innecessaris, més àgil, més propera cap a l'administrat, amb no tanta paperassa, una administració, en definitiva, més directa i més eficaç.

Fa unes setmanes varen signar un conveni entre la seva conselleria, la Conselleria d'Administracions Públiques, i l'Agència d'Avaluació de les polítiques públiques. Per això Sra. Consellera, ens podria explicar en què consisteix aquest conveni i els avantatges que suposarà per a la nostra comunitat autònoma?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula la representant del Govern per respondre.

LA SRA. CONSELLERA D'ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES (Maria Núria Riera i Martos):

Gràcies, Sra. Presidenta. Gràcies, Sr. Diputat. Com vostès saben, la Llei 4/2011 de bon govern i bona administració, que es va aprovar a finals de l'anterior legislatura i es desplega ara en aquesta, té tot un seguit de línies de bon govern i transparència, avançar amb els índexs de transparència, impulsar el Balears opina amb les preguntes a la ciutadania, impulsar els canals d'informació ciutadana del 012. Una de les actuacions que fins ara, o encara no s'havia desenvolupat era l'avaluació de polítiques públiques, precisament per la dificultat de posar en marxa l'Oficina d'Avaluació, recollida a l'article 50 de la Llei de bon govern, per la dificultat tècnica i estructural de posar-la en marxa.

Però a fi de donar compliment i posar en marxa avaluacions de polítiques públiques, que és mostra d'un govern obert, d'un govern participatiu, que mostra als ciutadans el que fa i avalua les actuacions que fa, el que hem fet és un conveni amb AEBAL. AEBAL és l'agència estatal d'avaluació de polítiques públiques, es dedica a avaluar les polítiques a nivell nacional, és a dir, a valorar els resultats de les actuacions que fa el Govern per ser realment més transparent i valorar si l'actuació és correcta. Existeix des de l'any 2006 i el que hem fet amb aquest conveni és signar per dos anys, sense cost econòmic, que mitjançant AEBAL puguem valorar, avaluar aquestes polítiques del nostre govern.

El conveni té dues línies d'actuació, en general en base als estatuts o al funcionament d'AEBAL, millorar la gestió de la qualitat dels serveis d'una comunitat autònoma i avaluar les polítiques públiques que es determinin. Un dels objectius d'AEBAL és col·laborar amb les comunitats autònomes per poder desplegar totes aquestes actuacions d'avaluació.

Això no vol dir que desaparegui l'Oficina d'Avaluació de polítiques públiques, perquè està creada per llei, l'únic és que quan es pugui a nivell tècnic i estructural també es posaria en marxa. A dia d'avui, per no deixar de banda aquesta avaluació de polítiques, es posa en marxa mitjançant aquest conveni que és pioner per a les Illes Balears, perquè es desplegarà.

La finalitat del conveni..., i dic que es desplegarà perquè ja s'ha determinat quina serà la primera avaluació. És a dir, el nou no només és fer el conveni, sinó fer realment avaluacions, que és el que volem. Per fer la primera avaluació hem triat la nostra Conselleria d'Administracions Públiques, avaluarem el Pla de qualitat de recursos humans, que és un pla que hem elaborat per millorar la formació dels directius, per millorar el clima laboral, per millorar l'homogeneïtzació de les condicions de tots els funcionaris. I els tècnics de l'Agència AEBAL ja estan valorant aquest pla, analitzant-lo i en breu es desplaçaran a Balears per poder començar a fer feina conjuntament i aconseguir d'aquesta manera que sigui realitat aquest govern obert i transparent que tots volem.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4720/14, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, sobre la incorporació dels serveis d'extinció d'incendis i salvament marítim de Menorca a la Xarxa Tetraib del Govern de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dotzena pregunta, RGE núm. 4720/14, relativa a incorporació dels Serveis d'extinció d'incendis i salvament marítim de Menorca a la xarxa Tetraib del Govern de les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Maria Asunción Pons i Fullana del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. En una comunitat formada per diferents illes, com és la nostra, resulta imprescindible comptar amb un eficaç sistema que faci possible la comunicació tant immediata com permanent entre tots els cossos de seguretat i d'emergències.

Durant aquesta legislatura i gràcies a les actuacions dutes a terme pel Govern balear, a través de la xarxa Tetraib, s'ha aconseguit un gran avanç en aquesta connexió, amb el resultat de la coordinació dels serveis. Aquesta xarxa, gestionada des de l'empresa Multimedia de les Illes Balears, dóna resposta a les demandes que havia rebut el Govern de la nostra comunitat, per garantir les transmissions totalment necessàries en casos d'accidents, incendis i altres succèssos. Es tractava d'integrar en un mateix canal de comunicació els Bombers, Protecció Civil, Policia Nacional, Guàrdia Civil, Ibanat, 112 i Agents de medi ambient.

A diferència de l'anterior govern del pacte, que no va prestar mai atenció i va descuidar la implantació d'aquesta comunicació per fer front a les emergències, el Govern del Partit Popular ha actuat i ha resolt el problema. Ha fixat uns mateixos criteris, ha aprovat i unificat els protocols d'intervenció per a cada cas i empra la mateixa tecnologia a totes les illes. Aquestes decisions han donat com a resultat la coordinació i amb el servei de comunicacions mòbil Tetraib, les Balears compten amb un únic sistema i una única xarxa. Fa pocs dies, per cert, s'ha produït la incorporació dels Serveis d'extinció d'incendis i salvament marítim de Menorca.

Per tant, Sr. Conseller, què suposa per als objectius del Govern de les Illes Balears que els bombers de Menorca ja formin part de la xarxa de comunicacions d'emergències?

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern, Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE PRESIDÈNCIA (Antonio Gómez i Pérez):

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. Sra. Diputada, la red Tetraib es una red pública de comunicaciones móviles, como usted muy bien confirma, y el objetivo del Gobierno con la puesta en marcha de esta red no es otro que dotar a nuestra comunidad autónoma de su propia red de comunicaciones móviles, para intentar que todos los cuerpos de seguridad y de emergencias puedan coordinarse de una forma más eficaz, más segura y más económica, a un coste menor, el cual está en torno a un 50% menos.

Con la reciente incorporación de los servicios de extinción de incendios y de salvamento marítimo de Menorca este gobierno continúa avanzando en su compromiso de que esta red de comunicaciones sea la red del futuro, unificando en todas ellas, como digo, todas las comunicaciones de los cuerpos de seguridad y de emergencia de Baleares, y en este caso, el de Menorca, supone un importante avance precisamente en estos momentos porque coincide con el inicio de la campaña contra incendios.

Este nuevo sistema supone un avance tecnológico muy importante, con lo cual la seguridad y la eficacia a la hora de afrontar cualquier emergencia es desde luego mucho mayor, y en estos momentos, además de los bomberos de Menorca, ya están incorporados los de Ibiza y los de Formentera; también está el Instituto Balear de la Naturaleza, los agentes de medio

ambiente, como usted ha confirmado, y también el servicio 112 y Protección Civil; algunas policías locales también lo están, y en estos momentos hay otros cuerpos que están realizando prácticas para poder incorporarse.

Por parte del Gobierno estamos trabajando para conseguir una mejor cobertura. En estos momentos tenemos un 85% de cobertura en las islas de Menorca y de Ibiza, en Menorca y en Mallorca; en Ibiza, algo más del 50% y en Formentera el cien por cien. La idea de este gobierno es conseguir la mayor cobertura posible de todas las islas en el menor plazo de tiempo posible, y el objetivo de este gobierno es que en el menor plazo de tiempo posible todos estos cuerpos puedan estar utilizando esta red de comunicaciones, lo cual va a redundar en una mejor coordinación entre todos estos cuerpos, una mayor eficacia y sobre todo un coste menor.

Muchísimas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 4724/14, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'estadística de les Illes Balears 2014-2017.

LA SRA. PRESIDENTA:

Tretzena pregunta, RGE 4724/14, relativa a Pla d'estadística de les Illes Balears 2014-2017, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, Sr. Conseller d'Economia i Competitivitat, com ja sabem la informació és una eina fonamental; per tant estudiar i treure conclusions sobre la diversitat de dades que genera l'entorn de la nostra comunitat autònoma, bé siguin demogràfiques, bé siguin econòmiques, socials, de territori, de medi ambient, o qualsevol altra dada com de què avui hem parlat, de la sinistralitat, és molt important.

El rigor de les dades així com la metodologia emprada per a l'obtenció d'aquestes dades són del tot fonamentals per poder oferir uns resultats que tinguin la qualitat i la credibilitat necessàries. D'aquesta forma, amb aquest rigor i la credibilitat, es poden observar i treure conclusions encertades d'un determinat comportament d'un paràmetre a un indret concret. De fet les estadístiques que generen a l'IBESTAT són emprades per tots nosaltres aquí mateix quan parlem de xifres, percentatges, i també quan aquestes xifres són exposades en comparació amb altres anys i altres llocs, estadístiques com les que avui ens diuen que les Illes Balears lideren la baixada de l'atur a Espanya, i estadístiques que també ens diuen avui que el passat mes d'abril ha estat, per la creació de llocs de feina, el millor abril de tota la sèrie històrica que es té registrada.

Fa tan sols uns dies es va aprovar el Pla d'estadística 2014-2017 al Consell de Govern, i és per això que avui li deman quin és l'objectiu del pla aprovat. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, este plan trienal de estadística que se ha aprobado hace unos días tiene una misión clara, que es la consolidación del sistema estadístico de nuestras islas. Como usted bien traslada, a través de las estadísticas se pueden tomar decisiones; a través de las decisiones podemos actuar, y a partir de ahí desde luego no errar en el camino.

¿Qué es lo que está haciendo? Este plan está desarrollado a través del IBESTAT. El IBESTAT es un órgano que tiene una misión clarísima, que es tratar esta información que nos llega del Estado, como saben del Instituto Nacional de Estadística y de otros organismos que desarrollan estadísticas a nivel del Estado, y lo que tenemos que hacer nosotros es desagregarlas y llevarlas a cada uno de nuestros territorios, a municipios, a consells..., es decir, a cada una de nuestras islas; por edades, por sexo, por cada una de las actividades que tiene. La misión es clarísima; para eso necesitábamos elaborar un plan, y este plan trasladarlo a Madrid y con este plan ser aprobado y poder tener la información suficiente para desagregar.

Pero otra de las cosas que hace también el IBESTAT, que es un avance importante, que se lleva trabajando mucho tiempo, es, a través del tratamiento estadístico que hace cada una de las consellerías, cada una de las direcciones de su ámbito de competencia, es integrarlas, elaborarlas y desagregarlas después, también.

Por tanto lo que tenemos ahora mismo es una información relevante de nuestro territorio, que además de utilizarla la propia administración la utilizan todos los agentes sociales, empresarios, empresas que necesitan tomar referencia para su toma de decisión. Por tanto este plan de estadística a tres años es necesario para nuestras islas.

I.14) Pregunta RGE núm. 4728/14, de l'Hble. Diputat Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a evolució poblacional.

LA SRA. PRESIDENTA:

Catorzena pregunta, RGE 4728/14, relativa a evolució poblacional, que formula el diputat el Sr. Vicenç Thomàs i Mulet, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia a tothom. Sr. Conseller d'Economia, les dades de l'EPA de la setmana passada són dures i dolentes per a Balears, entre altres coses perquè manifestaven una pèrdua de quasi 11.000 llocs de feina, menys que fa un any. La població ocupada, la que fa feina, baixava en 11.000 persones i Balears era la comunitat autònoma on més població activa es perdia, 30.000 persones al primer trimestre.

Per tant volíem saber la seva opinió, com valorava aquesta pèrdua de població ocupada pel seu govern.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, como siempre le trasladamos, y yo creo que desde el Gobierno siempre de forma objetiva, decimos que los datos son tendencias, y las tendencias hay que analizarlas, hay que analizarlas en un contexto y en una temporalidad, y si vamos a los datos de la EPA, desde el tercer trimestre del 2012 han sido positivos, han sido positivos creando ocupación y disminuyendo paro.

Por tanto este primer trimestre es un dato aislado, hay que seguir analizándolo, pero ya tendremos tiempo de hablar de los datos de afiliación y los datos de paro registrado en nuestras islas, que no los tiene usted en cuenta y no me habla de ellos.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sr. Conseller, nosaltres parlam en aquest moment de les dades de l'EPA de la setmana passada, que són una fotografia de l'ocupació activa a les Illes Balears, i aquesta EPA ens deia que teníem la taxa d'ocupació més baixa dels darrers anys, a conseqüència, precisament, de pèrdua de població ocupada, amb una taxa d'atur d'un 26% i 152.000 persones. Podríem parlar dels joves: més del 50% estan sense feina.

És veritat que sembla que hi ha un descens interanual de població aturada, però també és veritat que està directament relacionat amb el descens de població activa, com hem dit 30.000 persones menys. Els estrangers i el jovent sembla que se'n van a altres bandes. Només una de cada tres persones aturades rep una prestació per atur. L'atur de llarga durada creix, més de 64.000 aturats no reben cap prestació i 51.000 famílies tenen tots els seus membres a l'atur. Una altra dada preocupant: el nombre d'assalariats continua baixant, i també hi ha més temporalitat; per tant podríem dir que a la precarietat dels aturats ara s'afegeix la dels contractats.

Balears ha viscut un dels seus pitjors hiverns, i així torn dir que la població ocupada va baixar en 11.000 persones i la població activa en 30.000. És una constatació de la seva política activa d'ocupació, una política activa que a nivell social augmenta pobresa i augmenta exclusió social. No hi ha recuperació si no millora el benestar de la gent i no hi ha redistribució de renda.

Després de tres anys de govern, ¿no pensa necessari fer polítiques actives d'ocupació...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diputat.

(Alguns aplaudiments)

Sr. Conseller...

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sr. Diputado, yo creo que coincidimos en algunos términos de los que usted ha expresado, pero usted lo descontextualiza. Siempre decimos, cuando usted me habla de parados de larga duración, cuando usted me habla de jóvenes, efectivamente, es decir, yo creo que es una preocupación que tenemos todos y que estamos trabajando para ello, y que entendemos que en breve podremos tener además un compromiso bastante generalizado y un consenso muy importante en políticas activas de empleo, porque además es que entendemos que son necesarias.

Pero le voy a decir una cosa: la precariedad, los parados de larga duración, vienen de políticas las cuales nunca los tuvieron en cuenta. La mayor precariedad es no tener trabajo, la mayor precariedad es no saber qué va a pasarme mañana, y eso, si usted va a los años 2008 y 2009, los parados de larga duración vienen de esos años, de esos 50.000 empleos que se perdieron en nuestras islas. ¿Y sabe lo que pasa?, que se destruyeron en dos años y, crearlos, vamos a tener que trabajar todos mucho en conseguirlos.

Lo que sí le puedo decir es que hoy hay 10.000 parados menos que en abril del año pasado, hay 32.000 más afiliados que el mes pasado, y por tanto crea en las tendencias, analicemoslas, y le emplazo a seguir hablando de eso en los próximos meses, ya verá como toda esta catástrofe que usted augura no se va a dar, porque el cambio de tendencia es real, los indicadores complementarios al que usted me está hablando están dando datos positivos, y hoy ha salido el indicador de confianza del consumidor, que ha crecido. Eso quiere decir que la población confía en las políticas desarrolladas y que la recuperación es real.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 4717/14, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a protecció del patrimoni cultural de la nostra comunitat autònoma.

LA SRA. PRESIDENTA:

Quinzena pregunta, RGE 4717/14, relativa a protecció de patrimoni cultural de la nostra comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidenta. El patrimonio histórico y artístico y el de uso cultural de nuestra comunidad autónoma se puede considerar claramente un importante activo, reconocido y valorado, un capital cultural, conjugando valor cultural a ser parte intrínseca propia de nuestra cultura y económico, lo que le hace un elemento importante en las políticas de desarrollo local vinculado claramente con la importancia del turismo cultural.

Las administraciones públicas con competencias deben jugar un papel importante en relación a la protección y la conservación del patrimonio cultural de nuestras islas. Así la preservación del patrimonio se canaliza fundamentalmente por medio de los fondos estructurales FEDER, siendo éstos complementarios a los aportados por las administraciones públicas implicadas. Recordemos que el Reglamento Europeo 1080/06, de 5 de julio, regula el Fondo europeo de desarrollo local, regional.

Pero la pasada legislatura los responsables políticos en materia de vivienda y arquitectura se dedicaban lamentablemente más a comprar suelo sin planificación ni conocer la demanda, gastar en costosos solares a precios desorbitados sabiendo que no iban a construir, volver a hipotecar suelo ya pagado creando mayor deuda financiera, faltar al cuidado del parque inmobiliario público, muchas asistencias técnicas externas y mucha alegría en los gastos con fondos públicos.

Pero este gobierno, concretamente la Dirección General de Arquitectura y Vivienda, entre otros objetivos es plenamente consciente de la importancia de la conservación, rehabilitación y recuperación de espacios, monumentos y construcciones que formen parte del patrimonio cultural de nuestras islas. Por ello, a pesar del lastre de fuerte deuda financiera heredada de la pasada legislatura y de la contención presupuestaria, ha puesto en marcha recientemente actuaciones, entre otras, de ayudas públicas para llevar a cabo acciones por parte de entidades públicas con este objetivo.

Así, por su importancia y trascendencia, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, le formulo la siguiente pregunta: ¿Qué actuaciones lleva a cabo la Dirección General de Arquitectura i Vivienda en relación con la protección y la conservación del patrimonio cultural de nuestra comunidad autónoma? Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diputat, el programa FEDER europeu preveu la finançació d'actuació que es defineixen dins una sèrie d'eixos que són prioritaris. Dins un d'aquests eixos hi ha fomentar accions en matèria de protecció i conservació del patrimoni.

En vista que tenim aqueixa necessitat, precisament, aquí de conservar i protegir el nostre patrimoni cultural en els municipis de les Illes Balears, des del Govern el que varem fer va ser treure tota una línia d'ajudes. El que hem fet ha estat una passa i aprofitar els fons europeus en benefici del nostre patrimoni, donant oportunitat de ser beneficiàries de les ajudes a totes les entitats públiques que hagin de comprar o rehabilitar edificis singulars per seu caràcter històric artístic, i que l'ús al qual es destinin sigui cultural.

Dia 3 d'octubre del 2013 en el BOIB 136 es va publicar una convocatòria d'ajudes de subvenció per dur a terme tota una sèrie d'accions en matèria de protecció i conservació del patrimoni cultural per part de les entitats públiques de la comunitat autònoma, amb fons europeus FEDER, i de les quals poden ser beneficiaris consells insulars, ajuntaments, altres entitats locals, consorcis, altres organismes autònoms, fundacions i societats mercantils. Les actuacions subvencionades seran tant la compra com la rehabilitació, o les dues a la vegada, d'edificis singulars pel seu caràcter, com he dit, històric artístic i que es destinin a un ús cultural. Com a requisit indispensable aquells edificis han d'estar catalogats o ser béns d'interès cultural, i l'ajuda consisteix a abonar el 50% de l'execució del projecte.

A resultes d'aquesta publicació es varen presentar o s'han presentat fins a 16 sol·licituds d'actuacions, i com a conseqüència d'aquest fet també ens hem vist obligats a incrementar el pressupost; hi havíem destinat 1,2 milions d'euros i l'hem passat a 4,3 milions d'euros per mirar d'atendre totes les sol·licituds que compleixin, lògicament, amb allò que han de complir. Això afecta diferents municipis de les Illes Balears; està bastant repartidet, i del que es tracta ara és de veure, amb la comissió avaluadora que s'ha creat, quins d'aquells 16 projectes queden definitivament amb dret a rebre aquesta ajuda.

A més a més he de dir que la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge col·labora amb la resta d'entitats a fer el projecte i la direcció d'obres de realització de béns catalogats i d'interès cultural. Per tant, tant a nivell de finançació com a nivell també de fer projecte, estam col·laborant perquè tot això sigui possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 4725/14, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dades sobre l'atur.

LA SRA. PRESIDENTA:

Setzena pregunta, RGE 4725/14, relativa a dades sobre atur, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, negar la major de les coses és un símptoma d'estar lluny de la realitat i no es pot qualificar precisament de ser una bona virtut d'un governant. N'hi ha que negaven la crisi quan la tenien damunt i els tocava prendre mesures, i ara són els mateixos que neguen la realitat del canvi de tendència econòmica que s'està produint.

Afirmar que avui estam pitjor que el maig del 2011 no només és fals, sinó que és un símptoma de ser un mal perdedor o un cínic insuperable, i precisament avui es confirma una vegada més aquest canvi de tendència, avui s'han fet públiques les dades de l'atur corresponents al mes d'abril: som líders nacionals, 18 mesos consecutius en què davalla l'atur i 2 semestres consecutius en què es genera ocupació neta.

M'agradaria saber si el maig del 2011 dúiem 18 mesos davallant l'atur, perquè la dada que tenim és: abril 2011, 82.626 aturats; abril 2014, 75.789; m'agradaria saber si el maig del 2011 teníem un dèficit de l'1,3 o més bé era d'un 4,2; si el maig del 2011 es creaven empreses o tancaven quatre empreses diàries; si el maig del 2011 la prima de risc estava controlada o més bé estava desbocada; si el maig del 2011 els proveïdors cobraven o més bé devíem més de 1.000 milions d'euros; si el maig del 2011 l'endeutament era raonable o s'havia més que duplicat en quatre anys; si l'any 2010 havíem tancat amb un creixement o més bé amb un decreixement d'un 0,9%.

Les diferències en tres anys són molt grans, senyores i senyors diputats. Avui tots els sectors a totes les Illes milloren el seu comportament. Els ciutadans ho saben. És evident que queda camí per recórrer, que ha d'arribar cada dia a més gent, però ara hi ha confiança, tranquil·litat i estabilitat econòmica, moltíssima més estabilitat econòmica, i no voler reconèixer això és no estar a l'altura. Els ciutadans ens poden exigir cada dia més, però segons qui no. Per això, en un dia de bones notícies, Sr. Conseller, volem conèixer la seva valoració sobre les darreres dades de l'atur.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sra. Presidenta. Sra. Diputada, cierto, la pregunta anterior que nos han hecho ha sido sobre el Plan de estadística, y es verdad que es muy importante tener datos porque a veces la memoria falla o se interpretan las cosas como uno quiere. Cierto, a nivel de paro hoy llevamos dieciocho meses descendiendo las cifras del paro, dieciocho meses, pero es cierto que además si nos comparamos con años anteriores estamos en 75.789, es decir, casi a nivel del año 2009, quiero decir lo que hablábamos antes, tendencias, tendencias a mejor y tendencias, de momento, que trasladan la confianza de una sociedad y de unos empresarios para seguir creando empleo.

Si nos vamos a los datos de afiliación, afiliación ocupados, ocupados, hay 32.000 personas más ocupadas que el mes anterior, y estamos hablando, por fin, de un año completo de generación de empleo neto, un año completo de generación de empleo neto. Es decir, de más personas trabajando, menos personas percibiendo desempleo, más personas pudiendo consumir y evidentemente empezar una tendencia inversa a la que teníamos de destrucción, destrucción y destrucción.

Por islas, todas las islas, y en este caso sí hablamos de Menorca, es una de las islas que mejores datos está teniendo en el mes de abril, si vamos a Ibiza también, cada una de las islas se está comportando de forma positiva con cada uno de esos modelos de producción y con cada uno de esos modelos de generación de empleo. Por tanto, todas con cada uno de los sectores, no sólo el sector de la hostelería, generan hoy empleo de forma estable, de forma coherente y con un modelo totalmente distinto a la contractación que nos encontramos en el 2011.

Además, también hay indicadores importantes que hemos estado hablando, bajan los parados de larga duración y jóvenes este mes, estos parados que a todos nos preocupan, es verdad, estas aquellas personas que llevan mucho tiempo buscando trabajo están disminuyendo las personas que están buscando trabajo de larga duración.

Cada uno de los indicadores nos dicen que hemos cambiado, cada uno de los indicadores nos muestra que vamos a mejor, con un modelo económico muy distinto al que nos encontramos.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 4726/14, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari MÉS, relativa a EPA.

LA SRA. PRESIDENTA:

Dissetena pregunta, RGE núm. 4726/14, relativa a EPA, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, hem d'estar contents que l'inici de la temporada turística hagi fet que l'atur registrat hagi baixat aquest mes 9.929 persones, que hi hagi hagut un increment d'afiliacions a la Seguretat Social d'un 3,3% interanual, però això no ens ha de fer perdre de vista la dura i cruel realitat que pateixen les persones que en aquests moments són a les Illes Balears, una dura realitat que ens ha retratat l'EPA que diu que la taxa d'ocupació de les Illes Balears és de les més baixes dels darrers anys, amb un 45%, que la taxa d'atur és del 26,7%, li vull recordar que la de 2011 era del 24,9%, que l'atur juvenil està en el 53%, que hi ha hagut un descens de població activa de 30.000 persones i que l'atur de llarga durada arriba al 41% del total.

Sr. Bauzá, davant aquestes xifres, què pensa fer el seu govern?

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula per contestar el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bon dia i moltes gràcies, Sr. Barceló. Miri, qualsevol valoració que es pugui fer amb relació als indicadors d'ocupació no poden ser satisfactoris per una senzilla raó, perquè encara a les nostres illes hi ha massa gent que no té oportunitat de trobar un lloc de feina. Per això precisament aquest govern des de l'inici de legislatura no només s'ha preocupat sinó que s'ha ocupat de canviar una tendència, com molt bé ha explicat el conseller d'Economia. I a això, a això ens dedicam. Jo crec que precisament podem dir que les previsions són optimistes amb aquesta situació, òbviament, però que sense cap tipus de dubtes dades com les d'avui, divuit mesos consecutius baixant les xifres d'atur, un any consecutivament generant ocupació neta, és perquè, Sr. Barceló, no em digui que què pensa aquest govern, simplement aquest govern ho està fent.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, Sr. Bauzá, el problema de l'atur és l'autocomplaença i el cofoisme que té el seu govern, Sr. Bauzá, estan tan pagats de si mateixos, tan contents de com ho fan que perden de vista quina és la realitat d'aquests 51.000 illencs amb tots els seus membres en atur, que perden la realitat de la greu precarietat laboral que hi ha. Per aconseguir 1.459 afiliacions l'any passat varen fer falta 35.000 contractes. Dels nous contractes que es fan enguany, fins l'abril, un 85% són precaris, Sr. Bauzá, són temporals. La desigualtat social creix i cada vegada hi ha sous més baixos, els sous, amb relació al producte interior brut, el preu dels sous ha passat del 45% el 2008 al 49% actual. Cada vegada, per tant, més precarietat, més desigualtat i els treballadors més pobres, Sr. Bauzá. Això és el que ofereix el seu

govern i les seves polítiques i això fa, per exemple, que l'EPA no pugui baixar mai de 100.000 persones. Aquesta és la realitat, per tant.

Davant això, Sr. Bauzá, vostès què fan? Miri, abril de 2013, 30 d'abril, vostè anunciava un pla d'ocupació, Sr. Bauzá, un any després encara no el tenim i, és més, li queda un any de legislatura, quan el pensa aplicar aquest pla d'ocupació?, quan pensa fer una política global de tot el seu govern per fer front a polítiques actives d'ocupació que facin front a les desigualtats i que creïn ocupació de qualitat i no aquesta temporalitat que tenim? Facin qualche cosa, Sr. Bauzá, davant aquesta situació.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Barceló, el que fa aquest govern és precisament el que vostè no vol reconèixer perquè vostè diu xifres, però no diu la realitat de les xifres. Vostè quan parla d'EPA no diu que la interanual d'EPA ha baixat en 20.000 persones, no diu que l'any passat per aquestes dates hi havia un 28% de persones durant el primer trimestre que no tenien feina i ara només, que és important, però ja ha baixat en dos punts, un 26%. Vostè quan em parla de xifres després no diu quina és la realitat de les xifres a les nostres illes.

Sr. Barceló, miri, avui hi ha 9.929 persones que ja han trobat una oportunitat de feina a les nostres illes, això vostè no ho ha dit curiosament. I tampoc no ha dit... sí, l'he escoltat, però tampoc no ha dit que aquest mes de març han baixat un 11,58% les xifres de l'atur a les nostres illes i que som l'única comunitat autònoma que lidera la baixada de l'atur a tota Espanya, tampoc no li he sentit dir això. Tampoc no li he sentit dir que respecte de l'any anterior, mes d'abril de 2013, hi ha una baixada d'un 10% respecte de l'any anterior, tampoc no li he sentit dir això. Com tampoc no li he sentit dir que avui hi ha 32.463 persones més afiliades a la Seguretat Social respecte del mes de març, tampoc no li he sentit dir això. Igual que tampoc li he dit ni li he sentit dir que ha augmentat un 3,34% l'afiliació a la Seguretat Social.

Tot això vostè ho ha dit simplement que s'alegra perquè ha començat la temporada turística. Sr. Barceló, fa divuit mesos que passa això, no passa per una temporada turística. Sr. Barceló, simplement l'anim que no s'inventi xifres, que miri la realitat, que l'analitzi, que hi ha un canvi de tendència consolidat i que vostè hauria d'estar content com hi està no només aquest grup parlamentari sinó la immensa majoria de ciutadans de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.18) Pregunta RGE núm. 4733/14, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a previsió de creixement econòmic per a les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Divuitena pregunta, RGE núm. 4733/14, relativa a previsió de creixement econòmic per a les Illes Balears, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President del Govern, falta un any per a les properes eleccions municipals i autonòmiques i vostè ja té una herència de tres anys, ja podem parlar aquí del balanç del que ha fet i, sincerament, no és una herència per sentir-se'n gaire contents. El primer problema que segueixen tenint els ciutadans de les Illes Balears és la situació econòmica, l'atur, la precarietat laboral i la incertesa en el futur, però a això vostè li ha adjuntat una retallada, sense precedents, dels serveis públics posant en perill una atenció sanitària de qualitat, una bona educació pública i serveis socials adequats. La seva recepta ha estat molt fàcil, protegir els forts i fer pagar la factura de la crisi a la classe mitjana, als treballadors i als sectors més vulnerables. La realitat és que la gran majoria de ciutadans que tenen la sort de tenir un contracte laboral fan feina més hores i cobren un pitjor salari, i això passa tant als treballadors com als petits i mitjans empresaris, als professionals liberals o als autònoms. Si miram els sectors més vulnerables, Sr. President, avui coneixem que ja són 65.206 els ciutadans de les Illes Balears que no cobren cap prestació econòmica.

Una societat no es recupera a costa d'augmentar les desigualtats, per això li deman, com valora la previsió del creixement econòmic?

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el president del Govern per respondre, quan vulgui.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Moltes gràcies i bon dia, Sra. Armengol. Miri, les dades de creixement s'han de fer amb una valoració molt cautelosa, amb molta prudència, per una senzilla raó, perquè les circumstàncies tenen una gran variabilitat, i més en economia. La valoració que podem fer nosaltres des del Govern d'aquests tres anys és que és amb una prudència positiva òbviament perquè el resultat i l'increment del creixement econòmic és absolutament contrastable.

Però també hem de dir que és curiós, i jo li vull dir, que vostè es preocupi tant pels més febles, com molt bé ha dit vostè, però que no es preocupàs dels més febles quan vostè governava. Vostè diu que nosaltres feim pagar factures als més febles i jo record, avui mateix, aquells més febles que eren els discapacitats que quan vostès governaven tan sols no pagaven factures. Sra. Armengol, un poc de coherència i molta poca demagògia; li deman no, no com a portaveu i com a president del Govern, simplement com un ciutadà més d'aquestes illes.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, vostè va rebre una comunitat autònoma que creixia més de l'1% del PIB, vostè va rebre una comunitat autònoma on es garantien els drets socials de la ciutadania i hi havia una bona política d'inversió pública. Què ha fet vostè? Ha retallat els drets socials a tothom, ens va posar en una situació de recessió econòmica on hem passat gairebé tota la legislatura, ha endeutat la comunitat autònoma fins a 6.600 milions d'euros i arribarem a 7.000 segons les seves previsions, ha eliminat les polítiques actives d'ocupació, ha estat incapaç d'aprovar un pla d'ocupació, ha deixat de fer inversió pública, i ha estat incapaç d'obtenir més recursos econòmics per fer allò que nosaltres creim un blindatge social per als ciutadans i una renda autonòmica per a tots aquells que ja no cobren cap prestació.

Què havia de fer, Sr. President? Una bona negociació amb el Govern Rajoy de la qual vostè ha estat absolutament incapaç i una bona política fiscal. Li hem proposat un paquet d'una política fiscal progressiva, ens hi ha votat en contra perdent 43 milions d'euros just per l'impost de patrimoni; li hem proposat retornar, ... -sí, sí, que ens ha votat en contra-, i li proposam un impost turístic que paguin els turistes, com passa arreu del món, veurem què fan vostès perquè, Sr. President, necessitam recursos econòmics per fer inversió econòmica a les Illes Balears. Nosaltres tenim una alternativa, els la plantejam per discutir. Poden continuar enganyant els ciutadans i dir que la recuperació econòmica és una realitat, Sr. President, desgraciadament és un eslògan electoral.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Armengol. Té la paraula el president del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Armengol, l'anim que analitzi i contrasti totes les xifres que jo li he dit, sense excepció, no són dades més que contrastables, són objectives, no ens inventam res. El més curiós és que quan vostès governaven, amb dades objectives, les dades eren dolentes i vostès simplement no ho varen reconèixer. Ara amb dades objectives positives que no les emet un govern, són dades que s'emeten per moltes institucions i organismes, vostès no volen reconèixer el creixement. Vostè ha dit que ens vàrem trobar un govern amb un creixement positiu, miri, però vostè només m'ha parlat de l'any 2011, perquè no m'ha dit que l'any 2009 hi havia un decreixement de 2,7% quan vostès governaven. I no m'ha dit que l'any 2010 vostès varen deixar un decreixement del 0,9% i no m'ha dit que el 0,6% es va produir com a conseqüència del Pla E que vàrem pagar tots i que desgraciadament no es va destinar a pagar als més importants, als proveïdors.

Tampoc no ens reconeix el que passa cada dia, jo li diré molt breument: previsió de creixement 1%, increment de l'índex de confiança empresarial, màxima inversió d'estrangers amb un increment de 196%, augmenta a Balears més que a cap altre lloc el nombre d'autònoms, comença i està consolidada una bona temporada turística, la facturació en el sector serveis la més elevada, avui, divuit mesos de generació de baixada de xifres d'atur, dotze mesos, un any d'ocupació neta. Què més fa falta perquè vostès ho vegin? Simplement, o s'equivoca o no ho vol reconèixer. Ja no vull pensar que vol enganyar.

Moltes gràcies.

II. Interpel·lació RGE núm. 5274/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 5274/113, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política econòmica del Govern de les Illes Balears. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Antoni Diéguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta. Señoras y señores diputados. En el año 2008, hay quien no se ha enterado todavía, hubo una quiebra genérica dentro del sector de la banca, cayó Lehman Brothers, cayeron otras grandes entidades financieras ocasionando una gran crisis del sistema capitalista que se expandió a nivel mundial, pero algunos, algunos todavía no saben que sucedió eso y creen que lo que sucedió fue que el Gobierno de Baleares hundió la economía mundial, pero en fin, vamos a darles...

(Alguns aplaudiments)

... vamos a darles una oportunidad, vamos a darles una oportunidad.

Miren, no sólo fue la crisis una crisis capitalista sino que, al igual que había pasado en otros siglos anteriores, y la peste negra utilizó en el siglo XIV las ratas como elemento de contagio para la expansión de sus efectos, la crisis que se produjo principalmente en la banca en Estados Unidos utilizó las ramificaciones del sistema financiero para llegar también a todas partes y extender esa epidemia.

En los inicios de la crisis el auge de la deuda soberana se explica por una combinación entre incremento de gasto y desplome de los ingresos públicos. Por el lado del gasto, el aumento inicial del gasto no fue motivado por el rescate a las entidades financieras, en un principio, sino que el principal factor explicativo radicaba en las prestaciones por desempleo. Es decir, gasto derivado no de planificación en materia política económica sino de activarse un derecho social como son esas prestaciones. De hecho, el 43% del incremento del gasto público entre el 2007 y el 2009 se debe a prestaciones sociales derivadas a su vez de destrucción de empleo y el consiguiente aumento de las prestaciones por desempleo. De ahí, no de ningún otro despilfarro.

Por el lado de los ingresos, su derrumbe está vinculado con su elevada dependencia respecto a la tributación sobre los salarios y el consumo, amén de las aportaciones procedentes de los bienes inmuebles, los ingresos fiscales en España pasaron de representar un 41,7% en 2007 a un 35,2 en 2009. De ninguna manera se puede sostener que el origen de la deuda soberana venga de un excesivo gasto del sector público, de ninguna manera.

A los dos factores que he citado hay que añadir, eso sí, ya en época del Gobierno del Partido Popular, el rescate bancario que según datos, no nuestros sino de la Comisión Nacional de la Competencia, en el 2012 el sector financiero absorbió el 94,2 del total de las ayudas públicas. Es decir, estos que dicen que no tiene que haber subvención pública, pues bien, el 94,2 del total de las ayudas públicas lo tomó la banca en el año 2012. A final de 2012 las ayudas directas a la banca habían supuesto sólo en inyecciones directas 39.139 millones de euros, según las cifras de Eurostat, y a esto hay que añadir los 41.231 millones en avales concedidos para el programa de 2012 a la docena de entidades que se beneficiaron y, en consecuencia, sin contar ayudas públicas de liquidez, el saldo total de 2012 entre recapitalizaciones y avales suma 80.370 millones de euros.

Vamos a ir viendo por donde se ha ido el dinero de los españoles.

Por su parte, la suma de recapitalizaciones directas de PROPI y PROP2 suma 66.911 millones de euros, un 6,4 del PIB, ni más ni menos. Por ahí es por donde se ha ido el dinero, no en despilfarros ni en otra serie de cuestiones, por ahí es por donde se ha ido el dinero. Y esperen, que esto no ha acabado, la última ayuda pública a la banca viene recogida en el Real Decreto 14/2013, de 29 de noviembre, hace apenas cinco meses, por el cual se detalla una nueva ayuda de 30.000 millones de euros consistente en garantizar buena parte de los activos fiscales diferidos en propiedad de los bancos para cumplir las nuevas exigencias de capital impuestas por los acuerdos de

Basilea. ¿Quién se está llevando el dinero de los españoles? Más claro imposible, más claro imposible. Y aún hay algún ignorante por ahí que habla del Plan E que fue una miserable suma comparada con lo que estamos hablando en este tema.

Pues bien, la deuda soberana es una consecuencia de la crisis de la economía, y no al revés, y no al revés, y si no que venga alguien aquí y me lo explique, la crisis soberana procede de la crisis de la economía, y no al revés, porque considerar que actuar sobre las consecuencias en lugar de sobre las causas nunca puede ser una solución. El golpe fuerte de la crisis fue, efectivamente, en el año 2008 y 2009. En el año 2008, gobernando otro gobierno distinto al que hay en este momento, cayó fulminantemente el crecimiento en Baleares, como en toda España, y la suerte que tienen es que gobiernan en Baleares porque si gobernaran en Murcia veríamos cómo estaban, que es donde ha gobernado siempre el Partido Popular con sus recetas, y no le digo en Valencia, no le digo en Valencia, sinónimo de despilfarro, con el Partido Popular evidentemente.

(Remor de veus)

Aquí, en Baleares, durante el gobierno anterior golpeó la crisis, evidentemente, y el Sr. Bauzá, que ahora lo hemos oído, dice que los parados de la crisis capitalista son del Gobierno del pacto. ¿Hace falta ser ignorante para decir una cosa así o quiere engañar, como dice él, o quiere engañar? Vamos a ver.

Aquí hubo dos circunstancias graves, que fueron la crisis de las entidades financieras, que trajo una caída del crédito, que hundió la construcción, un sector con debilidades estructurales, y quiero recordar que en esta misma tribuna, en un debate del estado de la autonomía, denuncié claramente que la construcción tenía debilidades estructurales, que no creaba riqueza en un país, que podía crear coyunturalmente empleo, pero que no creaba riqueza, etc., y ¿saben quién me discutió y me dijo que la construcción era la panacea de todos los males? El portavoz del Partido Popular, el portavoz del Partido Popular salió aquí, -vean el *Diari de Sessions*, es muy interesante.

(Remor de veus)

Y luego, además, advertí también, en su momento la crisis europea se tradujo también, en los años 2009 y 2010, en una menor llegada de turistas. Porque, miren, los turistas no vienen en función del país al que van a ir como destino, sino que vienen en función de la situación del país de origen. Es decir que si un alemán no tiene dinero no va a ningún sitio, y si tiene dinero va, y a la hora de escoger pues escogerá las zonas que le parezcan mejores. Y dentro de esas zonas que se plantean mejores tenemos la suerte de que Baleares es de la mejores zonas para hacer turismo y, entre otras cosas, tenemos también la suerte, que es también desgracia para otros mercados competitivos, que no se han recuperado esos mercados competitivos de determinadas crisis que han tenido, sobre todo de la inseguridad que tienen. Y eso procede, y eso produce que tengamos unas excelentes temporadas turísticas, entre otros elementos, no quiero analizarlos todos, pero entre otros elementos.

Por eso, lo que no es verdad, como dice algún ignorante también, es que Baleares sea la locomotora de España, sino que somos, desde el punto de vista del turismo, el furgón de cola de los países europeos. ¿Por qué? Porque si Alemania y Reino Unido tiran y van bien vienen turistas aquí, gobierne el Partido Popular o gobierne el PSOE o gobierne quien gobierne, esto es de una evidencia absoluta, es de una evidencia absoluta que tendrían que tener en cuenta. Y ahora, en estos momentos, las cosas en Alemania y en Gran Bretaña van bien, van mejor, y entonces vienen turistas.

(Remor de veus)

Van bien, pero no han aplicado las políticas que está aplicando el Partido Popular.

Sigamos, miren, evidentemente el PIB cayó en el 2009 a un menos 4,3, más de lo que ha dicho el Sr. Presidente, a un menos 4,3, una de las mayores caídas que ha habido, y ya hemos porqué, y ya hemos visto porqué. ¿Cuál fue la respuesta del Gobierno anterior? Reducir su presupuesto aproximadamente un 10% ajustando el gasto, cosa que se hizo, sí, sí, se redujo..., el presupuesto de 2010 la única comunidad autónoma de España que lo redujo, mírelo bien, la única comunidad autónoma de España que lo redujo fue la comunidad autónoma de Baleares, y en el mes de julio hicimos otra reducción, vía decreto, hicimos otra reducción del 6%, sumando en total una reducción del 10%, cosa que no había pasado en ninguna otra comunidad autónoma de España, y la hicimos con el voto en contra del Partido Popular, que se negó a que hubiera reducciones presupuestarias.

(Remor de veus)

Pues bien, eso es una austeridad sensata que contrasta con la insensata que tenemos en este momento y de carácter ideológico.

Mantener una política de inversión pública también se hizo, que evitara el desmantelamiento de la estructura productiva. Los resultados no se hicieron esperar, en el 2011 pasamos de cifras de menos 4,3 a cifras superiores al 1%. Eso sí que es un milagro, en poco más de un año, pasar de menos 4,3 a más del 1%, en sólo un año, ahora, eso sí, el cambio de gobierno fulminó la tendencia. Cuando llega el nuevo gobierno, el Sr. Bauzá, con sus anuncios catastrofistas para criticar al gobierno saliente, le valió el cierre del crédito bancario. ¿Ustedes conocen a alguien que vaya a pedir un crédito de 200 millones de euros y le diga al banco: te pido un crédito de 200 millones de euros, pero no lo puedo devolver? ¿Conocen a alguien que tenga sentido suficiente como para hacer algo así? Pues esto es lo que hizo el presidente del Gobierno.

(Remor de veus i rialles)

Y la prueba es que los anteriores siempre tuvieron crédito bancario y este gobierno no ha tenido nunca crédito bancario, nunca, desde el inicio, jamás ha tenido crédito bancario, ha tenido que recurrir a otras fuentes de financiación.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Digan los créditos bancarios que ha tenido este gobierno y los que ha tenido el gobierno anterior.

¿Deuda? Ha multiplicado la deuda, sí, evidentemente también la ha subido, ya llegaremos allí. Los números son escalofriantes.

Mire, el producto interior bruto en Baleares en el 2013 ha caído un 0,4 respecto al año anterior. Esa tasa es 4 décimas superior a la publicada en el 2012. Por eso ellos se comparan siempre con sus propios cifras, porque después de la catástrofe, primer y segundo año Bauzá, cualquier cifra es buena, y se comparan con sus propias cifras y no con las cifras anteriores.

Mire, la política de la austeridad ha llevado a una fuerte devaluación interna que está arruinando a los españoles y también a los ciudadanos de Baleares, y después de ver el éxito de las medidas del anterior gobierno, en una situación peor, en plena fase aguda de la crisis, pasar de menos 4,3 a más 1, el gobierno actual ha estado siempre en tasas de crecimiento negativo, y este último año de legislatura anuncia que a lo mejor llega a un crecimiento positivo o semejante al del gobierno anterior. Esta bien, está bien, se ha superado a sí mismo, un éxito.

Mire, todo esto tiene una explicación, aunque no tengo mucho tiempo para poder meterme en ellas, mire, lo que les queremos pedir, sobre todo, y es lo que le queremos plantear, Sr. Conseller, es que nos encontramos en estos momentos con una suerte y una gran ventaja y es que tenemos unas temporadas turísticas excelentes, esta que tenemos será excelente, posiblemente la próxima que tengamos también sea bastante buena, etc., entonces, lo que le queremos plantear, Sr. Conseller, es: ¿no considera que llega el momento de plantear una política de transferencia de rentas que permita que esa riqueza que llega a Baleares llegue a los ciudadanos de Baleares? La primera vía de transferencia de renta, sin duda, son los salarios, y está hablándose, dentro del Convenio de hostelería, de que se quiere subir el salario de los empleados de la hostelería 2 euros al mes.

(Remor de veus)

O sea, un individuo que esté cuatro meses cobrará 8 euros más. Eso es una burla, cuando los beneficios se está hablando de incrementos de cerca del 50%. ¿Cree que por 8 euros se puede despachar una persona cuatro meses, por 8 euros? Creo que el gobierno, aunque no pueda intervenir directamente o no pueda imponer ninguna posición, tiene que manifestar una postura favorable a esa transferencia de rentas.

Y la segunda vía de transferencia de renta, a la que no tengo tiempo y a la réplica, si acaso, lo comentaremos con más extensión, es la vía impositiva. Hay que cambiar la política impositiva que ha seguido este gobierno, según la cual sólo ha establecido vías de imposición directa, a vías de imposición que impliquen redistribución de renta. Y en eso, nuestro paquete fiscal, que conoce y no tengo tiempo para poderse lo explicitar con más extensión, nuestro paquete fiscal lo conoce y ya digo ahorro, por tanto, explicarlo, significa una distribución de rentas.

Sr. Conseller, ¿no consideran que sería hora...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Acabo, Sr. Presidente.

¿No cree que sería hora de llevar una política de redistribución de rentas que permitiera a los ciudadanos tener una mejor situación vital en esta comunidad autónoma?

Nada más, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Govern té la paraula el conseller d'Economia, Sr. Joaquín García.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Presidente. Sr. Diputado, yo, mire, lo que le tengo que hacer es negar a la mayor todo lo que usted ha dicho, porque la verdad es que maneja usted los datos y la interpretación económica de una forma impresionante, la verdad es que pocas veces había oído una intervención sobre un modelo económico en el cual defienda lo que ahora mismo es indefendible.

Mire, primero me habla de la quiebra financiera del año 2008, me habla, cierto, una crisis, empezó en el verano de 2007, recuerde, en el verano de 2007, pero en esos mismos momentos, y podremos recoger declaraciones a nivel de Gobierno central, como declaraciones a nivel de gobierno autonómico que es que estábamos en la *Champions League* en el sistema financiero, estábamos en la *Champions League*.

(Alguns aplaudiments)

Ustedes decían que teníamos el sistema financiero más saneado, y así lo defendían.

Me habla después de rescates bancarios. ¿Realmente cree lo que dice? ¿Realmente usted cree que el rescate bancario, que se ha desarrollado de una forma eficaz, eficiente, ha sido un error, usted realmente cree eso? Usted me puede decir..., ¿sabe cuántas personas, cuántas cartillas...,

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... -exacto-, ¿sabe cuántas personas había detrás de todo esto en las entidades financieras, cuántos ahorradores ha habido detrás, cuántos jubilados, cuántos jóvenes, cuántos padres de familia había detrás de eso?

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Eso es lo que usted tiene que mirar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Tiene que mirar la correlación que hay entre..., tiene que ver usted, mire, es que,...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, preg silenci.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Por favor, entienda lo que significa la quiebra de un modelo financiero y entienda lo que significa lo que me están tratando de decir, es impresionante. Pero es que sólo se atreven decirlo aquí, porque no se lo oigo decir en otro sitio, es impresionante que ustedes estén hablando de que ha habido un rescate financiero y esto es favorecer a los capitalistas, pero ¿quién hay detrás del ahorro? ¿Capitalistas de verdad? Se equivocan, y lo saben. ¿Cómo me puede usted hablar de eso?

Está diciendo que no había que haber ayudado a jubilados, personas mayores, a todos los que llevaban los ahorros de toda la vida, ¿eso me está defendiendo? Bueno, pues ahí queda, ahí queda, creo que es muy importante.

También en el 2008 hablaban ustedes de brotes financieros, también ustedes hablaban de brotes que, bueno, que la economía iba muy bien y que todo era grandes políticas las cuales no sabemos cuales son ellas, usted ha defendido las políticas de prestación, es decir, las pasivas, ¿me habla de esas políticas, la de las prestaciones, esa es su política? Yo no recuerdo ninguna medida del Gobierno del pacto entre el 2008, 2007 y 2011, ninguna medida para favorecer la creación de empleo y para atacar la crisis en la que estábamos, ninguna medida, todo negarlo. Bueno, perdone, una sí, usted me ha hablado del gran plan de intervención del sector público; pero sin pagar, 1.600 millones, eso sí, jugar con el dinero de los ciudadanos y no pagar, jugar con las empresas y no pagar, si eso es su modelo, perfecto, oiga, sigan así y sigan vendiendo este modelo. Es decir, mire, vamos a contratar, pero no le vamos a pagar.

¿Qué ustedes tenían acceso a entidades financieras? Pero vamos, ¿y los bonos patrióticos por qué fueron? Fueron a captar el dinero de los ahorradores, de esos que lo tenían en estas entidades financieras.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Eso, los bonos patrióticos, porque no tenían financiación. Y además, Sr. Diéguez, es que he estado presente y por tanto sé realmente la realidad y la sabe todos los ciudadanos, no teníamos financiación, por eso no pagaba a los proveedores, por eso no pagaba a los proveedores, porque no existía financiación.

Mire, yo le voy a ir dando datos de los que usted habla, porque a partir de ahí deme usted medidas activas que han hecho, o reformas. 36.000 parados, promedio enero-junio de 2007; 83.000 parados, promedio enero-junio 2011, política activa de generación de empleo. Afiliación, 444.749, 2007; 397.721, es decir, paro, un 123% más, afiliaciones un 11% menos. Esa es su gran política de medidas activas.

Yo le voy a decir una cosa, además, si una política de medida activa es intervenir en el mercado, es sustituir al sector privado a través de inyección de dinero público para hacer aceras, fachadas, rotondas, si eso usted cree..., y además me estaba hablando que el sector constructor no es..., el sector de la construcción no es un sector de alguna forma en el que haya que trabajar, y bueno ¿qué ha sido el Plan E y qué han sido todas las políticas que ustedes han hecho, sino trabajar directamente sobre este sector?, pero de una forma muy interesante que hay que analizarla, intervención del sector público, intervención, generación no válida de empleo. ¿Sabe qué? Que hoy en día estamos generando empleo, y ¿sabe quién lo está generando? Quién corresponde, el sector privado, quién corresponde, el sector privado. Un modelo totalmente distinto.

¿De la intervención pública? Bueno, pero después no pagarla, 1.600 millones de euros a la intervención privada, es decir, generación de empleo a través de la economía.

Me ha hablado de Alemania, pues Alemania vende más coches cuando más..., ¿usted sabe el tema de la especialización, verdad, usted lo conoce y las ventajas competitivas de las regiones de los países, no? Cada uno se tiene que posicionar en su ventaja competitiva, nosotros tenemos una, que, además, hay que, de alguna forma, mejorarla, hay que adaptarla a las nuevas tecnologías, hay que adaptarla a los tiempos, y hay que hacer un sector productivo donde el I+D+I sea relevante, pero dentro de nuestra ventaja competitiva, no me pida que nos pongamos a hacer otras acciones que no corresponden.

Mire, le voy a seguir dando datos. Yo siempre me comparo, no con el 2010, si es que si nos vamos al índice de comercio minorista es que en el 2007, 2008, 2009, decrecimiento, decrecimiento, hábitos de consumo; es decir que es que la gente ya no tenía dinero para consumir, negativo, negativo, negativo, doce meses creciendo las ventas y creciendo la generación de empleo dentro del ámbito de comercio. Y, como usted sabe, es un gobierno que se preocupa por él.

¿Quiere que sigamos hablando? Mire, hay palabras que ustedes, que ya la ciudadanía ha aprendido gracias a ustedes, que es déficit público, gastar dinero de los ciudadanos no sé en dónde, prima de riesgo, prima de riesgo, la valoración del riesgo de un país, esas son dos palabras que ha aprendido mucho el ciudadano. ¿Sabe qué? Que hoy ya no es preocupación del ciudadano, hoy ya no les preocupa, ¿por qué? Porque ha habido un gobierno, tanto a nivel nacional como a nivel autonómico, que ha sabido actuar. ¿Usted me dirá cuántas políticas activas, cuántas reformas hicieron para cambiar el modelo? Y entonces, a partir de ahí haremos un debate.

Nosotros podemos decirle cada una de las leyes, cada una de las normas, cada una de las actuaciones que hemos hecho para mejorar nuestro sistema productivo, para mejorar la calidad del empleo, porque hoy le estábamos trasladando, le he trasladado que generamos empleo de más calidad que hace un año. Pero es que el mes que viene también será así y el que viene también, porque ¿sabe lo peor?, que es que evidentemente, cuando me hablan de precariedad, siempre digo lo mismo: la precariedad es no tener empleo. Y usted habla de que la precariedad es tener empleo, fíjese qué diferencia. Pregunte también al ciudadano, que ustedes me lo toman mucho de referencia, que seguro que le va a decir si prefiere trabajar o no trabajar.

¿Qué me ha propuesto? La verdad es que lo que sí que tenemos claro es que, una vez que hemos equilibrado nuestras cuentas públicas, una vez que realmente gastamos lo que podemos pagar, una vez que, además, garantizamos los servicios mínimos, porque otra de las cosas que usted no ha querido decir es que al final es verdad que al nivel de la nación se tomó una gran medida, que es sistema de pensiones, paralizar, congelar las pensiones de nuestros mayores, esa es la gran medida que ustedes hicieron, esa es, vamos, la gran actuación la que ustedes encontraron rápidamente, porque siempre hacen lo mismo, intervenir en el corto plazo, generar empleo a través de endeudamiento, sin pagar; tocar siempre, siempre, siempre, y nos dicen que somos nosotros, pero es que al final, si traducimos las medidas que ustedes hacen contra las que hacemos nosotros, o las comparamos, sin ninguna duda, ustedes sí que generan desigualdad con sus actuaciones, sin ninguna duda ustedes sí que generan precariedad con sus actuaciones, o por no hacer actuaciones. Y sin ninguna duda, ustedes sí que tienen claro que la precarización es la referencia del modelo económico que ustedes buscan.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Torn de contrarèplica, té la paraula l'autor de la interpel·lació, el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias. Sr. Conseller, dice usted que la crisis empezó en verano de 2007, pues habría hecho bien en explicárselo a la gente del Partido Popular, porque aquí, en julio de 2008, lea usted la intervención de la portavoz, Sra. Estarás, en el verano de 2008, ¿sabe qué decía en esta misma cámara y desde esta tribuna?, que la inflación estaba descontrolada. Esto se decía aquí por el Partido Popular, el análisis del Partido Popular era que la inflación estaba descontrolada, justo la víspera de la mayor crisis deflacionista que ha tenido España en los últimos no sé cuántos años, justo antes, éste era su pronóstico.

Me dice que, bueno, yo no voy a contestar a un montón de cosas, no tengo tiempo en cinco minutos para mucho, pero sí que le voy a contestar, dice que el Gobierno anterior hablaba bien de su sistema financiero, ¿dígame usted un gobierno, y le acepto todo el mundo, incluso Bangladesh, que hable mal de su sistema financiero? Dígame uno que diga: nuestro sistema financiero es una porquería, no va bien. ¿Alguno dice que su sistema financiero no es solvente? Bueno, sí, uno, el Sr. Bauzá, que dijo que no podía pagar; pero vamos, excluido el Sr. Bauzá, le admitió, ya digo, desde cualquier país emergente, sin ninguna cultura financiera de ningún tipo, no encontrará ninguno.

Me dice que cómo estamos en contra del rescate financiero si esto significaba que los ahorros de los particulares se verían perjudicados. No, los ahorros de los particulares están garantizados. ¿Hasta cuándo había garantía? ¿No hay una garantía de depósitos, que se amplió incluso por el Gobierno anterior? Entonces, esta garantizado, lo que no estaba garantizado son los resultados accionistas.

(Remor de veus)

Mire, los americanos, que son lo más liberal que se dice que hay, ¿a quién le hicieron pagar el rescate bancario? A los accionistas de los bancos. Aquí ¿a quién se ha hecho pagar el rescate bancario? A los ciudadanos. Allí se ha hecho pagar a los accionistas y les han restado valor a los accionistas. Y aquí no, aquí no, aquí no se ha hecho así. No, le digo por decir: aquí se ha trasladado la deuda de esos, se ha trasladado a los ciudadanos.

Medidas del gobierno anterior, no me da tiempo, tengo solamente tres minutos, pero le diré una cosa: ¿conoce usted algún gobierno que haya pasado en un año y medio de un menos 4,3 a un más 1? Dígame, ¿a que no me contesta? No habrá ninguno, ninguno.

Sigue y dice: es que ustedes no pagan a las empresas; ustedes tampoco, ustedes lo que han hecho ha sido convertir la deuda comercial en deuda financiera, y cuando volvamos a gobernar nosotros vamos a tenerla que pagar, porque nos lo han dejado constituido en deuda, es que no han pagado. ¿Qué han cobrado? Vale, aceptemos, han cobrado, bien, estamos de acuerdo, pero lo pagará el gobierno siguiente, igual que el

Palacio de Congresos, igual que el metro, igual que tantas mil cosas que nos dejaron por allí empantanadas.

Por cierto, explíqueme al señor de Turismo, que viene de Marte, por lo visto, que el Palacio de Congresos lo empezó el Sr. Matas, que no se ha enterado.

Mire, la política de austeridad es una política fracasada, y no lo digo yo. Fondo Monetario Internacional. Hicieron un estudio que analizaron 26 casos desde el año 1875, de entornos con problemas similares al español y concluyen, que los países que emplearon políticas de austeridad muy intensas fracasaron y la deuda, lejos de bajar, aumentó, igual que está pasando en España. No existe evidencia empírica alguna que una crisis de deuda, sea solventada por vía de la austeridad. Al revés, la resolución de todas ha implicado una políticas expansivas indispensables para reanimar la economía. Asimismo, todas las crisis de deuda se han resuelto también con mayor inflación y alguna forma de impago. Si no, dígame que política de austeridad en algún país en la historia de la economía mundial, le acepto desde la Edad Media a la Edad Moderna, para no irnos tan lejos, ¿qué país ha salido de la crisis con política de austeridad?

Mire, hay que liberar la renta de las familias, para que éstas puedan consumir y mover la demanda interna. Por eso nosotros le proponemos..., lo que hay que hacer, lo que entendemos nosotros que hay que hacer y se lo proponemos aquí por medio de esta interpelación, es todo lo contrario de lo que se está haciendo ahora, lo que hay que hacer es redistribuir la riqueza y para ello es necesario en primer lugar mejorar los salarios de los ciudadanos de Baleares, que están yendo a mal sitio, por no decir malas palabras. Sr. Conseller, dígame alguna estadística sobre los salarios de Baleares de los últimos años, a ver qué ha ido pasado. Han ido bajando. Y luego, también aumentar los ingresos públicos. Ustedes saben que uno de los problemas del endeudamiento del sector público fue la caída brutal de ingresos. Cualquiera que analice cualquier dato lo puede ver, cayeron una tercera parte largamente los ingresos, en solamente un año y eso no hay economía que lo aguante.

Mire, un ejemplo claro de lo que hay que hacer, lo tienen con el impuesto sobre el patrimonio y ustedes se negaron aquí a implementarlo para el ejercicio 2012. Y bien, gracias al 2013, gracias a que lo pusieron para el 2013 han tenido 44 millones más y han podido cuadrar las cifras del déficit gracias a un impuesto que nos dijeron aquí, ¿recuerdan ustedes al Sr. Aguiló cuando salía aquí y decía que el impuesto sobre el patrimonio iba a hundir Baleares, etc.? Pues ahora, creo que cuentan las monedas como el tío Gilito, todas las que vienen del impuesto sobre el patrimonio las valoran especialmente, 44 millones, ni más ni menos.

Se han negado hasta ahora a subir el impuesto sobre sucesiones a las grandes fortunas. No sé si me podrá explicar por qué motivo, ¿por qué motivo se niegan a que una persona que tiene una herencia de 5, 6, 7 millones, podemos hablar de la cifra que sea, x millones de euros, no tiene que pagar nada? Se han negado a aplicar el impuesto sobre instalaciones que inciden sobre el medio ambiente que sólo afecta a empresas que tienen grandes beneficios. El impuesto nos costó, al primer gobierno de progreso que hubo en Baleares, porque se anuló el que había puesto el Partido Popular, le costó 25.000 millones de pesetas

que tuvo que devolver, por haberlo hecho mal el gobierno anterior, 25.000 millones de pesetas ni más ni menos.

Y por último, quisiera saber su opinión acerca de la implantación de un impuesto como la ecotasa que permitiría un ingreso de 80 millones de euros cada año. Es decir, que con la abolición que hizo el Sr. Matas, si ustedes siguen la misma línea que el Sr. Matas, que fue contrario a él, lograrán lo que logró él. El Sr. Matas logró, con la derogación del impuesto llamado ecotasa, logró perder 800 millones de euros a esta comunidad autónoma, 80 millones cada año, 800 millones de euros. Tendríamos hecha la Playa de Palma y el Palacio de Congresos, que empezó el Sr. Matas, lo tendríamos también perfectamente acabado y otras muchísimas más cosas. ¿Siguen ustedes la línea del Sr. Matas de ir contra esa recaudación que está sucediendo en este momento con total normalidad en otros lugares de nuestro país sin ningún problema o consideran que sería hora de llegar a redistribuir las rentas, mejorar los ingresos de nuestra comunidad autónoma y ayudar a salir de la crisis...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Diéguez, per favor.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Ayudar a salir de la crisis, no a la comunidad autónoma, sino especialmente a quien hay que ayudar a salir de la crisis, que es a los ciudadanos de esta comunidad autónoma.

Nada más, Sr. Vicepresidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. I per tancar la qüestió en torn de contrarèplica té la paraula el conseller Joaquín García.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Presidente. Sr. Diputado, bueno sólo decirle que no es una crítica o no crítica al sistema financiero, lo que le digo es que en el mismo momento en que el sistema financiero estaba pasando problemas, ustedes defendieron que teníamos el mejor sistema financiero y después actuaron.

Mire, usted me ha hablado de que el tema estaba garantizado. No, no el tema no estaba garantizado cuando empezó la crisis. No confunda los tiempos porque es muy importante. Cuando empieza todo el modelo de reestructuración del sector financiero, entre ellos se garantizan los ahorros hasta 100.000 euros, pero durante todo el proceso, incluido el rescate del que usted habla. Por lo tanto, seamos coherentes y en este mismo..., había que tomar muchas medidas y entre ellas evidentemente garantizar, pero también que apoyar.

Por lo tanto, sólo decirles eso, que el rescate financiero es una actuación que a nuestro país, a nuestros ciudadanos, a nuestros ahorradores, a nuestras empresas, que usted sabe que están conformadas sobretodo por pequeñas y medianas empresas, el sistema financiero si hubiera quebrado, o estas entidades financieras hubieran quebrado, les hubiera llevado a ellos también a la quiebra y ¿sabe qué hubiera pasado?, muchas más personas en el paro, pero sobre todo una crisis brutal de confianza.

Si hablamos de..., cuando usted me compara con Estados Unidos, ... No, el Gobierno lo que hace es rápidamente inyectar y rescatar, a partir de ahí empiezan otros procesos. Pero lo que hace es rescatar, a partir de ahí..., bueno, por eso digo, vamos a ser coherentes en las afirmaciones y vamos a hablar como corresponde. Primero rescata y después a partir de ahí todo el sistema jurídico de Estados Unidos entra en otro proceso, pero lo rescata, inyecta rápidamente el dinero y nadie pone pegas, porque al final es garantizar los ahorros de las personas que están.

Cuando usted me habla... Mire, dentro de los balances..., lo que no queríamos es encontramos 1.600 millones de euros a proveedores sin pagar. Eso es lo que no queríamos encontrar, nunca, nunca. Una vez que lo encontramos, lo que se han buscado son soluciones. Y ha pasado algo muy importante, la deuda existía, se ha transformado, y eso usted lo sabe bien, en un proceso de corto plazo a largo plazo. Ser capaz de asimilar esa deuda y poder pagarla en muchos años. Todos trabajamos cada día con nuestras propias finanzas e intentamos de alguna forma ajustarnos ante situaciones críticas. Nosotros cuando nos encontramos con esto, que fuimos a las entidades financieras, que el crédito no era lo más fácil de conseguir y recuerde esos 150 millones que parecía que teníamos, que no teníamos firmados con los bancos, al principio de legislatura y que no se encontraron porque no estaba firmado.

Mire, es cierto, pero usted no ha defendido, usted me habla de unos datos de PIB, pero ¡hombre!, yo creo que para que sea un modelo estable y para que sea un modelo duradero y de alguna forma que cree mimbres, no me mire sólo el PIB, destruíamos empleo, más gente parada, menos afiliaciones, menos ventas del sector minorista, menos facturación en sectores destruidos. ¿Qué quiere decir que la intervención del Govern hizo generar artificialmente un Producto Interior Bruto de un 1%, generando actuaciones, sustituyendo al sector privado y de alguna forma contratando sin poder pagar? ¿Eso es lo que me quiere decir? Si me quiere decir que ese es su modelo, no lo compare con después.

Lo que hay hoy es un crecimiento sostenible, donde el ciudadano no lo paga. Esa es la diferencia, porque al final que yo tenga que pagar impuestos para que se tenga que contratar una empresa para que ésta genere empleo y para que de alguna forma genere actividad. Mire, yo creo que el ciudadano dice no, porque el sector público es ineficiente en este ámbito. No debe intervenir, y usted lo sabe.

¿Qué hemos conseguido? Algo muy sencillo, con reformas estructurales situar una economía para empezar a producir. Con el ajuste al déficit público, hacer que el ahorro de alguna forma sea una referencia de la administración y un ejemplo. Pero además, gastar lo que no se tiene no es una buena medida. Lo que sí se está haciendo es dedicar los recursos que tenemos a educación, a servicios públicos, tal como la sanidad, servicios sociales y a todas aquellas competencias y necesidades que tenemos para atraer y para que el sistema productivo funcione, las que nos corresponden como competencias, como el agua, el tratamiento de aguas, transporte adecuado, eso es lo que hacemos. Y además pagar y disminuir el endeudamiento de una comunidad, además intentar, intentar de una forma importante hacer que la administración sea un ejemplo.

A partir de aquí, vienen todas aquellas políticas necesarias, cuando tiene ya uno ajustadas sus cuentas, ya puede empezar a pensar, como están haciendo las empresas. Usted me pide que intervengamos en el convenio colectivo del sector hotelero para el tema de la redistribución. Yo creo que hay interlocutores capaces en ambas partes ahora mismo, que están negociando lo mejor para los trabajadores, lo mejor para la empresa y lo mejor para el futuro de ambos, que al final el que genera el empleo es el trabajador, utilizando indicadores no fijos, sino indicadores vinculados a actividad, indicadores vinculados a producción. Y eso es muy importante.

Usted me ha hablado de productividad, me ha hablado de alguna forma..., es verdad las empresas han ajustado su partida de gastos para sobrevivir y como se han ajustado para sobrevivir, a partir de ahí están empezando a crecer y es lo que está pasando, ha bajado su endeudamiento y ahora son capaces de hacer inversión. Pero ya le digo, no solamente el sector de la hostelería, sino el mundo de la restauración, ... cada una de las actividades que tiene nuestro sector, todas evidentemente muy vinculadas a nuestra principal actividad que es el turismo, todas están creciendo de forma sostenible y además, sin intervención de la administración.

Yo creo que ustedes deberían de aplaudir esto, trabajar en conjunto con nosotros, nos quedan muchos retos y uno de ellos es muy importante, usted lo ha mencionado, el Plan de empleo. El consenso está dado, con los que quieren, sólo con los que quieren realmente y los que realmente piensan que la oportunidad es esta de trabajar en común, sumar, estar donde corresponde y trabajar para el futuro de nuestras islas, que es el de nuestros hijos, el de nuestros abuelos y el de todos. Trabajar juntos, unir, crear consensos que es muy importante y no destruir siempre, salir trabajando y aportando.

Usted sabe, Sr. Diéguez, que no podemos intervenir en un convenio colectivo, pero sí estamos trabajando y estamos escuchando, es muy importante. Ellos dos han de trabajar y nosotros...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, ha d'acabar.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I COMPETITIVITAT (Joaquín García i Martínez):

Sr. Diéguez, muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

III. Moció RGE núm. 4603/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a temporada turística i contractació laboral, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9288/13.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 4603/14 presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a temporada turística i contractació laboral, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 9288/13.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista per defensar la moció. Té la paraula la Sra. Joana Barceló per un temps de deu minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores diputades, senyors diputats. Avui i aquests dies hem parlat molt del que són les xifres d'ocupació, de les xifres de recuperació econòmica, però partim evidentment d'una constatació, difícilment podem parlar encara avui de recuperació econòmica i difícilment encara podem parlar avui d'èxit turístic, si no som capaços de crear ocupació i millorar la que tenim.

No existeix ni és possible l'èxit turístic d'un poble, a costa del benestar de les persones. I qui governa ha de ser capaç de transmetre de manera molt clara quina és la seva prioritat, les persones o els comptes de resultats i actuar. I en aquest sentit, a partir de la següent pregunta que vam plantejar ja en el debat de la interpel·lació, evidentment des del Grup Socialista, com hem fet en tants altres temes, intentam presentar propostes per avançar a favor d'un creixement que garanteixi el benestar de la gent, convençuts de les oportunitats que té l'activitat turística per millorar la creació d'ocupació i també per millorar l'ocupació que genera.

Per tant, partim de la consideració que és una oportunitat que hem de ser capaços d'aprofitar, perquè la realitat que tenim avui és que l'impacte que hem viscut de la millora de l'activitat turística, que la vam visualitzar el darrer dia, no té un impacte directe en l'ocupació laboral a la nostra comunitat autònoma o, com a molt, no arriba a tot el potencial que té. Després de dos anys molt bons de temporada turística, hem d'assenyalar encara que no som a les dades del nombre de llocs de feina que teníem el mes d'abril del 2011. Aquesta és una realitat. No només l'EPA. L'EPA ja ens ha demostrat la destrucció durant tot l'hivern d'ocupació. Les dades del mes d'abril, que milloren

l'ocupació de l'any passat?, bé, que és una bona dada?, és una bona dada, és una bona dada i ho hem d'assenyalar així; ara, també hem d'assenyalar que encara no estam a les dades d'ocupació que teníem l'any 2011.

Tenim uns salaris més baixos, perquè a Balears de manera tradicional continuam tenint, i aquesta situació s'ha agreujat els dos darrers anys. Els dos darrers anys els salaris en el sector serveis a Balears han baixat un 2,4% i són un 8% més baixos que a nivell estatal. La taxa d'atur no baixa, baixa l'atur, sí, perquè baixa la població activa. Per tant, la taxa d'atur es manté i creix, del 24% al 26%, per què?, perquè perdem població activa. I no només ho diu l'EPA, ho diuen les dades d'avui del mes d'abril, 13.000 demandants menys que fa un any. Baixa més el nombre de demandants que el nombre d'aturats. Per tant, continuam baixant l'atur a partir de la sortida de la gent del mercat laboral. I fonamentalment també per la destrucció dels mateixos serveis públics d'ocupació que no donen resposta a la gent.

Però evidentment, tenim més pobresa, tenim més gent que no cobra cap prestació. Tenim més temporalitat dels assalariats turístics. De 2012 a 2013 ha pujat, per tant, no avançam en allò que era un repte. Per tant, creim, i ho creim de manera clara, que és necessari acció i implicació del Govern, lligant turisme i ocupació laboral, lligant millora de la competitivitat turística en formació, estabilitat laboral i allargament de la temporada. El Sr. Conseller fa molts pocs mesos ens deia que ha millorat l'ocupació, la qualitat de l'ocupació laboral perquè creixen els indefinits. Alerta, dins els indefinits els que creixen són els indefinits a temps parcial, un 44%, i els que segueixen caient són els indefinits a temps complet. És la lletra peticona. Avançam? Ben segur, però estam destruint l'ocupació a temps complet indefinida i la indefinida a temps parcial s'incrementa d'una manera molt gran.

Què podem fer? Crec que hi ha mesures per millorar. La primera és donar compliment a una cosa que ens deia el mateix Pla estratègic turístic, que se'ns va presentar aquí, any 2012-2015. Aquest Pla integra de turisme assenyalava com un dels objectius clars, ser i construir un turisme responsable, responsable a nivell social, a nivell econòmic i a nivell mediambiental. Assenyalava tot un seguit d'indicadors que era important conèixer. Molt bé, aquests indicadors de redistribució i responsabilitat turística, la indicació d'ocupació laboral turística, l'indicador d'estacionalitat, els efectes indirectes de l'activitat turística damunt els altres sectors, el nivell de competitivitat del producte turístic en destinació, la formació turística, aquests indicadors que el Govern es va comprometre a desenvolupar dins el pla, que es presentin, que es presentin en el termini de dos mesos. El Pla era 2012-2015, supòs que podem fer ja una valoració i, per tant, es podria presentar.

En segon lloc demanam una cosa que el Pla estratègic no resol i que aquí el plenari va acordar per unanimitat. Un pla de desestacionalització a cada una de les illes, amb mesures concretes a desenvolupar que -repetim- el Govern es va comprometre a fer i que evidentment el pla estratègic en aquest àmbit no s'ha desenvolupat en absolut, sobretot quan les pròpies dades que dona la conselleria en relació amb l'estacionalitat demostren que es van incrementant.

En tercer lloc, què demanam?, demanam que els reglaments i plans de qualitat previstos en la Llei de turisme de les Illes Balears tinguin en compte com a un element definitori la creació d'ocupació i la qualitat i la formació dels treballadors, açò és un element clau.

Hi ha una esmena del grup MÉS, vull assenyalar que les esmenes, les votarem a favor, en aquesta esmena demanaríem que no fos de substitució, sinó que fos en si pactada perquè hi ha 16 reglaments a desenvolupar per la Llei general turística només en matèria d'ordenació turística, 16, 16 que el Govern es va comprometre a desenvolupar i no s'han desenvolupat i ajuntaments com per exemple Calvià reclamava fa molt poc temps des de la unanimitat que es reglamentés el tot inclòs o el pla de qualitat de... bé, imaginin, 16 reglaments en ordenació.

Dins aquest desenvolupament de reglaments no es pot incloure aquest caràcter de la formació, de l'estabilitat de l'ocupació i de les ràtios d'ocupació laboral per producte turístic, per tant, milloraríem i ajudaríem a avançar en aquest compromís.

També evidentment, una de les qüestions més dures o més difícils en aquests moments de lluitar és la que fa referència a la contractació a temps parcial. La contractació a temps parcial per molt que s'incrementin aquestes inspeccions que evidentment és important i que des de la Inspecció de Treball i el mateix govern realitzen i així s'han compromès a tirar endavant, les dificultats que suposen les noves contrastacions establertes per la reforma laboral nova entorn al que són la contractació a temps parcial, que és la contractació que més creix a la nostra comunitat, i la contractació a temps parcial és fonamental i seria important que es pogués regular una altra vegada i retornar al que era al principi, quant al que fa referència a còmput d'hores extraordinàries.

Demanam el compromís del Govern en el que fa referència..., aquest compromís de redistribució justa de beneficis turístics entre empreses i treballadors, han sortit i han estat massa notícies les que hem visualitzat, els beneficis dels hotelers creixen deu vegades més ràpid que la seva despesa en personal. El mateix informe d'Exceltur assenyalava que hi ha moltes zones turístiques que incrementant els beneficis per habitació, per exemple, una de les... pot ser a Calvià o a Sant Josep de Sa Talaia, que estan creixent damunt un 10% el benefici per ocupació no creixen en ocupació, ni s'hi fan a prop, per exemple a Sant Josep de Sa Talaia està en negatiu el creixement d'ocupació quan té un 11% d'increment de benefici per habitació.

Per tant, hi ha aquests desajustos que no es donen en totes les zones turístiques, però que sí es donen en algunes zones turístiques i, per tant, seria important poder reconduir-los.

En darrer terme, vull assenyalar d'una manera ràpida el que fa referència al compromís d'intermediació. 2013, cap conveni amb cap empresa per establir formació amb compromís de contractació a Balears, cap ni una, cap. L'altre dia sortia als mitjans de comunicació la demanda que té l'Escola d'Hostaleria de personal format i que no hi podem respondre perquè no donam abast de formar la gent i d'intermediar amb les empreses que ho necessiten i açò és greu, perquè açò demostra la manca de polítiques actives que ens fa perdre oportunitats a les persones formades i que ens fa perdre demanda de formació i aquest evidentment és un camí que obligatòriament hem de recuperar.

En darrer terme, no podem avançar...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, ha d'acabar.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Ja acab. No podem avançar amb aquesta certificació de turisme responsable a la nostra comunitat?, que vertaderament es comprometí amb la creació d'ocupació, amb el consum de productes locals en tants d'àmbits en què es mou aquí?, el gran valor que té l'activitat turística a Balears, una gran part, el 90%, és que s'ubica precisament a aquestes illes, s'ha de lligar a aquesta comunitat autònoma i a partir d'aquí ajudar a crear ocupació. Per tant, és i hauria de ser un camí en positiu com perquè entre tots fóssim capaços d'avançar en aquest segell.

Són propostes en positiu totes, amb voluntat d'arribar a aquesta necessària i obligada complicitat de les activitats econòmiques amb els ciutadans dels territoris i, per tant, redistribuir riquesa a partir de la creació d'ocupació i de millorar la que tenim.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per defensar les esmenes RGE núm. 4914, 4915 i 4916/14, té la paraula el Sr. David Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots, primer vull aprofitar aquesta tribuna per expressar la solidaritat del nostre grup parlamentari amb Catiana Vicens, la secretària general de Comissions Obreres per aquesta petició absolutament injusta i inèdita de la Fiscalia de quatre i mig de presó per haver participat a un piquet informatiu en exercici del seu dret de vaga que consideram un atemptat democràtic i un abús de poder.

Compartim amb el grup socialista la premissa que és immoral per a aquesta comunitat i per a aquesta terra haver compartit el 2013 i probablement al pas que anam tornarà passar al 2014 dos rècords que per a nosaltres són incompatibles des del punt de vista social i des del punt de vista del futur de la gent: rècord de turistes i rècord d'aquest bucle nefast d'atur, pobresa i precarietat que corren el risc de cronificar-se davant l'autocomplaença d'aquest govern i d'aquesta insistència amb

aquesta consigna que anam per bon camí i que fa que no es faci allò que s'hauria de fer. Tot apunta que al 2014 tornarem repetir aquests dos rècords, insistim, absolutament incompatibles des del punt de vista ètic.

Hi ha un canvi de model en marxa, del model turístic i del model econòmic, gràcies a les seves polítiques, efectivament, però en lloc d'aprofitar els avantatges o les fortaleses del nostre sistema, la fortaleza del turisme, la inestabilitat de les destinacions competidores amb la nostra comunitat per revisar el que és una destinació turística madura, com és la nostra, arreglar, reconduir segons quins dèficits i generar prosperitat compartida, el que feim és afavorir un model de concentració de beneficis en mans d'uns pocs.

Aquest és el model que certament hi ha en marxa en aquests moments, afavorir la concentració de beneficis en mans dels mateixos que a la darrera dècada han invertit més de 10.000 milions en projectes turístics a l'exterior, sovint a destinacions turístiques competidores amb la nostra comunitat, els mateixos que ara destinen, no les xifres que donen els grans titulars, sinó els 86 milions d'euros que ens reconeix la mateixa conselleria de Turisme que hi ha de projectes de reformes en marxa i els mateixos que fa tres, quatre mesos feien pública una auditoria, la de Mooren Stephens que diu que de 2010 a 2012 els guanys del sector hotelier s'han incrementat en, gairebé, un 30%, entre altres qüestions per la rebaixa dels costos laborals, que no s'ha d'entendre com a una millora de la productivitat.

A partir d'aquesta diagnosi des del Grup Parlamentari MÉS hem plantejat amb esperit constructiu tres esmenes que van en el sentit de qüestions, de polítiques, d'accions que consideram que el Govern de les Illes Balears des de la responsabilitat hauria de dur endavant.

La primera fa referència a un comprimís al qual, davant una proposta d'aquest diputat i del nostre grup parlamentari, a la primera compareixença que va tenir el conseller de Turisme en aquest parlament es va comprometre, que és... bé, estam elaborant el reglament de la Llei de turisme, molt bé, hi ha reformes hoteleres en marxa, molt bé, a més s'han donat facilitats per fer aquestes reformes, aquestes reformes impliquen augments de categoria?, idè lliguem els augments de categoria a augment de personal, augment de plantilla, perquè quan des del nostre grup demanam a la Conselleria de Turisme, en reiterades ocasions, que a part de fer grans afirmacions, de fer grans titulars que a vegades els hi fa la federació hotelera i llavors els repliquen des del Govern que hi ha hagut tants d'augment de categoria i aquests augments de categoria impliquen augment de plantilla, els demanam, "bé, i com ho certifiquen això?, com ho comproven?", "ah, no, no tenim manera de comprovar-ho", idè si no tenim manera de comprovar-ho, millor no fer segons quins titulars.

Es pot fer feina per assegurar que aquests augments de categoria associats a reformes hoteleres generen més llocs de feina? Sí, introduïm el tema d'augment de categoria a augment de plantilla i si volen qualificació de personal i moltes més altres variables com a indicador de qualitat. No val dir com manifestava, també ho fa en el tema del conveni d'hostaleria el conseller de Turisme, que és un tema laboral i que per tant correspon al Sr. García. Nosaltres aquí pensam que tot el que afecta al turisme ens afecta tots i afecta molt particularment el

model social i les qüestions laborals, però evidentment des del punt de vista de la qualitat turística s'hi pot intervenir, o no estam d'acord que si un hotel tengués la meitat de plantilla oferiria un pitjor servei?, idè evidentment hi ha una relació directa entre la quantitat de gent que hi fa feina, amb la seva qualificació, i el servei i el producte turístic que s'ofereix.

Per tant, aquí hi ha una possibilitat d'intervenir i un compromís del conseller que pensam que s'ha de complir, que "estudiaré aquesta qüestió en l'elaboració del reglament de turisme", que no per què ser -com em demanava la diputada del Grup Socialista la Sra. Barceló- una esmena de substitució, podria ser complementària.

La segona esmena fa referència al sentit comú, a la redistribució de guanys o si volen a aquesta previsió positiva i hiperoptimista de l'augment del nombre de turistes per a aquesta propera temporada, per aquesta idea de prosperitat compartida que reiteram cada vegada que pujam aquí des del nostre grup parlamentari que és cap on s'hauria d'encaminar i per allò que el Govern, les administracions haurien de treballar.

Si estam davant unes previsions per a 2014, per a aquesta temporada alta, d'un augment de més d'un 10% en el nombre de turistes, de més de 2 milions de turistes aproximadament es preveu que puguin venir, se suposa que haurem d'estar d'acord que hi hagi la mateixa proporció com a mínim en matèria de contractació laboral i que, per tant, des de les administracions el que s'ha de fer no és aplaudir, no és fer titulars, sinó generar els mecanismes, fer les accions que facin possible que això repercuteixi amb més contractacions i amb millors contractacions perquè de les dades que s'han donat avui el 85% són temporals i això no permet fer projectes de vida i això fa que una societat no es pugui plantejar un futur mínimament digne.

Si no volen proporcionalitat en les previsions de l'augment de turistes, m'és igual, podem anar també als guanys empresarials i del sector hoteler, 30% de guanys?, 30% d'augment de contractació laboral, o no són qüestions de sentit comú?, no són qüestions que compartiria qualsevol persona, sobretot quan veim les xifres i qui guanya i qui perd en tota aquesta pel·lícula, perquè si al final resulta que les administracions no serveixen per modular els vicis i els desequilibris dels mercats, el que podem fer és privatitzar el Govern de les Illes Balears i aquí en lloc d'asseure's el Sr. Bauzá que s'assegui el Sr. Aurelio Vázquez i bé, tots nosaltres ens podem anar a casa nostra, eh? Això és un poc el que es podria derivar d'aquesta autocomplaença que exhibeix cada dia el Govern de les Illes Balears.

Tercera qüestió, en la qual pensam que s'hi pot i s'hi ha d'incidir, conveni d'hoteleria, una qüestió que transcendeix molt més enllà del que és estrictament l'àmbit de les relacions laborals, que és una patata calenta i que el Govern sobretot el que fa és mutis, demanar respecte, bé, ja s'entendran, els actors en conflicte són responsables, bla, bla, bla.

Des del Grup Parlamentari MÉS pensam que no és comparable la situació en la qual es negocia aquest conveni d'hoteleria de les que han passat en altres moments històrics, sempre hi ha hagut conflicte, en la negociació de qualsevol conveni n'hi ha, però el desequilibri de poder que hi ha en aquests moments, afavorit en bona mesura per les polítiques del Govern en favor d'una part dels que s'asseuen a la taula, no ha succeït mai en la història, no ha succeït mai aquesta immoralitat que uns guanyin tant i a altres se'ls planteja perdre, perquè les propostes que es posen damunt la taula són: flexibilitat horària màxima en temporada alta, passar de contractes fixos a fixos discontinus, de temps complet a temps parcial, pujada salarial 10 euros per persona i any, per treballador i treballadora mentre que els altres estan guanyant un 30%, externalització de serveis a l'hoteleria, això vol dir -i fa més d'un any que ho deim des del nostre grup parlamentari- acabar a mig i a llarg termini amb el que són les plantilles dels hotels així com les entenem.

Parlam no només de 120.000 persones afiliats reals a la Seguretat Social, per tant, de la massa laboral més important del sector de major ocupació d'aquesta comunitat, parlam de les seves famílies i parlam de les seves condicions de vida, parlam del futur, del que és el model social d'aquesta comunitat.

Tot això és el que implica aquest conveni d'hostaleria i per tant, un govern que dóna la imatge i demostra cada dia que sobretot ha governat per a una part dels que s'asseuen a la taula, mediar, posicionar-se i facilitar un acord que planteja una mica aquesta redistribució de beneficis que planteja la proposta del Grup Socialista és una obligació que crec que els permetria almanco donar la imatge que rectifiquen i que són un govern que governa per a tots i per a totes i no només per a una part.

Aquestes són les nostres propostes i això és el que pensam que podria fer el Govern i el que hauria de fer el Govern.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular per fixar la posició, té la paraula la Sra. Lourdes Bosch per un temps de deu minuts.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sra. Presidenta. Buenos días, señoras y señores diputados, Sra. Barceló, crear empleo es afiliación, personas que trabajan y llevamos doce meses consecutivos incrementando el número de afiliados a la Seguridad Social, eso es crear empleo y por mucha gente que se pueda haber ido, los números de la Seguridad Social siguen aumentando mes tras mes.

Sr. Abril, la Sra. Catiana Vicens no está imputada por ir a la huelga, que es un derecho constitucional, sino por un delito contra la libertad de los trabajadores, por coaccionar y por amenazar a gente que ese día quería ejercer su derecho a ir a trabajar que también es un derecho constitucional.

(Alguns aplaudiments)

Efectivamente, y centrándonos en la moción, tal y como recoge el primer punto de la moción presentada por el Partido Socialista el Gobierno se comprometió a desarrollar el Plan integral del turismo en la Islas Baleares y así lo ha hecho. Los análisis y las cuantificaciones que ustedes nos solicitan ya se recogen en el Cuadro de mando integral turístico. Sra. Barceló, ¿ve este documento?, se publica desde 2013 mensualmente, lo elabora la ATB e incluye los indicadores que tienen que ver con el turismo responsable. Puede acceder a él fácilmente, si le interesa lo encontrará en la página web de la ATB, la conselleria ya utiliza estos indicadores en su trabajo diario y lo que ustedes están proponiendo este gobierno del Partido Popular ya lo hace. Por lo tanto, llegan tarde.

Respecto al segundo punto, tengo aquí esta noticia cuyo titular es "El Gobierno balear elaborará este año un plan estratégico para la desestacionalización de todas las islas", ¿suena bien, verdad?, ¿saben de qué año es?, de 2009, ¿saben cuánto nos costó este fotoanuncio triunfal del Sr. Antich?, pues el plan de marketing para la desestacionalización nos costó a todos los ciudadanos cerca de 500.000 euros y ¿saben para qué?, para nada, lo guardaron en un cajón y al final de la legislatura habíamos perdido, sólo en el primer trimestre del año, medio millón de turistas.

Esa es su gestión, la gestión de la oposición, pero no se preocupen igual que el Partido Popular cumplió con la Ley de turismo, que cumplió con el decreto para zonas maduras, etc., el Partido Popular a diferencia de ustedes sí cumplirá con la elaboración del Plan de desestacionalización, cuyo borrador será presentado a mediados de junio junto a los planes de turismo y deporte y turismo nacional.

Y aclararles que no es cierto que este gobierno se comprometiera a desarrollar este plan en febrero del 2012, de hecho fue anunciado este mismo año y consecuentemente se está elaborando, para ello la conselleria ha mantenido reuniones con todas las asociaciones empresariales vinculadas al sector a fin de llegar al máximo consenso posible, así como con los cuatro consejos insulares. Así pues, la oposición de nuevo llega tarde.

En el plan de calidad que deben presentar todas las empresas turísticas de la Playa de Palma, refiriéndome al punto 3 de la moción, de acuerdo con lo previsto en el decreto de la ley 8 de 2013, de zonas maduras, ya se incluye actualmente la formación para el personal estableciendo que se realizará al menos una vez al año. Este mecanismo también se incluirá en el reglamento de la Ley de turismo y hay indicadores que nos están solicitando que, objetivamente, no son objeto de los planes de calidad de un establecimiento, como es el alargamiento de la temporada turística o el incremento de la ocupación, pero que si se cumplen los planes de calidad establecidos la consecuencia será tanto la mejora de la calidad del empleo como el alargamiento de la temporada.

Respecto del punto cuarto dónde nos instan, al Gobierno del Estado, a anular la modificación de la contratación a tiempo parcial. Si lo hiciéramos estaríamos yendo, primero, en contra de los derechos de los trabajadores y, en segundo lugar, de las cotizaciones públicas.

La reforma laboral introdujo cambios para, entre otros, incentivar este tipo de contratación, poco utilizado en España en comparación con el resto de Europa. Les diré que facilita la redistribución del empleo, que favorece la flexibilidad en la organización del trabajo en la empresa y la adaptación de las necesidades personales, pero sobre todo constituye un paso previo a la contratación a tiempo completo cuando por fin se haya consolidado totalmente la reforma y la recuperación económica.

No estamos diciendo que sea la panacea, pero sí afirmamos rotundamente que cuando se atraviesa una crisis de la gravedad como la que hemos tenido que sufrir antes de ir al paro es totalmente preferible tener trabajo a tiempo parcial, sin duda. Empresas que se encontraban con serios problemas económicos han podido sobrevivir gracias a la flexibilidad de la reforma laboral hecha por el Partido Popular.

Y al respecto, una reflexión. Si la ley anterior laboral era tan buena, ¿por qué 5 millones de personas perdieron su puesto de trabajo con los socialistas? Quieren demonizar el trabajo a tiempo parcial, quieren demonizar la reforma laboral del Partido Popular, pero lo que proponen está abocado al fracaso, como la ecotasa con la que nos amenazan con volver. No aprenden de los errores del pasado.

(Remor de veus)

Piden al Gobierno de las Islas Baleares un compromiso activo en la redistribución justa de los beneficios turísticos entre empresas y trabajadores en el marco de los convenios colectivos en negociación. Estamos absolutamente seguros de que ambas partes llegarán a un acuerdo satisfactorio, como siempre lo han hecho; llevan treinta años negociando, y por parte de este gobierno ya se les ha reclamado responsabilidad.

En cuanto a la formación de los trabajadores, el SOIB, en sus convocatorias públicas y en sus centros, ya prioriza la formación de hostelería y turismo, y dentro de ésta los empleos que generan más trabajo, mediante los certificados de profesionalidad de distintos niveles. También se cuantifican las acciones, el número de trabajadores y el índice de inserción. Además el SOIB tiene firmados acuerdos con las federaciones hoteleras y otros sectores, los cuales se comprometen a pasar la información a todo su sector en cuanto a la intermediación, la formación en todas sus vertientes, compromiso de contratación, prácticas no laborales, contrato de formación, así como también el asesoramiento en las bonificaciones e incentivos a la contratación. Es decir, su propuesta es una línea de política activa que ya lleva a cabo actualmente el SOIB.

El diálogo entre los diferentes sectores, agentes económicos y partes interesadas que nos proponen en el punto número 7 ya se articula a través de los distintos órganos de gestión de la Agencia de Turismo; en el consejo de dirección de la ATB están los consejos insulares y todas las entidades del sector turístico; todas las inversiones, los planes de acción y todos los asuntos relativos a la inteligencia de mercados, calidad, se aprueban consensuadamente en el seno del consejo de dirección. Por otra parte, en las comisiones insulares ejecutivas está representado todo el sector de cada una de las islas, lideradas por el consell insular correspondiente. Más diálogo con los sectores, los agentes económicos y las partes interesadas es imposible.

Por otra parte, antes de optar por el certificado de responsabilidad social corporativa, este gobierno tiene la tarea de certificar a la Agencia de Turismo de Baleares con un sello de calidad en la gestión ISO 9001.

La gestión de este gobierno del Partido Popular no es fruto de la improvisación. Tenemos una trayectoria marcada desde el inicio de la legislatura y una planificación basada en la medición de los resultados del anterior plan integral turístico, el análisis de la coyuntura de los mercados emisores y el reconocimiento de los empresarios turísticos.

Por ello vamos a votar que no, porque su moción está caducada. En primer lugar nos instan a hacer lo que este gobierno ya está haciendo; luego nos proponen políticas intervencionistas que restringen la libertad; y, por último, pretenden que hagamos cambios legislativos que suponen repetir sus fracasos, como la ecotasa con la que de nuevo nos amenazan. Su política en materia de trabajo ya fue puesta a prueba durante la legislatura pasada y suspendió con un muy deficiente. Por eso es importante que los ciudadanos se conciencien, porque si ustedes vuelven a gobernar todos los esfuerzos que hemos hecho los ciudadanos y este gobierno habrán sido en vano. El Partido Popular no va a aplicar sus propuestas abocadas al fracaso.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula el grup presentant per fixar-ne la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Sra. Joana Barceló, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyors diputats, senyores diputades, gràcies pel suport. Evidentment ja hem assenyalat dues de les esmenes que se sumen, evidentment, i la 4914, que en tot cas demanaríem la transacció perquè s'incorporés dins el text actual del punt tercer, de manera específica tots els instruments lligats a..., o tots els mecanismes lligats a la pujada de categoria dels establiments turístics, a fi de no deixar absolutament res fora.

Primera cosa, Sra. Portaveu del Partit Popular i conseller de Turisme, que no hi és, perquè vertaderament aquí, en aquesta comunitat, tenim un problema, que és lligar la màxima activitat econòmica que tenim en aquesta comunitat amb el món laboral, i a vostè, Sr. Conseller, el deixen de manera permanent tot sol, tant la consellera responsable de les polítiques actives, que tampoc no deu ser del seu interès lligar tot el que és activitat turística amb ocupació.

No s'ha signat durant l'any passat cap contracte amb compromís de contractació amb cap empresa, zero. No estan fent la intermediació empresa per empresa, amb patronals, no van empresa per empresa, i estan perdent oportunitats. El mateix director de l'Escola d'Hostaleria ho assenyala: tenim 1.000 demandes i 200 persones formades, només. On són les polítiques actives?, on són?, quan abans se'n formaven 1.000, de persones, a l'Escola d'Hostaleria; on són les polítiques actives? No hi són, igual que la consellera, no hi és.

I aquí són possibilitats que estam perdent, que estam perdent, perquè no hi ha intermediació ni la suficient informació en un sector en què hi ha demanda formativa, i el que demanam és que la competitivitat del mateix sector turístic passi per la millora de la formació. Si la formació és millor ben segur que la contractació serà més estable, i a partir d'aquí poder guanyar competitivitat millorant, no des la precarietat i la rebaixa dels costos salarials, com és el que feim ara. I aquest és el primer canvi de model que hauríem de ser capaços de ficar-nos dins el cap i de comprometre'ns a actuar, però per a açò és necessària, evidentment, l'acció de la Conselleria de Turisme, que evidentment l'ocupació..., avui lament profundament que no hi hagi estat ni un minut i que la Conselleria de Treball, la Conselleria d'Educació, responsable del SOIB, tampoc no hi sigui.

Segona qüestió, desestacionalització. Els indicadors de temporalitat del 2013 a la nostra comunitat autònoma han estat pitjors que els del 2012; estam perdent, estam perdent temporada turística a nivell d'ocupació laboral, i açò és el que diu l'indicador de temporalitat penjat a la Conselleria de Turisme. Clar!, l'any passat, el 2012, 2 de març, i ho deixaré aquí per a la portaveu del Partit Popular -m'ha dit que no era cert-, en el sisè punt es va aprovar que faríem un pla de desestacionalització turística per a cada illa. Avui ens diu que encara el fan, i som al 2014, han passat dos anys i encara no han fet res, i les mesures que hi ha dins la Llei del turisme de les Illes Balears i que hi ha dins el Pla integral de turisme no s'han executat, ni una, en el que feia referència a l'allargament de temporada. Per tant açò es va aprovar aquí i no s'executa.

Pel que fa referència a afiliació i ocupació, jo ho entenc i ho ha dit abans el meu company. Clar, és cert que ha millorat l'ocupació en relació amb l'any passat, és cert, i hem dit que és una bona dada, és una bona dada, però no pot amagar que enguany en el mes d'abril tenim menys ocupació que el mes d'abril del 2011, 1.100 llocs de feina menys en aquesta comunitat autònoma, i així i tot li dic que és molt bona la dada d'ocupació d'avui, ho és, però alerta, no estam encara a la dada de 2011, i aquesta és una realitat. I que l'ocupació és més parcial?, també ho és, indefinida però evidentment a temps parcial.

Per tant aquí el que demanam, i lament profundament el to de la intervenció de la portaveu del Partit Popular, entre altres coses, indicadors: feim un pla estratègic turístic de tots els indicadors, en pengen un o dos, el de la temporalitat, que anam a pitjor, i cap més. On és l'indicador dels efectes indirectes de l'activitat turística en els altres sectors econòmics?, quan les notícies que ens assenyalen que l'oferta complementària, el comerç, ningú no està millorant els seus resultats. Del nivell de formació turística, hi ha indicador?; del nivell de redistribució i responsabilitat turística, on és l'indicador? No s'ha fet res en dos anys pel que fa referència a elaboració d'indicadors.

I evidentment la Llei general turística, que es va aprovar amb una urgència mai no vista, el juliol del 2012 preveia, en matèria de reglamentació d'ordenació turística 16 reglaments, 16. Quants n'han fet? Cap, ni un, i era un llei superurgent. On és el reglament del tot inclòs?, on són els programes de qualitat?

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, ha d'acabar.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

On és tot açò que la portaveu ens diu que ja tenen tot fet? I es va aprovar per urgència; no han fet res!, i el que demanam simplement és que aquest element de qualificació del personal, que l'estabilitat en la feina, que la millora de l'ocupació que ens donen els indicadors privats, no públics, com és Exceltur, siguin indicadors per millorar i que s'incorporin a la política turística del Govern. Però evidentment el conseller de Turisme tampoc no hi és.

Per tant són mesures...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Barceló, acabi, per favor.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Acab. Són mesures i eren mesures en positiu, totes per millorar, estratègies de concertació entre societat i activitat econòmica, i en aquest sentit lament profundament la manca d'acord per part del Partit Popular, i que no es comprometin a donar tot el potencial que té aquesta activitat si és capaç de lligar-se a l'entorn en què viu. No hi ha creixement ni èxit turístic d'esquena a la gent del poble...

LA SRA. PRESIDENTA:

Acabi.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...sota cap concepte.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedim ara a la votació. Començam a votar. Votam.

Queda rebutjada per 33 vots en contra i 25 a favor.

Passam ara al quart punt de l'ordre del dia, que correspon al debat de les esmenes a la totalitat presentades al Projecte de Llei RGE 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

IV.1) Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4166/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, al Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

La primera és la RGE 4166/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS; la segona, la RGE 4572/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista.

Intervenció per defensar l'esmena del Grup Parlamentari MÉS. Té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, per què necessita el nostre país un nou sistema de finançament de consells insulars? Necessita complir amb les previsions de la llei del 2002; necessita actualitzar els paràmetres objectius de distribució i les noves circumstàncies - noves competències, nou estatut, nou consell insular, nou sistema de finançament autonòmic- que sense cap dubte incorporin una situació nova; i necessita també un nou sistema per complir amb les aspiracions de major autogovern de cada illa, aspiració recollida a l'Estatut del 2007 i que, no ens enganem, són especialment vives a Formentera, Eivissa i Menorca, i també a Mallorca, però amb especial intensitat a la resta d'illes.

En aquest sentit és on vull centrar especialment la meua atenció. Necessitam un nou sistema, en primer lloc, perquè volem avançar perquè els consells siguin autèntiques institucions d'autogovern. La modificació de l'Estatut d'Autonomia del 2007 va suposar una gran passa a favor dels consells insulars i de l'autogovern exercit des de cada una de les Illes. L'Estatut reconeix definitivament els consells insulars com a institucions de la comunitat autònoma, i se supera així aquella dialèctica de la doble naturalesa autonòmica i local. Són institucions de la comunitat autònoma, com deia, i açò vol dir que no són ja administració perifèrica del govern autonòmic, no són una administració de rang inferior, no són res de tot açò sinó que són institucions amb atribucions i competències pròpies que han de poder desenvolupar amb autonomia. Són el govern a cada una de les Illes, són l'executiu insular amb les seves competències, amb el seu finançament, la seva capacitat de reglamentació i la seva capacitat d'iniciativa legislativa. I el

Govern autonòmic és l'executiu d'aquelles altres competències que li són exclusives, que no s'han transferit, i és responsable també de fer política general. Així ho diu l'Estatut, política general, és a dir, una estructura interna de la comunitat autònoma diguem -per dir-ho d'alguna manera- de tipus federal.

Bé, idò, parlar d'un nou sistema de finançament ha de voler dir necessàriament adaptar el sistema del 2002 a la nova arquitectura de la comunitat autònoma definida a l'Estatut del 2007, i el projecte que avui debatem entenem, el nostre grup entén, que no ho fa. Ans al contrari, segueix tractant els consells insulars com a menors d'edat, i el millor exemple d'aquesta relegació és la forma com s'assignen els recursos. Com al model de 2002, en el projecte del nou sistema de finançament, els consells reben el seu finançament a través d'una transferència del Govern, com una subvenció, i aquesta transferència es fa a ritme dels objectius i de la liquiditat del Govern.

Durant els anys 2012 i 2013 hem vist prou bé com els consells insulars han rebut més tard les seves assignacions que fins i tot les empreses públiques del Govern. Cap empresa avui no depèn dels deutes del Govern; els consells insulars, sí. I el projecte de llei de nou finançament no resol aquesta qüestió, i açò no pot seguir així, perquè els recursos de la comunitat autònoma són de tots, i totes les institucions de la comunitat autònoma hi han de poder accedir de la mateixa manera. Els recursos dels consells, els seus crèdits, han de tenir la mateixa disponibilitat en el pressupost de la comunitat autònoma que els del Govern, perquè si no, com ja ha passat, la falta de liquiditat del Govern es transmet de forma arbitrària als consells insulars.

En segon lloc crec que és necessari un nou sistema perquè entenem que no hi ha autogovern, no avançarem cap a l'autogovern, sense autonomia financera, i no hi ha autonomia financera sense corresponsabilitat fiscal. Avui els consells insulars depenen en un 80% de les transferències que fa el Govern dels recursos de la comunitat autònoma. La forma d'accedir als recursos del pressupost de la CAIB i la participació en la gestió dels ingressos són, ara per ara, les dues vies per avançar cap a l'autonomia financera, i cap de les dues el projecte de llei no les incorpora.

És cert que el projecte incorpora la corresponsabilitat en el sentit de la participació dels consells en la variació dels ingressos de la comunitat autònoma, concretament dels ingressos no finalistes corresponents als capítols 1, 2 i 4 del pressupost anual liquidat de la comunitat autònoma, però açò no és suficient, açò no és el que diu l'Estatut. L'Estatut parla de corresponsabilitat fiscal i d'autonomia financera, i açò significa que els consells han de deixar de ser només responsables per gastar, ho han de ser també per recaptar, i quan parlem de recaptar ja anirem definint, ja en parlarem, si gestionam, si estam parlant de la recaptació o d'altres variables de gestió, de definició d'alguns dels trams. Aquest és un altre debat, allò important era avui introduir amb aquest projecte la corresponsabilitat, la corresponsabilitat tal com es defineix a l'Estatut. Sense aquesta entenem que no hi ha majoria d'edat i no es dona compliment a l'Estatut del 2007.

A més val la pena destacar l'important efecte que podria tenir la participació en la recaptació en la liquiditat dels consells, perquè ja no són recursos que s'han de transferir sinó que es disposen de forma immediata amb la caixa única dels consells. I deixin-me encara afegir en aquest aspecte un altre detall; les mateixes raons que explica el Govern de les Illes a Madrid, per defensar la corresponsabilitat fiscal en el finançament autonòmic, apliquin-se-les vostès en els consells, i així faran que aquests siguin autèntiques institucions de la comunitat autònoma.

En tercer lloc, creim que és necessari un nou sistema de finançament perquè no hi ha autonomia, no podem avançar en l'autonomia si no, dels consells insulars, si no hi ha suficiència, si no s'acompleix el principi de la suficiència. I el nou sistema era necessari per incrementar la participació dels consells en el global del pastís del pressupost de la comunitat autònoma, cosa que no només no es fa, sinó que ni tan sols té en compte que des del 2009 fins al 2013 els pressuposts generals de la comunitat autònoma han anat compromentent els consells insulars bestretes en base i a càrrec de la millora del finançament autonòmic. O dit d'una altra manera, una millora vol dir incrementar allò que es té, però el Govern no considera que les bestretes es tinguin.

Però la realitat és que els compromisos sí que formaven part de la llei de pressupost i la realitat és que els consells sí que incorporaven als seus ingressos aquestes partides. I si és així, resulta que s'incompleix almenys l'esperit de l'Estatut i de la Llei de consells quan es deia, quan es diu, textualment, que aquests, els consells insulars no podran veure reduïdes les aportacions en el canvi de sistema. Perquè, recordem, 2009, 2010, amb el nou sistema de finançament autonòmic, els consells rebien amb el global, del capítol 32, 187 milions, més les bestretes, 46,5 milions, sense comptar el Conveni de carreteres, sense comptar el Conveni de discapacitats, la massa no homogènia, en total 233,5. El 2014, el capítol 32, el qual incorpora, a través dels fons de convergència, aquelles bestretes, la partida és de 220 milions, i açò sense comptar convenis i sense comptar la massa no homogènia.

I açò és així globalment, però també ho és específicament, en el cas del Consell d'Eivissa i de Menorca, i aquest darrer, en el cas del Consell Insular de Menorca es ja d'escàndol. Menorca, l'any base, el 2012, va rebre de massa homogènia 25.697.450 euros, més 3 milions d'euros de bestretes, que no es contemplen, però que els va aprovar aquest Parlament i els va rebre i hi ha el compromís que els rebí el consell insular. El 2014 rebrà 25.847.615 euros, en total. Si comptam les bestretes, les quals s'han de comptar, el Consell Insular de Menorca rebrà, amb massa homogènia 2.849.835 euros menys, i no m'hi sumin aquí massa no homogènia, no facin tramples; massa homogènia, competències que compartim, 2.849.000 euros menys.

I si comptam, feim l'esforç de no comptar les bestretes, un esforç el qual consider injustificat, la millora de la massa homogènia es de 150.000 euros.

I és que el nou sistema de finançament mai no podrà ser suficient ni millorar el finançament dels consells, perquè agafa com a referència un any diguem molt insuficient, amb la qual cosa la millora comptable, amb les aportacions addicionals i el fons de convergència, el continuen fent insuficient, precari i sobretot desequilibrat.

L'any 2012, l'any base, és l'any de la retallada, retallada en el Conveni de carreteres de quasi un 40% respecte del conveni original, de retallades en aquelles millores que s'havien incorporat en competències que s'havia detectat que patien desequilibris o disfuncions, parlem de transport terrestre, 1,5 milions; parlem d'artesanía, parlem d'agricultura. És l'any que rep la congelació que es fa, que aprova el pressupost general de la comunitat autònoma el 2012, el 2013, quant a l'actualització del finançament.

No té en compte les bestretes i, a més a més, ho fa, lògicament, a partir del pressupost liquidat del 2012, lògicament, però cal recordar que en el pressupost del 2012 hi ha una diferència de 17 milions i cap justificació, cap justificació del per què, per què allò previst en els consells insular s'acaba liquidant amb 17 milions més, que és la base per definir el nou finançament.

Tot junt fa que, si agafam com a referència el 2010, l'any base 2012 ja parteix amb una diferència de quasi 80 milions d'euros, 80 que es volen compensar amb 35 milions.

Quart motiu, perquè és necessari un nou sistema de finançament dels consells insulars, perquè calia corregir, que ha corregit les debilitats del sistema anterior quant a la garantia d'equitat en la prestació de serveis. Hi ha un gran principi, clau, fonamental en el sistema de finançament, el recull l'Estatut a l'article 138.2, quan diu que s'ha de garantir un nivell similar de prestació i d'eficiència en la gestió dels serveis per part de cada consell insular. I aquesta era una de les raons per les quals s'havia de revisar l'anterior sistema de finançament i que el proponent no resol, sinó que dificulta encara més. Amb el nou sistema, el nivell i la qualitat de serveis que es prestaran a cada illa, a cada una de les illes, serà pitjor, però, a més, i sobretot serà més desigual, i ho serà per molts motius i un és inevitable: es consolida la doble via de finançament a través de la Llei de finançament dels consells i a través de la gestió de les competències pròpies que qualche consell no accepta i assumeix el Govern.

Ara, ja ho vaig dir a una intervenció passada, amb el vell sistema del 2002 la despesa per càpita en transport terrestre és de 6,4 euros per passatger a Mallorca, a Eivissa i Menorca és de 0,2. O si ho miram en termes de butxaca: un Palma-Inca, un bitllet senzill, 3,25 euros; la mateixa distància, un Maó-Ciutadella, 5,10 euros, un 36% més, amb menys freqüències, amb menys horaris, amb una franja d'horaris més reduïda i amb una sola línia de transport.

I darrera raó per justificar, per reclamar un nou sistema, perquè calia normalitzar les millores del nou sistema de finançament autonòmic resoltes provisionalment en forma de bestretes. El projecte de llei el que fa, i bé, és incorporar aquestes bestretes al capítol 32 de de la massa homogènia i per tant ja els comptabilitza pressupostàriament, però manté la seva mateixa naturalesa que abans, i tant és així que la nova llei continua parlant de bestretes. Pàgina 4 del projecte de llei: s'estableix -textualment- que la imputació pressupostària d'aquestes bestretes es faci cada any, per mitjà de la Llei anual de pressuposts generals de la comunitat autònoma, d'acord amb els objectius anuals d'estabilitat pressupostària. I segueix, certament, diu, aquestes bestretes addicionals no constitueixen finançament consolidat dels consells insulars; és a dir que són discrecionals i no consoliden.

Els recursos del fons de convergència no són, per tant, una millora del finançament autonòmic, s'aplica al finançament dels consells; el nou sistema proposat no aporta més estabilitat ni més seguretat als consells i la participació en la variació dels ingressos és relativa i queda sotmesa als objectius d'estabilitat pressupostària, i és la llei anual de pressuposts de la comunitat autònoma. Per tant, el fons de convergència podria ser zero quant a la millora de les garanties de mínims, una vegada consolidada i assegura la garantia de mínims, la qual ve marcada per l'Estatut i la Llei de consells insulars, però podria ser zero quant a millora. I què passaria si fos zero quant a la millora? Doncs, que el Consell Insular de Menorca es quedaria amb un pressupost de massa homogènia de l'any base 2012, perquè, i sort que amb el nou sistema de finançament s'estableix la garantia de mínims, perquè amb el recàlcul li corresponen 22.356.574 euros, això és el que li correspon, gràcies a la garantia de mínims s'igualava a l'any 2012, i li toquen 25.697.000 euros.

Però li passa el mateix a Eivissa, amb el recàlcul de l'any base hi perd 356.551 de la massa homogènia. Formentera, amb el recàlcul, hi perd 430.000 euros. Totes les illes, menys Mallorca, mantenen les necessitats de finançament gràcies a la garantia de mínims, i Mallorca hi guanya 4.134.000,25 euros. La diferència, però, és que en alguns casos, com és el cas de Menorca, la diferència entre la garantia de mínims i el recàlcul és tan gran, de 3.340.000 euros, que per millorar el finançament s'ha de superar aquesta distància. El fons de convergència no servirà per millorar el finançament; Menorca no millorarà el finançament perquè ha de superar aquesta fita de 3 milions i més per tenir, per millorar, per incrementar el finançament de l'any base del 2012. Un any base 2012 el qual, insistesc, no garantia, no garanteix la prestació de serveis.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'anar acabant.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

I vaig acabant. El nou model entenem, proposat, no romprà un principi clau, un element clau, la desconfiança i la descohesió que genera pensar que l'altra illa té millors serveis i té un millor finançament, i que el sistema de participació dels consells en els recursos de la CAIB no és equitatiu, aquest era el gran repte a superar a través d'aquest projecte de llei. I no ho fa, augmenta la distància, augmenta la desconfiança, no només

açò, sinó que, a més a més, no dona estabilitat als consells insulars per tal que siguin allò que deia al principi: els autèntics governs a cada una de les Illes.

És per açò que presentam aquesta esmena a la totalitat, a través de la qual volem expressar el nostre desacord amb el contingut, amb els principis que l'han inspirat, els quals creiem que no són aquells que definien l'Estatut el 2007, un Estatut que apostava pels consells insulars, una llei de finançament que no aposta pels consells insulars.

Moltes gràcies.

IV.2) Debat de l'esmena a la totalitat RGE núm. 4572/14, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, al Projecte de llei RGE núm. 2640/14, del sistema de finançament definitiu dels consells insulars.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara per defensar l'esmena del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de quinze minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. No tot és el que realment sembla i molt menys el que ens volen vendre, de fet el projecte de llei de finançament dels consells insulars n'és un bon exemple. De les excel·lències i dels focs d'artifici de la seva presentació, hem passat, a mesura que hi aprofundíem en l'anàlisi, la reflexió i el debat, a una realitat molt diferent. En aquest cambra ho sabem prou bé, les preguntes, les interpellacions i les mocions ja debatudes aquí han evidenciat que la proposta de finançament insular, presentada pel Partit Popular, camina, com els crancs, cap enrera, perquè, aprofitant el context de crisi econòmica, romp acords, redueix aportacions i evita resoldre problemes pendents. Ningú ja no qüestiona que aquesta nova llei suposa la consolidació de les retallades produïdes en els consells insulars al llarg d'aquesta legislatura per part del Govern Bauzá. Ni tan sols el conseller ha rebutjat la xifra de 40 milions amb retallades anuals, que amb la nova llei els consells deixaran d'ingressar en comparació amb les quantitats fixades la legislatura passada. Com tampoc ningú no va qüestionar que l'actual projecte de llei de finançament dels consells insulars romp un esperit de consens entre forces polítiques que fins ara, fins a l'arribada del president Bauzá, s'havien conservat i cuidat, perquè tots cercaven apuntalar, reforçar i consolidar l'estructura institucional de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

I molt menys no va rebutjar ningú que la proposta Popular que avui debatem incompleix la paraula del Govern en matèria de bestretes, perquè es reserva la possibilitat de reclamar els diners avançats als consells insulars. I molt manco encara ni tan sols hi ha establert un calendari de pagaments del deute pendent amb els consells insulars i que a dia d'avui supera els 200 milions d'euros.

I si a tot açò hi afegim, a més, que el president Bauzá s'ha negat a repercutir sobre els consells les millores de finançament autonòmic produït en els últims 12 anys i que provenen de l'Estat, si tenim en compte que tot açò, si ho posam tot damunt una balança i ho pesam, veurem com hi ha arguments més que de sobra com per avalar l'esmena a la totalitat que el Grup Socialista ha presentat a la llei de finançament definitiu dels consells insulars.

Per tant, idò, senyores i senyors diputats, perquè no acceptam cap retallada de recursos als consells insulars i molt menys una de 40 milions d'euros cada any; perquè hem romput acords i complicitats vigents entre totes les forces polítiques quant al finançament insular; perquè ni es garanteix el no retornament de les bestretes ni es repercuteixen sobre els consells les millores del finançament del Govern de les Illes Balears, ni es fixa tan sols un calendari de pagament del deute vigent. Només per tot açò n'hi ha prou per dir no a la llei de finançament que el Partit Popular pretén aprovar.

Perquè aquestes, malauradament, aquestes malauradament però són només algunes de les qüestions rellevants que ja hem debatut i ja n'ha quedat constància en aquest parlament, però possiblement, i fixi'ns bé, ni tan sols siguin les més importants. I és que amb aquesta nova llei no tan sols es redueixen aportacions del Govern als consells insulars, sinó que, a més a més, es rompen els sempre difícils equilibris en el repartiment territorial. Des de la unilateralitat, des de la majoria absoluta del Partit Popular, es modifiquen les fórmules, s'alteren les variables i es determina la preponderància d'alguns factors de càlcul, en funció de les prioritats de repartiment. Amb l'entrada en vigor d'aquesta nova llei, el repartiment dels diners entre illes serà diferent, i açò suposa sempre que algú guanyarà pes específic amb el repartiment i que d'altres en perdran.

Fixi'ns bé, el Govern redueix les quantitats que aportarà als consells i a més canvia les fórmules i el repartiment entre ells. Tots els consells hi perden, perquè hi ha menys diners a repartir, però alguns encara hi perdran més, perquè d'aquest nou repartiment els tocarà un percentatge menor.

Aquest és l'acord entre presidents Populars, i el seu gran error, l'acceptació de retallades sense cap intenció de corregir desequilibris, de cercar maneres, fórmules, acords que facin possible esmorteir caigudes d'ingressos, d'intensitat diferent, segons l'illa on ens trobem, però que repercuteixen amb la qualitat dels serveis que els consells presten a la gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. I tot des de la unilateralitat, des de la majoria absoluta, des de la imposició a la resta de grups parlamentaris que nosaltres no podem acceptar.

I més quan els serveis que es reben a les diferents illes, en funció de qui exerceix la competència, és tan desigual. I més quan hi ha competències a les illes de Menorca i d'Eivissa que són gestionades pels consells insulars, mentre que d'altres, aquelles mateixes competències a l'illa de Mallorca són gestionades pel Govern de les Illes Balears. Els pos alguns exemples, els més rellevants: transports terrestres, agricultura, joventut o ordenació turística. A Menorca i a Eivissa són competència dels consells insulars, a Mallorca del Govern de les Illes Balears. Parlem de transport terrestre, què fa el Govern de les Illes Balears davant un dèficit de freqüències en transport públic a l'illa de Mallorca? Davant un problema, una línia

d'autocars que ajunta dos pobles entre Mallorca? El que fa és modificar els seus pressupostats autonòmics, els pressuposts de tots i el proper any incrementa les freqüències d'aquella línia d'autocars.

¿Què fa el Govern de les Illes Balears davant un dèficit de freqüències a l'illa de Menorca o d'Eivissa? Diu que aquest és un problema del consell insular i que ho aclareixi ell amb els seus recursos. I la resposta del Govern és correcta, perquè les competències estan transferides; o més ben dit, la resposta del Govern seria la correcta si la transferència de les competències en matèria de transport terrestre fossin ben dotades econòmicament. I açò els presidents insulars d'ara i els d'abans ho saben bé, saben que quan es van transferir les competències a Menorca i a Eivissa, pràcticament no hi havia transport públic; i que el desplegament real i efectiu d'una xarxa moderna de transport públic s'ha desenvolupat en els deu darrers anys, i per tant tots els esforços d'aquesta millora han anat a càrrec dels pressuposts insulars.

A l'illa de Mallorca ha succeït el mateix, en els deu darrers anys també hi ha hagut importants increments de línies, freqüències tant d'autocars com de ferrocarril, fins i tot de metro, però aquestes millores les hem pagades amb els diners del Govern de les Illes Balears i per tant amb els diners de tots. I açò està molt bé perquè així funciona l'exercici de les competències. Però jo ara em deman: ara, que feim una llei definitiva de finançament dels consells insulars, dotze anys després de l'actual, ara que els serveis de transport públic no s'assemblen en res als que hi havia fa deu anys, no troben que la nova llei de finançament hauria de dotar els Consells de Menorca i d'Eivissa perquè puguin exercir la competència en base als serveis que realment haurien de donar?

O és que els hem de condemnar a seguir *in aeternum* a mantenir un servei públic amb els recursos de fa deu anys? Idò bé, açò és el que fa aquesta llei, condemna els Consells de Menorca i d'Eivissa a continuar gestionant uns serveis públics amb les exigències de qualitat d'ara, però amb les mateixes aportacions de fa deu anys, que és pràcticament quan no hi havia transport públic.

I açò, els diputats que han tocat o que toquen gestió insular, a Eivissa o a Menorca, no ho han de poder permetre mai, i en canvi alguns d'aquests ho han acceptat. Com tampoc no haurien d'acceptar mai que amb aquesta nova llei de finançament que pretenen aprovar, el Govern retiri als consells insulars tots els diners d'una competència que els és pròpia per Estatut d'Autonomia, com ara la de dependència. Saben vostès que amb la nova llei el càlcul de la massa homogènia, els 208 milions d'euros de partida que proposa el Govern, s'ha realitzat eliminant la quantitat corresponent al Conveni de places de gent gran, el de dependents; no hi ha a la proposta de llei els diners com perquè els consells insulars puguin mantenir les places de centres de dia i residencials per a persones majors i de discapacitat. I els vull recordar que en el moment en què s'aprovi aquesta llei, no es permetrà signar cap conveni entre Govern i cada un dels consells insulars en matèria de dependència, tal com es feia fins ara. Així ho recull el propi projecte de llei que vostès volen aprovar.

I davant d'açò la pregunta també és obligada, si en el projecte de llei de finançament dels consells insulars no hi ha diners a dependència i tampoc se'ls permetrà que hi hagi convenis per signar entre cada un dels consells i el Govern, com s'ho faran a partir d'ara? Volen la resposta? El Govern es quedarà la competència de dependència dels consells insulars, els robarà aquesta gestió de la competència, en contra del que diu l'Estatut d'Autonomia. I mentrestant, els presidents insulars ho consenten, ho justifiquen i fins i tot alguns, ho aplaudeixen, i açò no és possible.

No és possible una retallada de 40 milions d'euros anuals. No és possible que redueixin aportacions i es canviïn els criteris de repartiment, sense mesures correctores, sense fórmules que permetin esmoreir la caiguda d'ingressos d'alguns consells insulars. No és possible que es retiri la gestió de la competència de dependència, o que es neguin a actualitzar correctament la competència de transport terrestre. No és possible que no s'estableixi un calendari de pagament del deute vigent, ni que quedi sense resoldre el retornament de les bestretes, ni que deixin sense repercutir sobre els consells insulars les millores de finançament autonòmic. I molt menys, no és possible que es dinamitin acords i complicitats entre forces polítiques respecte del correcte finançament dels consells.

Ja veuen senyores i senyors diputats que motius per presentar l'esmena a la totalitat n'hi ha de sobra, d'arguments per acceptar-la, per exigir la retirada del projecte de llei també.

Però hi ha un element més, un més que voldria remarcar, la representació d'aquesta cambra és prou diversa, hi ha nacionalistes, socialistes, ecologistes, conservadors; concepcions diferents d'entendre la gestió d'allò públic, però alhora aquests mateixos diputats també són mallorquins, menorquins, eivissencs i una formenterera; ciutadans de territoris diferents, amb ideologies diferents, que han d'aspirar a canviar la societat mentre vetllen pels interessos de l'illa que representen. Aquestes contradiccions internes, personals i íntimes es troben, s'haurien de trobar a cada un dels diputats i les diputades d'aquesta cambra. Perquè tots tenim un origen i una també una concepció ideològica i la resolució d'aquest conflicte, ho sabem tots, és prou difícil. La resolució de ben segur que no és seguir estrictament el dictat ni les ordres d'un president molt centralista, ni tampoc cedir al que voldria només cada un de nosaltres per a l'illa en què vivim. La resolució d'aquest conflicte no és ni una cosa ni l'altra, sinó més aviat la mescla de les dues, per açò els acords, els consensos entre tots, entre forces polítiques progressistes i conservadores, alhora també són acords de representants entre illes, entre gent de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera.

Així és com fins ara havia funcionat, així és com des del Grup Socialista, com els diputats mallorquins, menorquins i eivissencs del Grup Socialista haurien volgut que funcionés, i per açò mateix, abans que dinamitin els acords fins ara vigents, els demanam una darrera oportunitat. L'oportunitat d'aturar el temps, d'asseure-nos tots junts i de cercar un acord entre tots, tal i com fins ara s'havia fet. Demanam aturar el temps, cercar acords tal com fins ara s'havia fet. Ara encara hi som a temps, tot i que som conscients que aquesta és la darrera oportunitat. Li demanam al Govern i també al Partit Popular la capacitat i la generositat de voler realment cercar aquests acords.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. S'obri un torn incidental i per part del Govern té la paraula el conseller José Vicente Marí i Bosó, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS
(José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Confés que m'he sentit temptat de no demanar al president de la cambra l'obertura d'una qüestió incidental en aquest debat de les esmenes a la totalitat presentades pel Grup MÉS i pel Grup Parlamentari Socialista, m'he sentit temptat de no demanar-ho per la responsabilitat que té el Govern de mirar per la cohesió territorial de la nostra terra i en aquest sentit deixi'm dir-li, Sr. Pons, que ha fet vostè una apel·lació que li dóna molt poca alçada.

M'he sentit també temptat de no demanar aquesta obertura de la qüestió incidental perquè també el Govern té la responsabilitat de preservar la possibilitat d'acord en el tràmit parlamentari de les esmenes parcials del projecte de llei de finançament que ha presentat el Govern amb l'acord dels quatre consells insulars. En canvi, a la vista de les seves intervencions em permetran que, en nom del Govern, faci algunes reflexions, en funció de les seves apel·lacions a la gestió del Govern de les Illes Balears i respecte de les seves esmenes a la totalitat, amb la finalitat de clarificar diverses qüestions i en la mesura del que em sigui possible enriquir un poc el seu debat.

Primer de tot, Sr. Pons, per aclarir les coses, es compleixen ara 2.310 dies des que finalitzà el termini que estableix l'article 7 de la Llei 2/2002, de finançament definitiu de consells insulars, per al sistema de finançament que en aquella llei es preveia. L'article 7.1 diu que el sistema previst als articles anteriors té una durada quinquennal, període després del qual es revisarà. És a dir, el sistema que la llei contemplava tenia una durada quinquennal sense revisió durant aquest quinquenni, excepte l'IPC i excepcionalment es contemplava una revisió anual de variables durant els tres primers anys de vigència.

Ha dit molt bé el Sr. Martí i jo ho compartesc amb ell, que el nostre Estatut, aquesta previsió de revisió quinquennal de la Llei 2/2002 i el nostre Estatut del 2007 configuren una altra cosa, perquè l'article 138 de l'Estatut del 2007 mana al Parlament que mitjançant una llei, es regularà el règim de finançament dels consells insulars. És a dir, l'Estatut de 2007, posterior a la llei de 2002, Sr. Pons, mana regular mitjançant una llei el règim de finançament dels consells. I en coherència amb aquest mandat, la disposició addicional cinquena de l'Estatut assenyalava que sense perjudici del que disposa el capítol 4 del títol IV, el finançament dels consells es regirà per la Llei 2/2002, o per la norma que el substitueixi. Per tant, a més de raons d'oportunitat que ha posat de manifest el Sr. Martí, però jo crec que també hi ha raons legals, perquè es presenti aquesta nova llei de finançament definitiu dels consells insulars. I amb aquest projecte de llei complim el mandat estatutari. I no és cert que no s'hagués de fer una nova llei de finançament, perquè l'article 138 ho mana i la disposició addicional cinquena ho preveu.

I han transcorregut 2.310 dies des d'aquesta obligació, dels quals 1.460 dies, Sr. Pons, governaven vostès. I han transcorregut 148 dies des que tenen a les seves mans, en aquell moment l'avantprojecte de llei, elaborat pel Govern amb el consens dels 4 consells insulars. I en tot aquest temps, Sr. Pons, què podria haver passat? Doncs podria haver passat, primer, que en 1.460 dies que vostès varen governar la comunitat i els 4 consells insulars, haguessin arribat a un acord, bé per modificar la Llei 2/2002, o millor per complir amb el mandat estatutari de fer una nova llei, varen ser incapaços.

O què podria haver passat també? També s'haurien pogut posar d'acord entre les quatre federacions socialistes de les illes i en lloc de presentar avui una esmena a la totalitat de devolució del text al Govern, podrien haver presentat una esmena a la totalitat i proposar un text alternatiu. No han estat capaços ni d'una cosa ni de l'altra. I venir a queixar-se, com vostè ha fet, de la tramitació per urgència de la llei, que ho és per raó d'una necessitat d'execució pressupostària dels consells insulars, quan han disposat de tot aquest temps que els referia, resulta un poc sorprenent.

Entenc, deixi'm dir-li amb respecte, que entenc que els hagi agafat de sorpresa. Això els passat amb tot en aquesta legislatura. Com que vostès varen ser incapaços de complir amb el dèficit públic amb quatre anys, els agafa de sorpresa que el Govern de les Illes hagi complert amb l'objectiu de dèficit públic. Com que vostès varen ser incapaços de reduir les empreses públiques a la nostra comunitat autònoma, els sap greu que el Govern de les Illes Balears hagi procedit a la reestructuració del nostre sector. I com que vostès han estat incapaços de posar-se d'acord en 2.310 dies, els sap greu que el Govern compleixi el mandat de l'Estatut i arribi a acords amb els quatre consells insulars.

De fet, una setmana abans del Consell Financer Interinsular, de 3 de desembre, una setmana abans, una diputada clarivident del seu grup s'inflava a una ràdio a dir que el Govern no aprovaria el sistema de finançament, que ni tan sols havia començat a negociar. Imagini's l'agosarada que és la ignorància. I hem dit que no estat capaços de formular cap projecte de finançament de consells insulars, o de millorar el finançament de la Llei 2/2002 en aquests 2.310 dies, però

rectificaré i diré, senyores i senyors diputats, rectificaré i diré que no és que no hagin estat incapaços d'arribar a un acord entre les federacions socialistes, perquè més aviat sí que han arribat a algun acord, en concret, han arribat a tres acords.

(Remor de veus)

Un, el que ja coneixem, que és l'acord a què mantenen vostès, els socialistes de les quatre illes, que és posar-se d'acord a dir no a tot el que fa el Govern. Segon acord, s'han posat d'acord a no proposar un sistema de finançament alternatiu. Tercer acord, s'han posat d'acord en afegir 47 milions d'euros al mateix sistema de finançament que presenta el Govern, rebaixant mínimes centèsimes percentuals la participació d'Eivissa, Menorca i Formentera, per afegir-les a l'illa de Mallorca. Respecte d'això darrer, ja ens explicarà com és possible que només afegint 47 milions d'euros al repartiment que ja fa la llei, li canviïn els percentatges. O és que vostès són tan transparents que ens amaguen que han canviat les variables, o han canviat la distribució de variables.

M'alegra doncs que després de 2.310 dies hagin arribat a aquests acords. Jo crec que és possible que arribem a més acords sobre aquesta qüestió, però mentrestant el Govern i els quatre consells insulars anirem fent camí.

Vull dir-li també, en relació amb la seva queixa respecte de la política de diàleg i consens del Govern, la veritat és que el fet de ser a l'oposició no els obliga a dir que no a tot el que fa el Govern, no és una obligació natural que perquè siguin a l'oposició diguin que no a tot. No els obliga tampoc a repetir eslògans contra qualsevol evidència i, en aquest sentit, és cert que el Govern té demostrada la capacitat de dialogar i arribar a acords, i vostès tenen acreditada aquesta legislatura tota la capacitat contrària. Bona prova de la capacitat i diàleg de consens del Govern és aquesta Llei de finançament que ha aconseguit el consens dels quatre consells insulars.

Però s'acredita també aquesta política de diàleg i d'acord del Govern de les Illes Balears amb l'acord que ahir mateix va propiciar el conseller d'Economia amb els sectors comercials de la nostra comunitat. O es facilita també, o s'acredita també aquesta possibilitat de diàleg, acord i de consens del Govern de les Illes Balears amb la unanimitat dels sectors turístics respecte de la Llei de turisme. O també en el fet de què vostès mateixos votessin a favor de quasi el 80% de la Llei del sòl, amb esmenes parcials acceptades pel conseller, malgrat en el Ple decidissin prendre una altra decisió. Per tant, aquest Govern té acreditat que dialoga i arriba a acords amb tots aquells que estan disposats a reconèixer a l'altra part un mínim de raó, i la realitat és que vostès de moment, no estan disposats a això.

Per altra banda, m'agradaria utilitzar també la metàfora que vostè ha utilitzat, i és cert, Sr. Pons, que hem parlat molt durant aquests dies de finançament de consells, m'agradaria utilitzar la metàfora que vostè ha fet servir per parlar d'aquesta Llei de finançament. Vostè comentava, o feia el retret, que el Govern presentava una caixa molt polida, però no deia quants bombons menys hi ha. Deixi'm dir-li que de la caixa no en parlarem molt, perquè el Govern ha millorat la caixa, li record, amb les seves aportacions, ha millorat la caixa, li record, amb les seves aportacions en tràmit d'al·legacions, i li referia aquests dies en aquesta cambra que totes les seves propostes en relació amb la caixa, és a dir, en relació al sistema de finançament que es proposa, s'han incorporat al projecte de llei.

I en tràmit d'esmenes parcials podem parlar d'alguna més. Per exemple, deixi'm fer un incís aquí. Vostès han estudiat molt el projecte de llei i li han donat mil voltes i al final, l'únic que se'ls ha ocorregut que justificava el seu eslògan respecte de la recentralització, és el tema de la dependència. Deixi'm explicar-li, perquè si vostè m'ho hagués manifestat prèviament, segurament també ho hauríem entès, jo ho hauria entès, no tenc record que m'ho plantegés. Però bé, si m'ho va plantejar i jo no ho vaig entendre és culpa meua. Jo ara li torn comentat per veure si podem assabentar-nos, amb això ens entendrem.

Miri, l'article 70.4 de l'Estatut d'Autonomia, quan assenyala les competències dels consells insulars, en el punt quart diu "serveis socials i assistència social. Desenvolupament comunitari i integració. Política de protecció i atenció a les persones dependents". D'aquesta manera quan l'article 7.1.g) del projecte de llei que avui debatem, parla dels serveis socials, no inclou la matèria de dependència -espera, esperi, no inclou la matèria de dependència-, i això es fa més palès encara si es parteix que aquesta matèria constitueix una matèria nova, derivada de la Llei 36/2006, la qual no existia abans de la reforma estatutària de l'any 2007. I per tant, és una matèria que no ha estat encara objecte de traspàs, d'acord amb el que preveu l'article 70. Per la qual cosa és evident que és una matèria que, tot i ser pròpia dels consells insulars als efectes de l'article 70 esmentat, actualment és executada i finançada per l'administració de la comunitat autònoma, fins que tenguim lloc el traspàs corresponent en el marc de l'article 70 esmentat.

Per tant, no s'havia de fer l'excepció als convenis de dependència perquè no parlava dels convenis de dependència, parlava dels serveis socials en el sentit de l'article 7.4, primer apartat, o primer punt i seguit, d'acord? Els convenis de dependència, en ser una competència pròpia dels consells insulars, però que de moment és una competència executiva pròpia, però que de moment exerceix la comunitat autònoma, es continua regulant pels convenis corresponents en matèria relativa a la dependència. I si vostès, i en ares a l'acord, es queden més tranquils, jo crec que en tràmits d'esmenes parcials, podem fer aquest afegitó perquè quedi clar que del que parlàvem era de serveis socials i que els convenis de dependència es poden continuar desenvolupant.

Parlàvem per tant de la caixa i dels bombons menys que hi ha a la caixa de la seva metàfora. I li deia que de la caixa no en parlarem molt, perquè jo crec que de l'arquitectura del sistema de finançament, hem incorporat totes les al·legacions que es referien a això, sobre aquesta qüestió de dependència que vostè diu, en podem parlar també en el tràmit d'esmenes parcials.

Però dit això, respecte de la caixa el rellevant és que 2.300 dies..., 2.310 dies després vostès no presenten una caixa alternativa i per tant es pot deduir que no tenen una caixa alternativa i per tant, avui no podem parlar de la seva caixa.

Respecte dels bombons d'aquesta caixa, aquesta caixa que és la que presenta el Govern amb l'acord dels quatre consells insulars, anem a veure què proposa vostè: respecte dels bombons de la caixa que necessàriament es conté en una caixa més grossa, que és la caixa dels pressupostos generals de la comunitat autònoma, vostès pretenen que a la gran caixa dels pressupostos generals de la comunitat autònoma entrin només, a més dels que ja hi ha, entrin només els ingressos de l'ecotaxa, 35 milions d'euros, i per la part de la despesa vostès pretenen que surtin molts més milions perquè sempre prometen que hi hagi de tot i de tot, més. Per tant, avui ens diuen que volen que de la caixa surtin 77 milions d'euros per al consell insular.

L'altre dia, amb un to clarament demagògic, ens varen dir que sortissin també 44 milions d'euros més per a la pobresa infantil i a més a més, amb les esmenes que vostès varen presentar als pressupostos de 2014, i em referiré només a les esmenes..., no a aquelles esmenes que suposaven canvis entre diferents partides, sinó a aquelles esmenes que suposaven donar de baixa la despesa que destinam a pagar una part dels préstecs que vostès varen concertar i que nosaltres també vàrem concertar, però bé, donar de baixa aquesta despesa i donar d'alta altres despeses, vostès amb aquelles esmenes, li dic, només parlant d'aquestes, ens proposaren que sortissin de la caixa 171 milions d'euros més.

És a dir, que de la gran caixa dels pressupostos generals de la comunitat autònoma únicament pretenen que entrin 35 milions de l'ecotaxa, però això sí, pretenen que surtin 262 milions d'euros de despesa i, a més a més, que quan obrim la caixa, la caixa estigui plena. Miri, li diré què passa: que quan nosaltres venim governam, obrim la caixa i no és que no estigui plena, és que hi ha un forat, hi ha un forat increïble!

Per tant, nosaltres consideram que la caixa i el sistema de finançament que hem plantejat és una passa endavant per als consells insulars sense alternativa per la seva part. Dins la caixa hi ha bombons, més bombons que quan vostès governaven, i a més a més asseguram que quan els bombons de la comunitat creixin els dels consells insulars creixeran i si els bombons del Govern desapareixen els dels consells insulars no desapareixeran per baix d'un mínim que és major que l'anterior.

Respecte de les dotacions de recursos a consells, es poden fer discursos molt grandiloqüents i amb dèficits públics de 1.000 milions d'euros anuals, encara deixar-los a deure 200 milions d'euros el 2011 i a la nostra comunitat la política de deixar a deure ens ha portat - ens ha portat a tots, a vostès també- a haver de rebaixar la despesa pública en 605 milions d'euros entre els anys 2010 i 2013. Aquesta rebaixada de despesa pública ens afecta a tots i ho afecta tot.

Es poden fer, com vostès fan, grans discursos de política econòmica i prometre de tot i a tots, però és evident per a tots que la seva política econòmica va ser canviada per vostès mateixos el maig del 2010 com ara la canvia el Sr. Hollande a França.

En relació també a això dels pressupostos i les transferències als consells insulars, deixi'm dir-li també que... bé, no diuen veritat o falten a la veritat quan ens pretenen retreure en roda de premsa que els pressupostos de la comunitat creixen i en canvi les transferències als consells minven. Això és simplement fals, la despesa no financera dels pressupostos de la comunitat autònoma de 2014 es va incrementar respecte de 2013 en 71 milions d'euros, és a dir, vàrem passar en 2013 de 3.091 milions d'euros de despesa no financera a 3.162 milions d'euros de despesa no financera, estam d'acord que es va incrementar la despesa no financera en els pressupostos de la comunitat en 71 milions d'euros, doncs bé, d'aquests 71 milions d'euros, 39,5 són transferències a consells insulars. Per tant, no pot afirmar que quan creixen els pressupostos de la comunitat, les transferències als consells minven, de 71 milions d'euros d'increment de despesa no financera, 39,5 són per a consells insulars.

Una darrera qüestió, Sr. Pons, crec que amb això també, contestam un poquet el que ha comentat el Sr. Martí, respecte del tema de bestretes de tresoreria. Miri, un partit polític que ha estat govern i que suposadament vol tornar a ser govern hauria de comportar-se amb responsabilitat en algunes qüestions i aquesta és una petita qüestió, però aquesta és una de les qüestions en què ens hauríem de comportar amb responsabilitat.

Les bestretes de tresoreria que vostès varen instaurar com un sistema transitori, i, Sr. Martí, són bestretes de tresoreria, com un sistema transitori per resoldre un dèficit de finançament estructural, estan reconegudes a les diferents lleis de pressuposts generals de la comunitat autònoma, com el que són: bestretes de tresoreria.

Les lleis de pressupostos generals de la comunitat autònoma assenyalen que els consells se les poden computar com a ingressos als seus pressupostos, amb una excepció, eh, a l'any 2008 no ho posava. El que això demostra és com anam sobre la marxa, com anàvem improvisant sobre la marxa, el 2008 no ho posava, però bé...

Tot i així, estan comptabilitzades com a deute extrapressupostari de la comunitat i la llei de finançament o el projecte de llei de finançament no detreu aquestes quantitats als consells, al contrari, en parla, d'aquestes bestretes, de les anteriors -no es confongui, Sr. Martí-, de les anteriors, en parla per assegurar la seva imputació pressupostària. I respecte d'aquesta qüestió només un auguri i una recomanació, un auguri: si aquesta llei s'aprova i vostès algun dia governen no canviaran res respecte del que la llei preveu en aquesta qüestió. I una recomanació: crec que apel·lant a la seva responsabilitat, siguin seriosos o almenys siguin patriotes.

Per tant, front a l'absència absoluta d'alternativa dels socialistes de les Illes Balears al sistema de finançament de consells insulars, que fa pensar que si la pròxima legislatura governen faran en aquesta matèria el que han fet durant 2.310 dies, front a aquesta absència absoluta, els deia, vull lloar l'honestat política del Grup MÉS que, tot i que malgrat no presenta un text alternatiu amb aquesta esmena a la totalitat, de les seves esmenes parcials sí que es desprèn el dibuix del que seria un sistema de finançament de consells alternatiu al que presenta el Govern amb el consens dels quatre consells.

Respecte d'això darrer i passant a contestar l'esmena a la totalitat presentada pel Grup MÉS m'agradaria comentar alguns aspectes, sense perjudici que en la tramitació de les esmenes parcials puguem aprofundir.

Crec -i si no em corregirà, Sr. Martí- que del que vostès plantegen es desprenen cinc grans eixos. Primer, plantegen que el sistema de finançament sigui provisional, el Govern creu que això no casa amb la previsió estatutària, amb les previsions estatutàries, però també vull dir-li que no feim qüestió de fe de l'adjectiu, però és veritat que l'adjectiu és el que recull la Llei 8/2000, de consells insulars, quan parla del sistema definitiu. I també per això la Llei del 2002 parla de sistema definitiu, vull dir, la Llei de 2002 parla del sistema definitiu perquè la Llei de consells insulars parla del sistema definitiu, encara que el del 2002 no ho fos i l'Estatut mana que es resolgui definitivament el finançament de consells insulars.

Per tant, vull dir-li que no podem fer un sistema de finançament provisional, no podem fer un sistema de finançament provisional, crec que seria tornar caure en l'error, ara, crec que és coherent que la Llei porti l'adjectiu de definitiu perquè té la previsió legal de la Llei 8/2000, ara a partir d'aquí no farem qüestió de fe respecte de l'adjectiu.

Segon, el fons del sistema que proposen, amb tots els respectes, parteix de predicar una gran autonomia als consells insulars i en la pràctica s'apropa a una tutela directa que ve a desconèixer el principi d'autonomia. Crec que amb el dibuix del sistema de finançament alternatiu que plantegen, bàsicament tornam un poc al sistema de 2002 i crec que, tornant un poc al sistema de 2002, perden autonomia els consells insulars, han de ser autònoms i han de ser majors d'edat per a les bones i per a les dolentes, autonomia vol dir això i voluntat d'exercir l'autonomia vol dir això: saber que volem exercir l'autonomia en les bones i en les dolentes, i per això, l'evolució del sistema ha de compassar-se amb l'evolució dels recursos de la comunitat autònoma.

Tercer, un altre gran eix de la seva proposta és el relatiu a les aportacions al sistema, per les mateixes raons que ja he explicat en comentar l'esmena a la totalitat del Grup Socialista, el Govern no pot estar d'acord amb les aportacions econòmiques que vostès demanen, simplement no són ajustades a la realitat del moment.

Quart, estam d'acord amb la proposta que vostès fan de fer més dinàmica l'evolució del sistema en el sentit que les variables es revisin automàticament cada dos anys, i en aquest sentit el grup de la majoria ha introduït una esmena de modificació per mirar de transaccionar amb vostès aquesta previsió legal que consideram positiva.

Cinquè, consider, i el Govern de les Illes Balears considera també rellevant, la proposta que fan de corresponsabilitat fiscal dels consells insulars, però respecte d'això deixi'm posar de manifest tres qüestions: primera, compartim amb vostès que és bo aprofundir en la corresponsabilitat fiscals dels consells insulars com a òrgans d'autogovern, com a òrgans insulars d'autogovern, i en aquest sentit deixi'm posar de manifest que el projecte de llei inicia un camí que mai no s'havia iniciat en aquesta comunitat autònoma i és fer evolucionar el finançament dels consells automàticament en l'evolució dels ingressos de la comunitat autònoma i per tant, també en funció dels ingressos derivats de la recaptació dels tributs, no només de la recaptació dels tributs propis, també de la recaptació dels tributs cedits i també de la recaptació d'IRPF i IVA que ens arriba via sistema de finançament. Per tant, mai no s'havia donat a la nostra comunitat autònoma una passa endavant d'aquestes característiques.

Per altra banda, si el que proposen és la participació directa en la recaptació de tributs de la comunitat, li he de dir que això ja és possible. En aquest sentit, l'eventual participació dels consells insulars, com també de les entitats locals en els tributs de la comunitat autònoma, ja està prevista a la Llei reguladora d'hisendes locals, article 39.2, i si s'ha de fer i si n'és el cas, si s'ha de fer, s'ha de fer per llei, per la Llei de creació del tribut propi, no ho poden fer via decret, com s'entenia que proposaven vostès a la seva proposta.

Tercer, deixi'm dir-li també que tot això que vostè proposa respecte de la corresponsabilitat fiscal casa malament amb l'evolució dinàmica del sistema que vostès dibuixen, perquè vostès assegurin o sembla que assegurin -i si faig una interpretació incorrecta m'ho dirà-, sembla que assegurin que cada increment de finançament via fons de convergència passi a ser un nou mínim garantit, amb la qual cosa li llevam o li restam tota la corresponsabilitat al sistema.

No obstant l'anterior, Sr. Martí, estam disposats a parlar d'aquesta qüestió en el tràmit d'esmenes.

Al final, senyores diputades i senyors diputats, del que es tracta és de plantejar una alternativa viable i solvent al finançament de les nostres principals institucions de govern insular, donar una passa decidida i determinant en favor de la seva autonomia sobre la base que tots som comunitat autònoma i millorar l'autonomia dels consells incloent el finançament de les dues grans competències, carreteres i benestar social. No els subjectam a convenis de justificació, com ha passat durant aquests anys, per tant, els donam autonomia. Establim criteris objectius de repartiment, ningú no n'ha plantejat d'altres d'alternatius.

Fem evolucionar el sistema en funció de l'increment d'ingressos de la comunitat autònoma, dotant-los de participació per primera vegada. Incrementam les partides pressupostàries de finançament de consells i establim un sistema automàtic i objectiu de revisió de les variables de repartiment i al final, enfront de tot això, no existeix alternativa i l'únic que se'ns oposa és la promesa de 47 milions d'euros més, però he de dir-los que aquest govern no farà insolvent la comunitat autònoma en benefici de tots i també en benefici dels consells insulars.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Nel Martí, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sort, Sr. Conseller, que quasi no havia d'intervenir. En qualsevol cas, jo no volia entrar..., no era la meva intenció entrar en el detall de les esmenes parcials, a algunes de les quals s'ha referit, només, en tot cas, dos apunts en aquest sentit: és cert que hi ha una referència a aquest adjectiu, de si ha de ser un sistema de finançament provisional o definitiu, la referència era molt clara, consideràvem que la proposta d'aquesta llei no complia les previsions que nosaltres enteníem, que entenem que estan incloses a l'Estatut del 2007 i per tant creim que no pot ser un sistema que es pugui considerar definitiu, ajustat a les previsions d'aquest estatut, per exemple en un aspecte com és la corresponsabilitat fiscal. I hi insistesc i li he valorat en algunes converses, és cert que es fan passes en el sentit de la corresponsabilitat, però no podem eludir que l'Estatut parla d'autonomia financera i de corresponsabilitat fiscal.

En segon lloc, crec que és molt clar, però jo, Sr. Conseller, no sé si de vegades des dels consells insulars es té clar, m'agradaria d'una manera molt clara i senzilla, els fons de convergència no serveix, no està destinat a millorar el finançament, el fons de convergència està destinat, primer, a cobrir les garanties de mínims, una vegada que s'hagin cobert les garanties de mínims es redistribuirà amb les fórmules previstes i servirà per incrementar els recursos en relació a l'any base 2012. Però és clar, si aquest increment de recursos no es fa a partir de la garantia de mínims, sinó que es fa a partir dels recàlcul de les fórmules d'un fons que moltes vegades, en alguns casos, com el cas de Menorca per posar el més clamorós, és negatiu quan tu hi vas aportant recursos del fons de convergència no surt una millora de finançament, perquè has de cobrir tot el negatiu. Això és el que li diem i li diem que el fons de convergència, per tant, hauria de servir, efectivament, per millorar el finançament partint de la garantia de mínims, partint dels 25 milions que hauríem de tenir assegurats.

Un aspecte fonamental d'aquesta llei, crec que és el consens, un valor que tots aquí a la tribuna predicam i exaltam, però que després de vegades no es tradueix en una realitat. La llei del 2002 es va aprovar per unanimitat, una unanimitat que es va repetir o es va compartir amb la Llei de consells insulars, que es va també repetir en l'Estatut d'Autonomia del 2007, almenys en allò que té a veure amb l'organització territorial i amb altres aspectes, precisament, per part del nostre grup, però el consens ha inspirat el model territorial i el paper que han de tenir els consells insulars en aquesta comunitat autònoma.

Aquesta llei també hauria d'estar inspirada i feta a partir d'aquesta substància gris. L'Estatut precisament a l'article 68 diu que la Llei de consells insulars ha de ser aprovada per dos terços i ho diu precisament perquè sigui objecte d'aquest major acord i d'aquest consens, jo no sé la llei de finançament, però no tenc cap dubte que hauria de ser aprovada pel mateix criteri, per la mateixa majoria que la llei de consells insulars, que és el que ha de garantir, hauria de garantir aquest acord i aquest consens en un element tan clau com és el finançament dels consells insulars.

Acord i consens també hauria de partir que aquesta llei hagués estat no consultada, no exposada als consells insulars, sinó debatuda i ratificada en els consells insulars. Els plenaries dels consells insulars com a punt de l'ordre del dia han debatut la Llei de finançament que els afecta de primera mà? No, no, com a punt de l'ordre del dia han debatut i aprovat, amb els vots de la majoria o no, però han debatut i aprovat aquest projecte de llei? No, no ho han fet.

Quant a la transparència, hi ha aspectes molt puntuals, si vol, que jo crec que posen en evidència que alguna cosa falla. Anam a la referència entre, o a la relació entre el fons interinsular i el fons de compensació, el 2002 la relació entre aquests dos fons era de 2,4 vegades, el fons interinsular era 2,4 vegades més gran que el fons de compensació, açò el 2002. Ara, la relació canvia, la relació és que el fons interinsular passa a ser 6 vegades més gran que el fons de compensació. O sigui, que el fons de compensació, per corregir els desequilibris, perd protagonisme a favor del fons interinsular. Dóna més la sensació, quan un analitza les fórmules, que el resultat es tenia previst i s'adapten els paràmetres, les fórmules a assolir aquell objectiu.

Finalment, la referència reiterada al compliment del termini de la revisió de la llei del 2002, em sembla, bé, primer, que no em sembla un argument i, en segon lloc, que em sembla inútil. Qui governava el 2007, qui governava el 2007? Qui governava? Quina feina es va fer fins al 2007 per tenir un nou sistema de finançament, quina feina? Mostri'm vostès un document, un document que fins el 2007 el resultat d'un debat, d'una feina, que proposàs un nou sistema de finançament, governava el Partit Popular, fins el 2007. On són els documents de la feina feta fins el 2007? És el 2007 que s'acomplia el termini.

És cert, és cert, i no em consta en absolut reconèixer que la tasca feta posteriorment, en què sí hi ha documentació i vostès ho saben, documentació i feina feta, no va sortir...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Martí, ha d'acabar.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

...l'acord que sense cap dubte ens hagués agradat, però no sé què val més, si poder exposar una feina sense un acord al qual ens hagués agradat poder arribar o no poder exposar res, cap feina, en aquest sentit. I només vull fer una referència, el règim especial de les Illes Balears 2014, termini, on és el document?

Per tant, aquesta referència no val, crec que tots els governs són responsables, fan feina o haurien de fer feina i els terminis, lògicament, hi són per complir-los, la feina es va fer, no hi va haver un acord, però la feina es va fer, no és un argument per menysprear la tasca feta en aquell moment.

En qualsevol cas, i acab, Sra. Presidenta, nosaltres lògicament anirem al debat de les esmenes parcials amb l'objectiu d'arribar a acords, però han de ser acords que donin estabilitat, garanties, cohesió als consells insulars i sobretot, sobretot, que facin que els consells insulars siguin aquests governs de cada una de les illes, i açò, que és una frase molt retòrica, vol dir cosa, vol dir cosa, i ho vol dir a Mallorca i ho vol dir a Menorca, a Eivissa i a Formentera, i hauria de voler dir el mateix, i de vegades no vol dir el mateix. Aquest objectiu sí que crec que aquesta cambra, per evitar distàncies i descohesions inútils, l'hauria de tenir com a objectiu primordial.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del representant del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Marc Pons, per un temps de cinc minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quaranta-cinc minuts de discurs llegit per una persona que no sabia si havia d'intervenir, Sr. Marí,...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... em permetrà que em qüestionari, en tot cas, cada una de les reflexions que ha fet vostè després veient que la primera, almanco, és més que qüestionable. Puc entendre que aquest discurs serveixi per convèncer alguns presidents insulars, però no per convèncer-nos a nosaltres. Li voldria fer algunes reflexions, que és cert que les hem vistes al llarg del funcionament d'aquesta legislatura.

Com han anat evolucionant els pressuposts autonòmics? Els pressuposts autonòmics han anat evolucionant a l'alça, cada any han estat superiors a l'any anterior, varen començar amb 3.384 milions d'euros i acabarem en aquest 2014 ja és de 3.850 milions d'euros, açò són quasi 500 milions d'euros més. Se'n recorden? En plena crisi econòmica quan no arriben doblers de cap banda. El Govern autonòmic té 500 milions d'euros més, què deu ser fruit del finançament autonòmic aconseguit la legislatura passada, Sr. Marí, que vostè també es nega a

reconèixer, però que li permet a vostè cada any incrementar els pressuposts? Però la realitat és aquesta, cada any el Govern incrementa els pressuposts.

I amb els dels consells què succeeix, amb els dels consells? Cada any tots els consells insulars, el de Mallorca, el de Menorca, el d'Eivissa i el de Formentera, han anat a la baixa. El Consell de Menorca ha reduït el seu pressupost en 16 milions d'euros, el d'Eivissa en 21, el de Mallorca en 15 i el de Formentera en 9 milions d'euros, i mentre tots els consells reduïen els seus pressuposts el Govern autonòmic s'incrementava en 460. És a ell que l'han de convèncer, és a ell que l'han de convèncer, Sra. Salom.

Dins aquesta realitat nosaltres ens hi trobam i enmig d'aquesta realitat vostès pacten un sistema de finançament en el pitjor moment perquè el Govern està imbuït de dalt a baix amb l'obsessió de les retallades, de retallar per tot, d'aplaudir, d'aplaudir tres dècimes per sota de l'objectiu de dèficit, que són 43 milions d'euros, de retallades més quan resulta que els consells insulars no poden pagar ni el seu transport per carretera. I aquí dins, aquí dins, ens trobam, Sr. Marí.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, estic convençut, estic convençut que les propostes són perfectament debatibles i fins i tot acordables, però vostès ho han de voler fer. I nosaltres n'hi hem fet una proposta, i tant que sí, hem començat per dir-li: que ja que vostès cada any puguen els seus pressuposts, ja que els sobren dècimes fins i tot de dèficit per a objectius autoimposats per vostès mateixos...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... ja que els posen objectius imposats per vostès mateixos, nosaltres els diem, escolti, sigui un poc generós quan faci negociacions amb els consells insulars, sigui un poc generós quan faci negociacions amb els consells insulars, i es nega a fer-ho, i nosaltres li deim propostes. I tant que n'hi feim de propostes, li deim: no només es mantengui amb els recursos que hi havia la legislatura passada, sigui capaç de corregir aquest mal acord que hi ha hagut entre consells insulars i reconegui que espais, com són els transports per carretera, necessitarien estar més ben dotats. Per tant, els corregeixin, i també li feim una proposta per compensar precisament aquests percentatges, Sr. Marí, per compensar aquests percentatges. Està disposat a rallar-ho açò, està disposat a rallar-ho?

Em pensava que, almanco, faria referència a aquestes qüestions, com el deute als consells insulars, vam acordar aquí per unanimitat que en aquesta legislatura quedaria pagat tot el deute als consells insulars, ho vam aprovar per unanimitat, a dia d'avui el deute és el mateix que hi havia fa tres anys, no han anul·lat res, quan vostès cada dia prediquen del que paguen. No, estam exactament ben igual, Sr. Marí.

I nosaltres els feim propostes que eren perfectament pactables, estam convençuts que eren pactables, perfectament.

Com també la dependència, n'hem aconseguida una avui. El Sr. Marí ja ha dit que acceptarà l'esmena que li hem proposat perquè no reconeixia que la dependència hi era. Per tant, estam d'acord, Sr. Marí, hem fet una passa més...

(Remor de veus)

Es queden, es queden sense els diners de dependència. Volen quantitats? 2 milions d'euros Menorca i Eivissa, 11 i busques a Mallorca, són recursos que en aquests moments a la llei, així com ho diu, no estan garantits per als consells insulars, a no ser, evidentment, que com que han creat un consorci bloquejat per Formentera, on tots els consells han dit que sí que cedeixen dependència al Govern autonòmic, resulti que els doblers a partir d'ara vagin allà. I aquest és el plantejament que tal vegada hi ha amagat, que el Sr. Marí aquí, després de 45 minuts, no ens vol explicar.

Per tant, sí que hi ha una certa tendència a la recentralització. Ens accepten l'esmena? Estam encantats. Com tampoc no ens han dit res de l'esmena que hem presentat en matèria de bestretes, li hem dit de quina manera ho hem de solucionar, li hem fet la proposta, i vostès ens diuen que no volen. Però no ens diguin que no hi ha un plantejament del que pot representar i hauria de representar la millora per als consells insulars, i tant que hi és.

I evidentment tampoc no ens digui que hi ha un acord de tots els consells, hi ha un acord dels presidents, però dels consells insulars amb l'oposició no hi ha cap oposició a cap consell insular que doni suport a aquest plantejament, perquè s'ha construït des de la unilateralitat, perquè s'ha construït des de la uniletaralitat, però es un acord fet entre vostès...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

Ja acab, tenim cinc minuts davant els 45, i per tant, són tants de temes que ha tret el conseller...

LA SRA. PRESIDENTA:

No han estat 45, però acabi, quan vulgui.

EL SR. PONS I PONS:

Acab ja, en qualsevol cas.

(Remor de veus)

Teníem aquí devora, no hi és, i aquí es romp una regla que fins ara era una regla no escrita la qual havia permès avançar en aquesta comunitat autònoma. Què la romprà vostè? Sí, la romprà vostè per primera vegada. És el correcte? No, creim que no, que en absolut no és el correcte. En qualsevol cas nosaltres continuam i el continuam citant a termini, Sr. Marí, creim fonamental que aquesta llei pugui sortir per un ampli acord

entre totes les forces polítiques; si vostès el rompen, si diuen que no a qualsevol de les opcions que nosaltres hem posat damunt la taula i ni tan sols està disposat a rallar-ne, evidentment, hi haurà no només aquesta esmena a la totalitat sinó que hi haurà un compromís, que ja l'hem manifestat perquè hi ha un acord entre totes les federacions socialistes, que la pròxima legislatura, que hi haurà canvi de Govern, la pròxima legislatura canviarem aquesta llei, hi haurà més recursos per als consells insulars i no aniran, com van ara, sense poder ni tan sols exercir les seves pròpies competències.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Tanca la qüestió incidental una nova intervenció del conseller, sense limitació de temps.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (José Vicente Marí i Bosó):

Gràcies, Sra. Presidenta. No sé si l'he entès bé, no sé si l'he entès bé, almenys ha proposat que si vostès guanyen les eleccions no derogaran la llei, la modificaran. És una passa endavant, és una passa endavant. Miri, en aquest camí, idò, està bé.

(Remor de veus)

Jo li reconec, li reconec, li reconec, li reconec, Sr. Pons, li reconec un fracàs, li reconec el fracàs del Govern de les Illes Balears a explicar-los de què ha anat aquesta crisi. Crec que és un fracàs nostre que vostès no ho entenguin. Vostè jo crec que estaria bé que es fes mirar per què també no ho entenen, jo li reconec el meu fracàs, vostè miri a veure si vostès han fracassat en alguna cosa. En tot cas, en el que han fracassat avui aquí és a presentar alguna cosa alternativa. Això sí...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... bé, 47 milions. Avui no toca, 2.310 dies que no toca amb vostès... Sí, 2.310 dies que no toca...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

..., amb vostès no hi ha manera.

Miri, jo, Sr. Pons, crec que és veritat, la nostra comunitat autònoma té la seva particular idiosincràsia, la formam quatre illes separades per la mar i tenim ja des de la dissolució de la Diputació Provincial, l'any 79, establertes algunes inèrcies, no?, establertes algunes inèrcies amb aquella dissolució de la Diputació Provincial, idò, es repartien els fons i els mobles i els immobles de la Diputació Provincial i s'establia també que el Consell General Interinsular exercís algunes competències, són les inèrcies de la nostra comunitat autònoma durant quaranta anys. Aquesta llei pretén trencar amb algunes d'elles, no sé si ho aconseguim, però pretén trencar amb algunes d'elles.

Una d'elles, Sr. Pons, és la possibilitat que és veritat que el Govern exerceix competències que els consells poden assumir o no assumir, els exerceix el Govern perquè els consells no les assumeixen, però això també és autonomia, són els propis consells els que decideixen si el traspàs de la competència volen exercir-la, no volen exercir-la, està ben dotada, està mal dotada.

En tot cas, el que feim ara, i és veritat que durant els anys i el Sr. Martí parlava de la massa homogènia del finançament, escolti, és que amb 12 anys també han canviat molt les competències i els consells han assumit algunes competències, per tant..., i s'han afegit consells que no tenien la competència s'han afegit als altres per tenir-la, per passar-la a tenir els quatre consells. Però el que és cert és que a partir d'ara, amb l'assumpció de noves competències, i ho posam a la llei, amb l'assumpció de noves competències el decret de transferències podrà fixar si la competència que assumeixen, quan no l'assumeixen els quatre consells insulars, quan l'assumeixen els quatre consells insulars evoluciona conforme amb els ingressos de la comunitat autònoma, si no l'assumeixen els quatre consells insulars es pot fixar com es vol que evolucioni la competència. Tal vegada per evitar això, tal vegada si l'assumeixen dos consells, per exemple, i el Govern exerceix la competència per compte d'altres dos consells, quan el Govern vagi a destinar diners a l'exercici d'aquesta competència haurà de comptar no només amb els diners que destina a aquelles dues illes que exerceixen la competència, sinó que haurà de comptar que haurà de dotar també les altres dues illes. Jo crec que això és una passa endavant, però ho deixam a l'acord i a la voluntat dels consells quan negociïn les competències, això també és autonomia.

En aquest sentit, Sr. Martí, jo crec que és millor aquesta manera de fer-ho que no la seva manera de fer-ho, la seva manera és imposar directament, jo crec que no té per què, escolti, en el decret de transferències ho negociam i els consells amb l'autonomia ho poden negociar.

Per tant, no arreglam quaranta anys d'autonomia, però arreglam per al futur algunes qüestions i establim com creïem que és millor que evolucionin, i els quatre consells insulars estan d'acord amb això. I això ha exigut, clar que sí que ha exigut esforços i responsabilitat dels quatre consells insulars i dels presidents dels consells i dels seus equips de Govern.

Amb respecte i amb amabilitat, miri, el Govern... tal vegada a vostès els fa falta que quinze lleis diguin que els deutes s'han de pagar, al Govern li basta el Codi Civil, els deutes amb els consells insulars ja va comprometre el Govern que es pagarien i que serien història a final d'aquesta legislatura. Vostès varen deixar penjats 200 milions d'euros de deute, nosaltres ho arreglarem...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... ho arreglarem, ja, ja, sí... però, però sí... amb una diferència...

(Remor de veus)

... sí, amb una diferència, i és que el deute l'any 2011,...

(Remor de veus)

... escolti, l'any 2012 i l'any 2013 el Govern de les Illes Balears ha fet més transferències de diners als consells insulars que vostès en quatre anys...

(Algunes aplaudiments)

... que vostès en quatre anys, amb una diferència que és que el juny de 2011 nosaltres entràvem i havíem de pagar una puntada endavant a un venciment de deute a 30 de juny i venciments de 60 milions cada mes, l'increment de deute que es va produir es va produir amb aquests segons sis mesos. Per què? Perquè vostès varen tenir un increment de liquiditat de 300 milions d'euros amb els bons patriòtics a febrer de 2011 i a 30 de juny de 2011 encara devien 1.600.

És que hem de mirar les coses com són, el deute dels consells va créixer, va créixer de 30 de juny de l'11 a 31 de desembre de l'11. I a partir d'aquí, el que hem fet és anar pagant i dotant liquiditat.

Una altra cosa, vostè fa trampa, Sr. Pons, hem de parlar de despesa no financera, bé, no, no fa trampa, té raó, a vostè la despesa financera li és igual, vostè firma els préstecs i no els torna.

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Hem de parlar de despesa no financera, perquè la financera està compromesa, entre altres, per vostès que varen incrementar el deute financer de la comunitat autònoma un 123% en quatre anys, un 123%. Miri, nosaltres, nosaltres en tres anys l'hem incrementat un 34%, encara que volguéssim, encara que volguéssim en l'any que queda de deute financer no els agafaríem, no els agafaríem...

(Algunes aplaudiments)

El decreixement de la despesa, Sr. Pons, entengui'm bé, el decreixement de la despesa no financera a la nostra comunitat entre 2010 i 2013 és de 605 milions d'euros, entre 3.723 de 2010, 3.119 de 2013, i això ha afectat a tots i a totes les àrees del Govern de les Illes Balears i a totes les qüestions que es tracten en la nostra comunitat.

Sr. Martí, les coses han canviat, necessitàvem, en virtut de la Llei 2/2002, un acord previ a l'acord parlamentari. El nostre Estatut d'Autonomia de 2007 estableix que... no estableix una majoria reforçada per a la Llei de finançament de consells, és veritat que al 2002, amb l'anterior Estatut, com que no havíem reconegut tanta autonomia als consells insulars, en aquell moment la Llei de finançament de consells es va votar per illes en aquesta cambra, per illes. Ho vull recordar, perquè vostès repeteixen molt allò de la unanimitat, i vull recordar que malgrat que el grup de la majoria, o en aquell moment de la minoria, però el Grup Popular, en aquell moment, malgrat que hi estava

d'acord perquè creia que la llei del 2002 suposava una passa endavant per al finançament dels consells, el Grup Popular es va abstenir, es va abstenir. I per què?, per un motiu essencial, i ho va dir el portaveu del grup parlamentari: les competències o el finançament de les competències evolucionaven conformement a l'IPC, no evolucionaven conformement a l'increment d'ingressos de la comunitat autònoma. Així ho va dir el Grup Parlamentari Popular en aquell debat.

Deixi'm explicar-li-ho, almenys com ho entén el Govern, eh?, almenys com ho entén el Govern. Fem una dotació del fons de convergència ja el primer any, d'acord?, per tant establím..., i aquesta dotació del fons de convergència ja el primer any consolida i queda com a mínim garantit el finançament dels consells, no baixen d'aquí, no baixen d'aquí, i a partir d'aquí cada any, si hi ha increments d'ingressos, van al fons de convergència i es redistribueix als altres dos fons, d'acord?; i si hi ha baixada d'ingressos també minva, però no minva del mínim garantit ja des del primer any. Aquesta és la interpretació correcta, i si volen en tràmit d'esmenes parcials la podem matisar en el sentit que vostè entengui oportú.

Vostè assenyala que ho varen intentar i jo, vaja, és que no tenc res a dir. Segur que ho varen intentar. Jo, documents de feina, li he de dir que no n'he vist, però bé, és igual; tampoc no hem trobat documents de feina de la Llei 2/2002 que almenys establís o fixassin els costos efectius que en aquell moment s'establien. Jo li asseguro que a l'expedient d'aquest projecte de llei, si s'aprova, vostès tendran tots els nombres, tots els quadres que justifiquen tots els repartiments.

I és veritat que al final hem de fixar una sèrie de variables i hem d'establir una sèrie de ponderacions. Allò important aquí és si el que establím és raonable, perquè podem dir "miri, escolti, en comptes del 40% m'agradaria el 38,5", i serà segurament igual de legítim el 40% que el 38,5; al final és si establím un sistema raonable de repartiment, un sistema fefaent de repartiment que estigui sustentat en certificacions de les dades que incorporam al sistema.

I per finalitzar vull manifestar-los almenys la voluntat del Govern de, en tràmit d'esmenes parcials, continuar parlant. Una cosa que m'oblidava era respecte de la dependència. Jo, Sr. Pons, he dit que podem matisar, podem matisar perquè ningú no interpreti que..., o que tothom ho interpreti com ho interpretam nosaltres, que és que no s'inclouen els convenis corresponent a la matèria relativa a dependència que es poden continuar signant, i quan els consells insulars assumeixin la competència passen a formar part o bé de les competències homogènies si les assumeixen els quatre, o bé de les competències no homogènies si no les assumeixen els quatre. Però això no vol dir que acceptem la seva esmena, això vol dir que estam disposats a tranquil·litzar-los, si volen, via transacció. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció en torn en contra de les esmenes. Té la paraula, pel Grup Parlamentari Popular, el Sr. Antoni Camps, per un temps de quinze minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, ja avançam el vot a aquestes esmenes a la totalitat que han presentat tant el Grup Socialista com el Grup MÉS: el nostre vot serà contrari, lògicament.

I jo crec que convé recordar el principi d'aquest debat, i el principi d'aquest debat parlava de les esmenes a la totalitat i el motiu pel qual els grups presentaven aquestes esmenes, i el Grup MÉS -diu almenys la seva proposta- diu que presenten aquesta esmena a la totalitat perquè el projecte de llei no compleix amb els principis de suficiència, autonomia i responsabilitat fiscal prevists a l'Estatut d'Autonomia per al finançament dels consells insulars com a institucions de govern a cada una de les Illes; aquests són la proposta i els motius del Grup MÉS. I per altra banda el Partit Socialista, amb l'esmena a la totalitat, recrimina el fet que aquesta llei de finançament dels consells no tenguí l'acord entre govern i oposició, i diu també que aquesta llei romp acords, redueix aportacions i evita resoldre els compromisos pendants. Aquests són, a grans trets, els motius principals que motiven que els partits de l'oposició hagin presentat avui una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei.

I m'agradaria, per començar la meua intervenció i perquè se n'ha parlat prou durant aquest debat, m'agradaria fer referència precisament a acords, a parlar de consens, a parlar de negociacions, i he de dir amb tristesa i amb preocupació que un dels grans problemes, a diferència de l'any 2002, com deia el conseller, a diferència de l'any 2002 hi havia una oposició responsable, i hi havia una oposició que estava disposada a arribar a acords, i per açò en el projecte de llei o a la llei de 2002 de finançament dels consells insulars van trobar una oposició que va actuar amb responsabilitat i va votar una abstenció en positiu en aquell projecte de llei. I avui amb tristesa i amb preocupació hem de dir que un dels grans problemes amb què es troba el Govern i amb què es troba el Partit Popular és que tenim uns partits de l'oposició que no volen cap tipus d'acord amb el Partit Popular. A la seva estratègia política tenen com a únic objectiu que en el Parlament es visualitzi crispació i divisió; no volen pactar res amb el Partit Popular, no volen sortir a la foto devora el Partit Popular, i tot per després poder acusar el Govern de dictatorial, de no ser capaç de consensuar res, de no estar obert al diàleg, com hem sentit mil vegades en aquest parlament, i açò és pura estratègia, és pura posa política dels partits de l'oposició.

I supòs i m'imagín que alguns assessors d'estratègia política que tenen hauran estudiat el tema i es deuen pensar que així guanyen vots, i jo els vull dir molt clar que estic convençut que amb açò i amb aquesta actitud no guanyen cap vot.

(Remor de veus)

L'únic..., l'únic que guanyen és...

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix la Sra. Presidenta en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...el seu descrèdit, el seu descrèdit.

Consens, arribar a acords; açò suposa que totes les parts han de cedir a fi d'arribar a una solució que a tots pugui anar bé, açò és el consens, açò és arribar a acords, açò és arribar a pactes. En canvi els partits de l'oposició es pensen que consensuar és dir o fer allò que ells pensen o fan, i si no fas allò que ells diuen llavors t'acusen de no voler consensuar o de no voler negociar. I d'aquesta estratègia mesquina els ciutadans ja n'estam cansats. És possible que durant alguns anys aquesta forma de fer política hagi funcionat, però avui açò *ya no cuela, ya no cuela*.

I és clar, quan un basa la seva estratègia a no negociar res, a no pactar res amb el Partit Popular, a no arribar a cap acord, llavors, quan veuen que el Govern, com és en aquest cas, ha sabut negociar amb un consell insular governat per l'esquerra, es posen molt nerviosos, no ho poden encobeir. El que més mal ha fet als partits de l'oposició és que aquest projecte de llei sigui fruit d'un ampli consens entre tots els consells insulars i el Govern. És un projecte que ha suposat moltes reunions, molts d'estira-i-arronses, moltes telefonades, moltes gestions, un projecte molt treballat i que finalment ha obtingut un ample acord i un ample consens, i açò no ho poden encobeir, no ho poden assumir; ells que volen transmetre la idea que el Govern i el Partit Popular són autoritaris, són ultres que només fan cas de l'extrema dreta, com tantes vegades hem sentit en aquesta cambra, no poden suportar que el Govern hagi sabut pactar amb tots i cadascun dels consells insulars.

I en aquest sentit estic segur que el Consell Insular de Formentera, pobre, únic que avui està governat pels partits d'esquerres, ha rebut les pressions i les crítiques ferotges dels membres dels seus propis partits, i segurament d'algun diputat d'aquesta cambra, d'aquells que només pensen en clau de partit i que no pensen realment en el benestar dels seus ciutadans, i per açò avui...

(*Remor de veus*)

...vull felicitar tots els governs dels consells insulars, i també el Govern autonòmic, però especialment vull felicitar l'equip de govern del Consell de Formentera per la seva valentia i per haver-se plantat a les pressions partidistes i haver fet prevaler...

(*Més remor de veus i alguns aplaudiments*)

...els interessos dels formenterers per damunt dels interessos dels seus partits.

(*Continua la remor de veus*)

Aquells que avui demanen acords i consens són els que en el fons no en volen cap, d'acord; són els mateixos que no van saber o no van voler consensuar res l'anterior legislatura.

Aquesta llei de finançament dels consells insulars, com ja molt bé hem dit, s'havia d'haver aprovat l'anterior legislatura, l'any 2007 era el termini màxim. Era imprescindible un acord...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

...entre els consells i el Govern, tots ells governats pels partits d'esquerres, i no ho van fer, no es van entendre entre ells mateixos; i va passar el 2007, el 2008, el 2009, el 2010, el 2011, i no van aconseguir pactar un nou model de finançament dels consells insulars.

(*Més remor de veus*)

I és que alguns, alguns, són especialistes a rallar, a enredar i enredar, fer reunions, espais de diàleg, etc., i no a acordar res, i, Sr. Pons, no mir ningú, no mir ningú. I no acorden res perquè no volen acordar res, i quan s'arribi a un punt d'acord en alguna cosa llavors veuran discrepàncies en una altra cosa. És impossible acordar coses amb persones que no volen negociar i que no volen pactar res, i en aquest parlament, per desgràcia i per estratègia, tenen la consigna els partits de l'oposició de no negociar res amb el Partit Popular, que no els puguin veure a una foto junts amb el Partit Popular, i tots recordam el Pacte del Tinell o el *cordón sanitario*. Aquesta oposició encara està en aquesta època, i les dues esmenes a la totalitat d'aquesta llei que s'han presentat s'han de circumscriure precisament a aquesta estratègia de, *al PP, ni aqua*.

Un altre exemple...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Un altre exemple d'aquest desinterès per negociar, per consensuar i per millorar aquest projecte de llei, i em referiré a Menorca, i va molt bé perquè els dos portaveus dels partits de l'oposició també són menorquins. Dia 22 de juliol de 2013 es va celebrar en el consell insular una reunió extraordinària de la comissió informativa especial de desenvolupament estatutari; en aquesta reunió, entre altres temes, es va tractar, en el punt tercer, la nova llei de finançament dels consells insulars, aquí tenc l'acta per si qualcú la vol veure. Es va donar puntual informació de la situació en què es trobava el tema, es va explicar la proposta inicial que havia presentat el Govern i les observacions que el consell havia fet a aquell primer esborrany. Es va passar als dos grups de l'oposició tota la informació que es tenia, i fins

i tot la consellera, en aquest cas era Maite Salord, i el conseller del PSOE Joan Marquès, i açò consta en acta, van agrair la feina realitzada i la informació facilitada. La consellera Pilar Pons va sol·licitar també que si tenien alguna aportació a fer, algun suggeriment...

(Remor de veus)

...alguna cosa que pogués millorar el text, alguna cosa que pogués tenir el consell insular per poder negociar durant les negociacions que es feien d'aquest projecte de llei, que la fessin, que la fessin, a fi de poder-ho incorporar a la negociació.

Es van fer altres reunions. Hi va haver la compareixença voluntària del president del consell el mes de desembre per explicar en quina situació estava aquesta llei. I encara avui en el Consell Insular de Menorca esperen les aportacions dels partits de l'oposició.

Jo comprenc que el Sr. Pons, que és de Menorca però pertany a un altre PSOE que no és el PSOE de Menorca...

(Algunes rialles)

...clar... Bé, escolti, allà va guanyar una altra candidata...

(Remor de veus)

Però..., és a dir, independentment...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor, senyors diputats. Un moment...

(Continua la remor de veus)

Per favor, preg silenci.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Independentment que pertanyi a un altre PSOE sí que almenys els hagués pogut dir o almenys insistir perquè presentessin alguna alternativa, alguna proposta. La realitat és que no ho van fer. Van tenir l'opció de presentar propostes per incorporar a la nova llei, i ja sigui per vessa, per negligència o pel que deim, no volen negociar res amb el Partit Popular, allò cert és que no es va presentar res, ni per part de MÉS ni per part del PSOE, cap proposta de millora.

Ara, lògicament, en tràmit parlamentari sí, sí que han fet les seves esmenes i lògicament es debateran, algunes segurament les podrem incorporar i altres les podrem transaccionar, i crec que es pot fer una feina durant el tràmit parlamentari que pot ser positiva per a tots.

Però passem a les esmenes a la totalitat presentades pels partits de l'oposició...

(Remor de veus)

...que ho esperaven..., ho esperaven... Molt bé.

Aquestes esmenes estan basades en premisses falses...

(Més remor de veus)

...sobre les quals construeixen un discurs que clarament està fora de la realitat. Diu el Grup MÉS que el projecte de llei no compleix amb els principis de suficiència, autonomia i responsabilitat fiscal prevists a l'Estatut d'Autonomia, i jo els dic que açò és fals. Aquest projecte de llei compleix escrupolosament l'Estatut d'Autonomia, i dic més, aquest nou sistema de finançament assegura aquests principis molt millor que el model de llei de l'any 2002, i en qualsevol cas dins el tràmit parlamentari crec que pot ser possible arribar a algun acord que millori fins i tot aquests principis de suficiència, d'autonomia i de responsabilitat fiscal de la llei, és a dir, el Partit Popular està obert a millorar tot el que sigui millorable, i en açò sempre ens trobaran.

El model de finançament d'aquesta llei dona resposta a dèficits estructurals del finançament dels consells. És absurd dir que aquest sistema suposa una recentralització de competències o dels recursos. Ben al contrari. És més, en aquests moments es dona estabilitat als ingressos que reben els consells, uns ingressos que ja no variaran en funció de la capacitat negociadora de cada consell o de la liquiditat del Govern, ara els ingressos s'establiran en funció de variables objectives, i permetrà també que els consells participin dels increments d'ingressos que la comunitat pugui tenir en un futur. A més s'estableix que els ingressos que rebran els consells dins l'any 2014 siguin els mínims que rebran, i s'assegura que mai no es davallarà d'aquesta quantitat.

I una altra qüestió important: es preveu la revisió cada quatre anys de les variables objectives del repartiment dels recursos, i he de dir que tant el Partit Popular com el Grup MÉS han presentat una esmena perquè aquesta revisió no sigui cada quatre anys sinó cada dos; em sembla millor, encara. Per tant també coincidim amb el Grup MÉS en aquesta qüestió.

Com ja he dit queda garantit el principi de suficiència i de mínims que estableix l'Estatut d'Autonomia, i es reconeix el principi d'autonomia dels consells insulars.

Diu el Grup Socialista que es redueixen aportacions. També és fals. Aquesta llei suposa una clara millora en el finançament dels consells respecte del model vigent; es passa de 215 milions d'euros als 254,8, 39,5 milions més, tenint en compte, com ja he dit, que aquesta és la quantitat mínima que rebran mai els consells en vista a les seves revisions anuals.

Es demostra, per tant, que els partits de l'oposició avui no tenen alternativa, el conseller ho ha dit molt bé, no hi ha hagut una alternativa al projecte de llei que el Partit Popular presenta en aquesta cambra. Quan se'ls ha demanat que facin aportacions en el seu moment per negociar-ho, no en van fer cap, i l'única

alternativa al final ha estat el no pel no, i avui presenten una esmena a la totalitat perquè no tenen alternativa a res.

Mirin, hem sentit com el portaveu del Grup Socialista prometia 47 milions. Però com poden prometre 47 milions els mateixos que no pagaven les bestretes? És que vostès volen augmentar en 47 milions i després no pagar, com feien abans? Però, a més, d'on ho han de treure?, de sanitat, d'educació?, augmentaran el dèficit? Clar, escoltin, aquesta és la qüestió. És a dir, 47 milions d'euros que vostès no saben ni d'on els han de treure.

Avui certament allò que s'esperava dels partits de l'oposició era una mica més de sentit de la responsabilitat, s'esperava una actitud positiva, constructiva, amb ànims de millorar. Jo crec que no ha estat així. Esperem, per tant, que durant el tràmit parlamentari hi pugui haver un altre tarannà; jo crec que sí, jo crec que durant el tràmit parlamentari podem arribar a acords en moltes qüestions.

Avui crec que no s'entén una esmena a la totalitat, jo puc convenir que alguns articles puguin ser millorables o que es pugui discrepar d'algunes qüestions puntuals, però mai no puc entendre una esmena a la totalitat d'un projecte de llei consensuat entre tots els consells insulars, una esmena a la totalitat a un acord històric i difícilíssim. No puc entendre que avui, sense cap alternativa real i consensuada, es pugui tirar a terra un projecte rigorós, treballat, dialogat i pactat entre tots els consells i el govern. Crec, sincerament, que avui els partits de l'oposició s'han equivocat.

Però ja dic, nosaltres esperam que durant el tràmit parlamentari aquesta llei i, a més, tendrem ponència, tendrem comissió, es pugui perfilar i millorar el text que avui presentam, i crec que podem arribar a acords i ho podem fer, amb el Partit Socialista i amb el Grup MÉS, sense cap tipus de dubte, però hi ha d'haver bona voluntat per totes les parts. I aquesta bona voluntat no només ha de ser de la part del Partit Popular, ha de ser també per part dels partits de l'oposició, que, desgraciadament i fins al dia d'avui, no l'hem vista en cap moment.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Per al torn de rèplica i per un temps de cinc minuts té la paraula, en nom del Grup Parlamentari MÉS, el diputat Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, amb aquest esperit i amb aquest tarannà la veritat és que serà autènticament difícil, si aquest és el tarannà amb el qual hem de partir a negociar les esmenes parcials, i crec que a aquests grups d'aquí, al nostre grup, no se'ls pot qüestionar la voluntat de voler arribar a acords. Quantes vegades el nostre grup ha trucat per arribar a un pacte econòmic, per definir, per parlar sobre el model econòmic d'aquest país, quantes vegades? Quantes vegades encara esperam una resposta? Quantes ho hem fet per modificar la Llei

de bases de règim local, perquè es puguin gravar les sessions? Quantes? Quantes vegades hem estat encara insistint i no tenim resposta?

Per tant, voluntat de diàleg i de consens la tenen i ho saben, el que cal, però, és, per part del grup majoritari, que hi hagi disposició a escoltar i a assumir també les propostes.

Jo venia aquí a parlar de nombres, venia a parlar de nombres i no n'he sentit ni un de nombre. No vull entrar en detall, perquè perdria la discussió en relació amb el fons de convergència i amb la garantia de mínims, en qualsevol cas jo vull insistir en unes xifres que són inqüestionables, entre d'altres coses, perquè són les, no ho sé, oficioses.

Un model de finançament del 2014, feta la redistribució, agafant un cas, permeti'm que agafi el de la meua illa: 25.847.615, garantia de mínims, 25.697.450. Quina és la diferència que suposa una millora? 150.000 euros.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

150.000 euros. I si posam, com s'han de posar, les bestretes, perquè si posen el 2014 en forma de fons de convergència, el lògic és que els comptem també a l'inici; el resultat és negatiu, el resultat és negatiu.

I d'aquestes xifres no he sentit res, no he sentit cap comentari ni cap valoració.

Parlam d'autonomia i autonomia es poder decidir? Sí, autonomia és poder decidir, diguem que lliurament, sense resignació, perquè em contestin una pregunta: per què, quins són els consells insulars que no assumeixen transport terrestre? Qui és el consell insular que no assumeix agricultura? Qui és el consell insular que no assumeix joventut? Qui és el consell insular que no assumeix artesanía? Per què? Perquè la realitat és diferent i aquesta realitat ens du a una situació que serveix, els mateixos serveis a Menorca, Eivissa i Formentera i a Mallorca no es presten amb les mateixes garanties, amb la mateixa qualitat, i açò no ho podem permetre, per cohesió d'aquesta comunitat autònoma.

Sí, demanam diàleg, i demanàriem que aquesta llei tan important obtingués, es fes a partir del diàleg i del consens. I posàvem com a referència, efectivament, l'Estatut d'Autonomia quan marca que per aprovar, per modificar, aprovar una nova llei de consells insulars s'ha de fer per la majoria dels dos terços, aquest objectiu hauria de ser clau. I en aquest moment no està en disposició ni d'assolir aquesta majoria necessària per a una llei de consells insulars, perquè tan important és la llei de consells insulars com la del finançament dels consells insulars, perquè és clau per definir què són, quines institucions són i quin és el seu futur.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Jo torn a insistir, els consells insulars com han participat en l'elaboració que avui inicia la seva tramitació, com? El Consell Insular de Formentera, d'Eivissa, de Menorca, de Mallorca, a un punt de l'ordre del dia, amb el document que tenim aquí avui damunt la taula, l'han debatuda? L'han debatuda?

Se'ns dirà: hi va haver una compareixença, una comissió; a veure, siguem rigorosos i seriosos, l'òrgan de decisió de debat, el màxim òrgan és el plenari del consell insular; s'ha posat a l'ordre del dia del consell insular? S'ha debatut a cada un dels consells insulars? S'ha votat a cada un dels consells insulars? Encara que no obtingués el consens, la unanimitat, però s'ha debatut? No. Parteix malament, perquè si els protagonistes, aquells que seran realment els afectats o els beneficiaris d'aquesta llei de finançament no han pogut dir la seva, si els partits de l'oposició dels Consells de Mallorca, Eivissa, Menorca i Formentera no han pogut dir la seva aquesta llei no parteix de la voluntat de diàleg, d'acord i de consens.

Som a temps de recuperar aquesta matèria primera imprescindible per a una llei d'aquest tipus, però ho han de voler, i jo, per ara, deixi'm que sigui..., tenguí poca confiança que sigui ací, fins i tot més per part del grup del Partit Popular que fins i tot del Govern, perquè he de dir que ha estat possible dialogar, recollir informació per part del Govern, tot i que hàgim mantingut les nostres discrepàncies i les nostres diferències. Voldria només trobar, només una mínima part d'aquesta voluntat d'acord i de diàleg del Govern en el grup del Partit Popular, em pens que no serà possible.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Martí. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el diputat Sr. Marc Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Les desbarrades del Sr. Camps poques vegades són per ignorància, normalment solen ser per mala fe, i davant d'açò m'agradaria, en tot cas, poder clarificar algunes qüestions que fins ara no havia fet. En altres interpel·lacions i mocions que hem tingut en aquesta cambra havia sempre alabat la voluntat de diàleg del conseller, aquesta vegada no ho he fet, però altres vegades sí que ho havia fet; no tenc cap inconvenient a tornar-ho repetir, perquè ens vam seure, perquè vam rallar algunes vegades i de cop i volta es va obrir un llum, una possibilitat d'acord. Sí que n'hi havia, el problema és que qualcú ho va dinamitar, qualcú ho va dinamitar i va dir, de cop i volta, dijous vespre, demà va a Consell de Govern, s'ha acabat.

(Remor de veus)

Ni una sola possibilitat, quan l'acord sí que era possible, quan hi havia l'espai possible per poder-ho fer, Sr. Marí.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I ens sap greu, i ens sap greu. I jo encara fins i tot els diria: si és cert que volen un acord aturin el temps, tres setmanes, aturin el temps, l'aturin i ens seiem de ver i en rallam. Que els presidents dels consells, de ver, cerquin els espais i els canals de diàleg a cada àmbit, fem-ho possible. Si és cert, si es tracta de pujar aquí dalt i començar amb aquesta mala fe a qüestionar la integritat de qui treballa, això és una altra història, Sr. Camps, però si de ver hi és jo li recomanaria.

(Remor de veus)

A partir d'aquí, home, el Sr. Marí no ho ha qüestionat que amb aquesta llei es retallin 40 milions d'euros respecte de l'actual llei que hi havia, el Sr. Camps sí. I jo els ho recordaré, Sr. Camps, d'on surten aquestes retalles, surten perquè a cada llei de finançament vostès han congelat l'IPC, modificant l'actual Llei de finançament dels consells insulars, i açò ha suposat 11 milions d'euros. Surten perquè vostès, a cada pressupost dels pressuposts de la comunitat autònoma han retallat les bestretes respecte de la legislatura passada, que no han pagat, vostès no han pagat les bestretes que han aprovat, i açò suposa 11,5 milions d'euros més.

Suposa que quan vostès han arribat han canviat els convenis amb els consells insulars i els han reduït un 45% i els han retallat 14,5 milions d'euros més. Només amb açò ens anam a més de 70 milions d'euros. I ara venen i diuen: nosaltres n'hi posam 30 més. I és cert que n'hi posen 30 més, després d'haver-ne llevat 70, per tant hi ha una retallada de 40 milions d'euros. Nombres rodons, Sr. Camps. No ho ha discutit cap vegada açò fins ara el diputat conseller.

I per tant, almanco li diria, ara que ho sap, que sigui mitjanament honest.

Del deute jo no en vull parlar perquè ja n'hem parlat prou vegades, però li vull recordar que el Govern de les Illes Balears quan acabi aquest 2014 tindrà 7.000 milions d'euros de deute financer i que cap legislatura haurem vist un bot de deute tan gros com aquest. Amb quina diferència? Amb la diferència que a la legislatura passada el transport públic funcionava molt millor, la cultura funcionava molt millor, els serveis socials funcionaven molt millor perquè no hi havia les retallades que hi ha hagut fins ara. Per tant, retallades i a més a més incrementant el deute.

De dependència, de dependència, no sé si tenen una espècie de comissió vostès per posar-se d'acord o no, el que està molt clar és que tenim un consorci que el volen aplicar tots els consells insulars perquè la dependència no sigui gestionada pels consells, sinó perquè sigui gestionada pel Govern. Si vostès estan disposats a introduir en aquesta llei que es podrà continuar signant convenis bilaterals Govern-consell insular per a les aportacions que hi havia fins ara en matèria de dependència, *chapeau!*, aquesta és la nostra proposta.(...) que no volen escoltar, si hi estan disposats sí, si ho aconseguïen..., miri, una passa més.

El que és inexplicable és que hi hagi gent que açò ho voti en contra, que no ho vulgui, que no ho vulgui. Per tant, tenim i tenen aquí aquesta proposta.

De transport terrestre vull fer una reflexió també; què es gasta el Govern de les Illes Balears en transport terrestre, en moure persones dins Mallorca, en moure persones dins Mallorca? Quant? 67 milions d'euros? Em corregirà vostè si no és cert, 67 milions d'euros per moure persones dins Mallorca. Els convenis amb els Consells d'Eivissa i de Menorca de quant són? 450.000 euros? A veure, un 10% de 67 milions serien 6 milions d'euros, 450.000 euros són un 1 per mil. Açò en aquests moments i amb aquesta nova llei s'hauria d'haver corregit, i aquí també hi ha altres propostes. Què vostès no ho volen acceptar? Cap problema. Què permet corregir dèficits, açò és el que nosaltres els proposam. Què vostès no les han sabudes llegir ni interpretar? Els ho tornam explicar.

És necessari equilibrar serveis a cada una de les illes i per a açò hi ha d'haver recursos suficients i aquesta llei no dóna resposta a aquestes qüestions, les quals són fonamentals, Sr. Marí. I per açò havíem fet i havíem volgut fer...

(La Sra. Presidenta reprèn la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha d'acabar, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

... aquestes propostes. Ja acab.

Com hi ha problemes, com pugui ser l'Hospital de Cas Serres, amb un dèficit anual de 5 milions d'euros, no aclarit. És possible que a la nova llei de finançament no es parli d'açò? Ni es vulgui obrir una porta -no està inclòs, 1 milió i busques d'euros-, en val 7 la seva gestió; la gestió de Cas Serres té un forat de 5 milions d'euros cada any. Ho demani al president i veurà el que açò representa.

(Remor de veus)

I en canvi no ho volen aclarir, no volen ni obrir la porta a aquesta qüestió.

Com tampoc no volen obrir la porta als residus, al transport dels residus de Formentera a Eivissa els quals representen 800.000 euros anuals, i també d'açò ni rallar-ne volen.

La llei de finançament hauria de tenir la capacitat d'afrontar aquestes qüestions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons ha d'acabar.

EL SR. PONS I PONS:

Després poden pujar aquí i poden dir que nosaltres no volem acords i que som un desastre, però hi ha propostes molt concretes, a les quals si voten que no seva és la responsabilitat. I que nosaltres vam creure a un moment determinat que l'acord era possible, és més, amb voluntat del president o dels presidents n'estic convençut, i em dirigeix a vostè, Sr. Marí, estic convençut que aquest acord hauria estat possible. Que ningú no hauria quedat content del tot, però hauria servit per continuar fent camí de manera conjunta.

Vostès han decidit rompre açò des de la unilateralitat, seva és la responsabilitat i en qualsevol cas ens tornam a reafirmar, els recursos que arribaven el 2010 tornaran arriba en el 2016.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Pons, acabi.

EL SR. PONS I PONS:

Tornaran arribar, van arribar i tornaran arribar, perquè hi ha serveis que els ciutadans de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i de Formentera, gestionats per les competències insulars es mereixen que siguin de la màxima qualitat.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contrarèplica del grup que ha intervengut en contra de les esmenes, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Deia el Sr. Pons que aturem el temps, ho deia el Sr. Conseller, duim 2.310 dies amb el temps aturat; van estar quatre anys amb el temps aturat, amb el rellotge que ja les pues ni caminaven. Què hem d'esperar, Sr. Pons? Què hem d'esperar, que vostès surtin un dia amb una proposta concreta i ens diguin el que hem de fer, què vostès tinguin una alternativa a la nostra llei de finançació dels consells insulars? Escolti, escoltin, al seu ritme tendríem el rellotge aturat anys infinits, no podem esperar, no podem esperar.

Deia el Sr. Martí que la Llei de consells insulars i la Llei de finançament dels consells insulars eren de gran importància per a les nostres illes, i és cert. I si tan important era, què van fer amb quatre anys? És que cada vegada els hem de recordar què van fer vostès amb quatre perquè açò, que és tan important, ho poguessin dur a terme? En fi, és a dir, i no es van poder posar d'acord entre vostès mateixos, aquesta és la realitat.

Deia també que els partits de l'oposició no han pogut dir la seva. I jo els he recordat a la meua intervenció, i duc aquí una acta de la Comissió informativa especial de desenvolupament estatutari del Consell Insular de Menorca, almenys a Menorca es va donar l'oportunitat als partits de l'oposició, es va passar tota la informació als partits de l'oposició perquè poguessin fer les seves aportacions, perquè poguessin dir..., fins i tot la Sra. Maite Salord va dir: bé, nosaltres el mes de desembre ens

reunirem per veure... i després ... No hem sabut res, el consell insular no ha rebut cap proposta seva.

El Sr. President va fer una compareixença voluntària el mes de desembre passat i quines alternatives van presentar els partits de l'oposició? Cap ni una, perquè no en tenen cap, perquè no en tenen cap.

Voluntat de diàleg. Total voluntat de diàleg, el Partit Popular està obert a dialogar, a consensuar i a arribar a acords, i en el tràmit parlamentari i en el debat de les esmenes volem arribar a acords, perquè volem que el text d'aquesta llei sigui molt millor del que ha entrat, i estam disposats a negociar el que faci falta. I el Sr. Martí, encara que tinguem litigis personals, pot venir a seure amb mi i negociarem el que faci falta, i negociarem el que faci falta, no passi pena, no tengui por de seure devora jo.

(Remor de veus)

És així. Per tant, per tant, capacitat de diàleg i voluntat de diàleg tota, tota!

I ja per últim, m'agradaria felicitar el Govern, he felicitat abans els consells insulars...

(Remor de veus)

... vull felicitar també el Govern per aquesta llei, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... per aquest projecte de llei. Jo comprenc que la seva actitud i la seva estratègia sigui la de la crispació, ho he dit abans, la de la divisió, no ens trobaran, no ens trobaran en la seva estratègia.

(Remor de veus)

Vull felicitar el Govern perquè, d'una vegada per totes, després...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... després de 2.310 dies avui tenim ja un projecte concret i clar i consensuat, amb un ample consens amb els consells insulars, d'un projecte de llei de finançament dels consells insulars.

I també, i per desgràcia, també avui ha quedat clar que poques alternatives hi ha per part dels partits de l'oposició; la gran proposta, del Partit Socialista almenys, la gran proposta són aquests 47 milions d'euros que afegiran al finançament. I com molt bé ha dit el conseller, sembla que la llei no la tocaran; tan dolenta no serà aquesta llei. I si a aquesta llei hi augmenten

47 milions, benvinguts siguin, benvinguts siguin i els consells insulars estaran contents, no es preocupi, el problema serà veure d'on els lleven. Però bé, en qualsevol cas benvinguts siguin aquests 47 milions si vostès són capaços de pagar-los després, açò és un altre problema, perquè molt de prometre i després no paguen.

I estic convençut, i estic convençut i ho repetesc, arribarem a acords durant el tràmit parlamentari. Crec que és important que aquest projecte de llei surti amb un ampli acord i en aquesta feina serem, amb la feina de consensuar i d'arribar a acords, nosaltres ho intentarem, nosaltres hi serem, per nosaltres no quedarà.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a la votació. Atès que cap de les dues esmenes sol·liciten la devolució del projecte de llei, les votarem conjuntament. Començam a votar.

Queden rebutjades per 34 vots en contra i 25 a favor.

V. Debat de presa en consideració de la Proposta RGE núm. 2873/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, de modificació de l'article 165.2 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Passam al cinquè punt de l'ordre del dia que correspon al debat de presa en consideració de la proposta RGE núm. 2873/14, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, de la modificació de l'article 165.2 del Reglament del Parlament de les Illes Balears.

Intervenció per part del Grup Parlamentari MÉS per fer la presentació de la proposta, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bon dia. Una sola pregunta pot ser més subversiva que mil respostes, de fet, diuen que la intel·ligència es demostra molt més amb les preguntes que amb les respostes. Com saben vostès, era una eina fonamental que usava en Sòcrates a la Grècia clàssica.

Ara i aquí el Govern té l'oportunitat de demostrar que vol dignificar la política i que li importen els doblers dels ciutadans, ara i aquí té aquesta oportunitat. Guió de la meua intervenció: crítica del sistema, proposta i fonament de la proposta.

Crítica. Àngela Seguí, *El Faristol*, aquest va ser el detonant. Efectivament, l'endemà que vaig prendre càrrec de la condició de diputat en aquest Parlament, em varen dir que havia d'anar a *El Faristol* i la Sra. Àngela Seguí em va demanar què m'havia sorprès més, si la crispació i tal..., i jo no ho duia preparat i li vaig dir que la crispació no, m'ho esperava, tot i que li he de dir que a mi no m'agrada ni la crispació, ni les intervencions que he vist aquí, molt sovint carregades d'odi i rancúnia, no m'agraden a mi i crec que no agraden als ciutadans. I pens que seria bo que entre tots les evitàssim.

El que més em va sorprendre va ser la tediosa i avorridíssima sessió de preguntes, això és el que em va sorprendre a mi i a la gent que va venir a fer-me cas. Els meus socis varen venir per fer-me cas i no aguantaren fins al final, se'n anaren i l'endemà em deien que em planyien per l'any que m'esperava en el Parlament. Un militant històric nostre, històric, jubilat de la banca, per tant, tenia molt de temps, li agradava molt la política, va venir i a la pregunta número 10 se'n va anar, justament a l'11 va començar un poc més de trull. Un parent meu que va venir va quedar fins al final, supòs que per fer-me cas.

La veritat és que un que ve del carrer, com jo, no pot deixar de sorprendre's d'aquest sistema de preguntes. Per ventura vostès s'hi han acostumat, per ventura després de setmanes, mesos i anys de repetir el mateix, hi estan acostumats. Fins i tot per ventura els periodistes que cobreixen l'activitat parlamentària també hi estan avesats. Jo no m'hi vull acostumar i el nostre grup parlamentari es rebel·la en això, no em vull acostumar a aquesta paròdia del que hauria de ser la funció del control governamental, no m'hi vull acostumar. Perquè al cap i a la fi parlam dels doblers dels ciutadans, perquè cada vegada que ens reunim aquí els ciutadans paguen i hem de ser molt curosos amb els doblers dels ciutadans.

Veig que al Sr. President tampoc no li interessa, tenc mala sort. Cada vegada que intervenc se'n va. Però bé.

(*Remor de veus*)

Tot i la crítica, pens que hem de ser constructius, per tant, crítica i proposta constructiva que fa el nostre grup.

Cert que em diran que això també passava el temps del pacte de progrés. Malament, molt malament! No tenc cap contemplació ni una. Ara bé, si ho fèiem malament aleshores no per això podem estar condemnats a l'absurd de repetir-ho tota la vida. No pot continuar aquest absurd tota la vida! Preguntes que aquí, no en citaré cap ni una, però de vergonya, de vergonya aliena, perquè jo crec que no es correspon amb la dignitat d'aquest Parlament.

No sé quan va néixer aquest sistema esperpèntic de preguntes, ho he estudiat, però no sé quan va néixer, el que sí els diré és que no sempre ha estat així, no sempre ha estat així.

(*Remor de veus*)

No, no, mirin, he mirat l'hemeroteca, a l'any 96, el 14 de maig del 96 hi ha 12 preguntes: la primera la fa el PSOE, la segona el PSM, tercera Esquerra Unida, quarta el PSM, cinquena Esquerra Unida, sisena el PSOE, setena Esquerra Unida, vuitena el PSOE, novena Esquerra Unida, desena el PSM, onzena Esquerra Unida i dotzena el PSOE.

(*Remor de veus*)

No, encara no, però ho comentarem, Sra. Diputada.

Perquè mirin què va passar per exemple el 24 d'octubre del 2000...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci per favor!

EL SR. MAS I COLOM:

..., Sra. Diputada. 24 d'octubre del 2000, governava el primer pacte de progrés: primera pregunta, del Sr. Francesc Fiol del PP; segona, del PP, de la Sra. Mabel Cabrer; tercera del PP; quarta del PP; cinquena del PP; sisena del PP; setena del PP; vuitena del PP; novena del PP; desena del PP, no, Grup Mixt; onzena del PP; dotzena del PP; tretzena del PP; catorzena del PP i quinzena del PP. Quinze de quinze. No sempre ha estat així.

És cert que l'anterior pacte de progrés ho feia. Malament, malament, sense cap contemplació! Però hem de sortir d'aquesta molló, hem de sortir d'aquest Parlament el qual pens que és més avorrit que la retransmissió televisiva d'una partida d'escacs comentada per un *speaker* cubà, i això és una cosa molt avorrida, i això ho és molt avorrit. Hem de sortir d'aquesta molló per la pròpia dignitat del Parlament. Això és més avorrit que una pel·lícula de Jean Claude Van Damme!

Mirin, els recoman una cosa, mirin internet, el Parlament britànic, *question time*, David Cameron cada setmana fa 30 minuts, només 30 minuts..., ho mirin perquè es penja cada dimecres, 30 minuts, allò és un parlamentarisme viu senyors, allò és un parlamentarisme viu! Contesta totes les preguntes, per amunt i per avall, tan sols en 30 minuts. Clar que ells duen un parlamentarisme de segles de democràcia, un parlamentarisme viu, representatiu i transparent. Quina enveja! Cap a això hem d'anar! Ho poden mirar cada dimecres, el vespre ho pengen, ho mirin i veuran quina cosa més bona, més interessant per a una democràcia, per a una societat que pretén... i a més a més, molt avançada. Per tant, crítica.

Segona part, proposta. La proposta i llegesc l'article únic que proposam, l'apartat segon de l'article 165 tindrà la següent redacció: "2. Les preguntes s'inclouran en l'ordre del dia, donant prioritat a les presentades per diputats i diputades que encara no haguessin presentat preguntes en el Ple el mateix període de sessions." b), aquí introduïm la proposta: "A les presentades per diputades i diputats dels grups parlamentaris dels quals no formin part la presidenta o el president, o qualsevol de les seves conselleres o consellers. Sense perjudici d'aquests criteris, la presidenta o el president, d'acord amb la Junta de Portaveus, assenyalà el nombre de preguntes a incloure a l'ordre del dia de cada sessió plenària i el criteri de

distribució entre diputats i diputades corresponents a cada grup parlamentari, en proporció a la seva importància numèrica. En qualsevol cas, cada grup parlamentari tindrà dret a un mínim de dues preguntes a cada plenari”.

És una proposta oberta, òbviament es pot tractar. A vostès els consta que jo he intentat pactar aquesta proposta. Jo no cit mai noms, però a vostès els consta, i em sap greu que no sigui el Sr. Camps aquí, perquè mirin, he intentat pactar aquesta proposta i hem intentat pactar, a vostès els consta, el pacte econòmic per a un nou model econòmic, el pacte social, els consta. Ho vaig intentar de totes totes, per amunt i per avall, parlant amb tothom, i va fracassar, però ho he intentat pactar.

També els consta que vaig intentar pactar o vàrem intentar pactar la proposta de reforma de bases de règim local per poder gravar en el ple, això ho vàrem intentar pactar. Per tant, Sr. Camps, ho hem intentat, hem intentat pactar, i això també m'agradaria pactar-ho. Ho feim amb voluntat positiva i constructiva. Per ventura la proposta és millorable tècnicament, hem fet el que hem pogut, però l'objectiu és de servei públic i de dignificar la política.

Fonaments de la proposta, tercera part d'aquesta intervenció. El fonament de la proposta és reforçar la funció de control governamental. Els parlaments tenen dues funcions: la legislativa, fer les lleis, com a expressió màxima de la voluntat popular, i la de control governamental, bàsica en l'estructura de la democràcia. Abans hi havia el rei ho tenia tot, arriba en Montesquieu, Revolució Francesa, i diu, escoltin: per evitar abusos de poder, dividim el poder i farem un poder executiu, un legislatiu i un judicial, però no només el dividirem, sinó que establim contrapesos i controls. Qui controla l'executiu, el qual té molt de poder, té els pressuposts, ha de ser el judicial i el Parlament. Resulta obvi que qui ha de controlar en el Parlament és bàsicament l'oposició. Per tant, es tracta de reforçar la funció bàsica de control del poder governamental.

I reforçant aquesta funció, reforçem l'estructura democràtica mateixa. La idea és que el sistema de preguntes ha de ser fonamentalment una eina de funció de control governamental.

Vostès diran, i com ho ha de fer el Govern per fer els seus anuncis, o publicitar les seves polítiques? Té altres instruments parlamentaris, hi ha les comunicacions, exàmens de programes i plans, compareixences, per tant, no queda orfe, pot usar la cambra com a ressò per al que vulgui. El sistema de preguntes ha de ser bàsicament de sistema de funció de control governamental.

Per redactar aquesta proposta m'he basat en l'article 169.2 del Reglament, el qual els llegiré, diu: “En tots els plens que incloguin preguntes en el seu ordre del dia se'n reservarà una per cada grup parlamentari per formular al president o a la presidenta del Govern.”

“2, -i aquest és l'important-, els diputats i les diputades del grup parlamentari del qual formi part el president o la presidenta o qualsevol dels seus consellers o conselleres no podran formular-li preguntes.”

A què vostès no han vist mai cap diputat que dóna suport al Govern que faci cap pregunta al Sr. President, que no hi és? A què no n'hi ha hagut?

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

I això..., no, no es pot perquè està regulat pel Reglament. Idò, la ràtio...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Diputada!

EL SR. MAS I COLOM:

Perdoni, m'he explicat malament. La intenció que inspira la reforma és la mateixa. És a dir, que qui ha de controlar el Govern i el president, i per això hi ha aquest article, és bàsicament l'oposició. Per tant, feim aquesta proposta matisada, perquè no volem negar el dret dels diputats a fer preguntes, però entenem que s'han de prioritzar els diputats de l'oposició i a més a més establir un mínim de preguntes per als grups parlamentaris, poden ser dues, però podria ser discutible. Però no es pot, evidentment, perquè té una lògica, la mateixa lògica que jo intent aplicar en aquesta proposta de reforma, la mateixa lògica. Per tant, no m'he inventat un ou de dos vermells, simplement he aplicat al propi Reglament la lògica, perquè hi ha una lògica i és que la funció de control l'ha de fer l'oposició bàsicament. El Govern tindrà altres eines.

La idea de fons, però, de tot això és la dignificació de la política, és la regeneració política, és treballar per a noves formes de fer política. Acostar la ciutadania al Parlament i no escopir-la del Parlament..., és a dir, no importa que facem visites, aquestes visites d'escoles que vénen aquí a veure i no sé què, si tanmateix després escopim a la gent. Miri, basta veure ara la bancada..., no hi ha ningú! Perdoni, hi ha un senyor, molt respectable, però escolti, és que jo ho mir sempre quan som aquí i no hi ha ningú mai! És que no interessam en res a ningú! Escoltin, és que ens ho hem de fer mirar, hem de fer una cosa més atractiva, *question time*, una cosa que sigui atractiva, perquè al cap i a la fi dignificam l'activitat política. I l'activitat política, poca broma, poca broma, és el que interessa a la col·lectivitat. El Parlament no ha deixat de ser la plaça del poble, l'àgora de la Grècia clàssica. Hem de treballar per noves formes de fer política, no importa fer visites guiades d'escolars aquí, el que hem de fer és dignificar el Parlament, fer-lo atractiu, parlar de temes que importin a la ciutadania, un Parlament més viu, més transparent, més vigorós, més representatiu.

Moltes gràcies.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del grup en torn a favor de la proposta, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de quinze minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Ja ens hauria resultat preocupant que arribem al punt d'haver de debatre una proposició de llei com la que tractam en aquest moment. El fet que un dels grups parlamentaris d'aquesta cambra, percebi la necessitat de reformar les regles per les quals regim la nostra tasca en el Parlament de les Illes Balears, ja és una símptoma que aquestes normes bàsiques de funcionament no gaudeixen de la unanimitat, del consens que seria desitjable.

I em permet afegir que el fet que el Grup Parlamentari Socialista, en nom del qual interveic, tenguim clar que donarà suport a la presa en consideració d'aquesta proposició de llei, hauria de fer notar a qui no li pensa donar suport que, efectivament, tenim un problema, un problema seriós, un problema greu, si el conjunt de l'oposició coincidim en què les actuals regles per les quals es regeix aquest Parlament són desvirtuades per un ús pervers, un ús que res no té a veure amb el sentit que se'ls va donar en el moment d'aprovar-se, tal com ha expressat molt clarament el diputat que m'ha precedit.

La convicció del Grup Parlamentari Socialista de la necessitat de reformar el Reglament l'argumentarem tot seguit, a partir d'una reflexió necessària sobre el que significa i com s'ha d'articular la funció de control de l'acció del govern dels parlaments dins la nostra democràcia. Dins l'actual sistema democràtic espanyol, entre les funcions constitucionals atribuïdes a les Corts Generals, apareix a l'article 66.2 una clara referència al control de l'acció de govern. Cit literalment l'article 66.2: "Les Corts Generals exerceixen la potestat legislativa de l'Estat, n'aproven els pressuposts, controlen l'acció del Govern i tenen les altres competències que els atribueixi la Constitució".

També el nostre Estatut d'Autonomia, assumint la doctrina constitucional, contempla entre les funcions d'aquesta institució, d'aquesta cambra, la de control de l'acció de govern. El seu article 40, sobre funcions i seu del Parlament, diu en el punt 1: "El Parlament representa el poble de les Illes Balears, exerceix la potestat legislativa, aprova els pressuposts de la Comunitat Autònoma, controla l'acció de govern i exerceix totes les competències que li atribueixen aquest Estatut, les lleis de l'Estat i les del Parlament mateix".

Aquest és un sistema que s'anomena de parlamentarisme corregit, ja que permet la investidura del candidat a president de Govern de les Illes Balears -absent, però, en el nostre cas-, igual que succeeix amb el president de Govern d'Espanya, per una majoria simple i amb la possibilitat d'una moció de censura, denominada constructiva, que defineix un model de moció que dificulta el derrocament del govern, front a una majoria contrària, a no ser que aquesta es concreti entorn d'un candidat, d'un programa i d'un nombre suficient de parlamentaris. Un model de parlamentarisme, per tant, que afavoreix governs forts, fet pel qual precisament és més important reforçar el paper dels

parlaments, perquè no restin massa sotmesos a l'agenda política marcada des de l'Executiu.

De fet, la història recent d'Espanya ens demostra que l'existència de governs en minoria ha donat un paper central al Parlament, ja fos durant els dos governs de la UCD, el 1993 el Govern del PSOE, el 1996 el Govern del PP, així com les dues legislatures del president Zapatero. També a les Illes Balears s'han donat aquestes característiques, governs en minoria retornen al Parlament el seu paper central en la vida pública. Les oficines del Govern, poc transparents i tancades a l'escrutini públic en períodes de majoria absoluta, com l'actual, cedeixen el protagonisme i per tant, la visibilitat i la transparència a les decisions preses en la seu del Parlament, en un marc molt més plural, més accessible a la premsa i a la ciutadania.

Tornant al concepte de la funció de control de l'acció de govern, són molts els punts de vista que ens permeten afirmar la necessitat de reforçar la seva centralitat en la vida política. S'ha argumentat, com fa el professor Ramon Punset, a una recent anàlisi sobre el control parlamentari a Espanya, en el marc de les jornades de l'Associació de Lletres de Parlaments, que la funció de control s'ha d'entendre en el marc d'un estat de dret, un estat de dret policèntric, en el nostre cas, que distribueix les funcions de l'estat entre els diferents òrgans autònoms i independents, com són el Govern i el Parlament. Motiu pel qual, afegim, s'ha de compensar la tendència de l'excés de pes polític del poder executiu. També s'ha d'entendre la fórmula de govern parlamentari des del punt de vista del principi de sobirania popular, que requereix un equilibri entre Parlament i Govern, ja que és en el Parlament on es visualitza realment aquesta sobirania. I és també un sistema de controls mutus, perquè tot i que el Parlament té la capacitat de moció de censura, és cert que l'executiu té la capacitat de dissoldre la Cambra o presentar la qüestió de confiança.

I finalment, el control parlamentari no pot defugir de la importància que té des del punt de vista dels principis de pluralisme i participació que caracteritzen el nostre estat democràtic, el dret a la participació en els afers públics a través de representants, que contempla la Constitució en el seu article 23.1, o el pluralisme polític que consagra la Constitució a l'article 1.

Des d'aquest punt de vista hem de concloure, amb més força si cal, amb la necessària centralitat que ha de tenir el Parlament en la vida política, perquè és l'òrgan del qual emana la figura que conforma el poder executiu, el president del Govern, al qual ha de rendir comptes precisament davant la institució que l'ha elegit. Però és que també el Parlament és l'única institució que és garantia de pluralisme i participació dels ciutadans, una part dels quals, que no han votat l'opció política que representa el president, sols veuran respectat el seu dret constitucional a la participació a través dels seus representants, en la mesura que aquests al Parlament puguin exercir amb garanties la seva responsabilitat de participar en la triple funció atribuïda per la Constitució i el nostre Estatut a les cambres legislatives.

Un dels motius pels quals cal preservar, garantir la tasca dels representants electes de les minories no governamentals és per allò que s'ha denominat asimetria informativa i que té molt a veure amb la qüestió que ens du a aquest debat.

Els govern compten amb mitjans de la mateixa administració pública, amplis, amb molta superioritat per generar i processar informació, molt per damunt, evidentment, de la capacitat que puguin tenir els diputats, malgrat que els grups parlamentaris puguin disposar de mitjans propis i recursos importants, l'avantatge dels governs és sempre evident.

Per això resulta especialment trist que haguem vist de vegades consellers d'aquest govern que, des d'aquesta mateixa tribuna, menyspreen el treball de l'oposició, com ha fet el conseller d'Hisenda fa uns minuts, no de l'oposició, sinó d'un diputat individualment el qual amb els seus propis mitjans estudia i és capaç d'argumentar per qüestionar un projecte del Govern, que no ha elaborat el conseller, ni prop fer-hi, sinó una legió de funcionaris, alts càrrecs i assessors polítics. La prepotència demostrada en aquests casos demostra el profund desconeixement del funcionament real de les institucions o bé, pitjor encara, fan dels menyspreu a l'adversari l'únic argument polític d'aquests consellers.

Tornant al tema, resulta, per tant, evident que hi ha un desequilibri manifest entre les capacitats i mitjans del Govern, i per tant de la majoria que li dóna suport, amb els mitjans de què disposa l'oposició. I és per això que en els sistemes parlamentaris es tendeix a protegir la tasca de l'oposició dotant-la de mitjans, però també d'instruments parlamentaris per exercir la seva funció de control al Govern, perquè això esdevé una característica sense la qual no es pot complir el mandat constitucional i estatutari d'aquesta funció i, com hem dit, representa en darrer terme una vulneració del dret fonamental de la ciutadania.

Diu el professor Requejo Pagés, a un interessant article que els recoman sobre la relació entre el Govern i les Corts Generals, publicat a la *Revista Espanyola de Derecho Constitucional*, ja fa uns anys, que les previsions de la Constitució per a aquestes relacions són tan sols un component al qual s'han de sumar les convencions constitucionals, la pràctica dels organismes implicats i els fets singulars de la vida política. Una conclusió evident del professor Requejo Pagés, que compartim, és que el fort sistema de partits consolidat a Espanya marca de forma radical les relacions entre el legislatiu i l'executiu, una realitat perfectament traslladable a les Illes Balears, de forma exagerada, si m'ho permeten, precisament en aquesta legislatura.

Podríem reflexionar a partir d'aquí sobre la necessitat de revisar els procediments legislatius, l'ús i abús del decret llei, la creació i el funcionament de les comissions d'investigació, elements tots millorables per assolir una major qualitat democràtica. Però ens referim a una proposició de llei que es centra en el dret dels diputats a formular preguntes al Govern, que no és un tema menor.

Recordem el que dèiem abans de l'asimetria informativa, aquesta té una de les seves principals armes per combatre-la amb l'obligació que es dóna al Govern de contestar les preguntes dels parlamentaris, les orals i les escrites, i com hem dit en moltes ocasions és lamentable que encara ens trobem a dia d'avui amb 1.545 preguntes escrites sense resposta per part del Govern a aquest parlament, 1.545, alguna de l'any 2011; 712 sol·licituds de documentació sense contestació per part del Govern i en aquest període de sessions, només en aquest període de sessions, 52 preguntes orals a comissió sense resposta. Els silencis d'aquest govern són la justa expressió de la manca de transparència de la seva gestió.

Les preguntes orals a Ple són, segurament, la més mediàtica de les fórmules de control del Govern que existeixen i no hi ha possibilitat de silenci perquè tenim totes les càmeres a sobre... a les que dóna a aquestes preguntes, a les que dóna una major importància la majoria parlamentària que dóna suport al Govern, ja que és l'única iniciativa parlamentària d'obtenció d'informació a la qual recorren.

Tornant a la reflexió del professor Requejo Pagés, que abans hem citat, sobre les preguntes orals destacava la seva importància, així com la praxis implantada els darrers anys en el Congrés dels Diputats, cit literalment: "*Merece destacarse la instauración del control semanal del Gobierno mediante preguntas con contestación oral en el Pleno del Congreso de los Diputados, fórmula que constituye un avance más bien tímido en la línea de lo deseable, pues adolece del hecho de que el formato adoptado sirve también para la propaganda del Gobierno al que le cabe dar respuesta a preguntas planteadas por su propia mayoría, lo que desvirtua la dimensión fiscalizadora del trámite*". Què diria el professor Requejo si veiés una sessió d'aquest parlament?

Cert és que sobre el sentit que els diputats de la majoria governamental facin preguntes per obtenir informació del Govern hi hauria molt a debatre, ja que esdevenen una oportunitat dels membres del Govern, això és cert, de llançar un missatge o, més habitualment, una invectiva contra l'oposició. No es pot negar tampoc que és un dret individual del diputats que no es pot conculcar, però també aquest funcionament parlamentari -com hem dit abans- es conforma amb normes, però també amb usos parlamentaris, i per això, com tot, l'abús d'aquesta opció, de preguntes de la majoria governamental, desvirtua completament el sentit originari de les preguntes.

Per resoldre la contradicció, que de fet es dóna entre el sentit de la pregunta oral clarament pensada per a l'oposició i el dret individual que tenen tots els diputats, podríem acudir a la política comparada per trobar quines respostes donen.

Anem a França, a l'Assemblea Nacional francesa actualment la meitat de les preguntes que es formulen al Govern s'atribueixen automàticament a l'oposició. Si anam al cas de Gran Bretanya, sempre un referent en tant que parlem de parlamentarisme, per la seva llarga tradició democràtica parlamentària, val a dir que a la Cambra dels Comuns es contesten diàriament preguntes orals de dilluns a divendres, l'anomenat *question time*, existint també les preguntes suplementàries que permeten introduir un element de sorpresa per qui la planteja, un sistema certament impensable en el nostre parlament. Existeixen, a més, preguntes d'urgència per referir-

se a assumptes d'actualitat, així com també altres mecanismes per facilitar la tasca de l'oposició com els *oppositions days*, quan els partits de l'oposició fixen l'ordre del dia i es permet així rompre el monopoli del Govern en la fixació de l'agenda parlamentària.

No cal, però, anar tant lluny, al Congrés dels Diputats no s'ha abusat sistemàticament de les preguntes de la majoria governamental als ministres, a tall d'exemple, he revisat aquesta legislatura i la passada, l'oposició formula una mitjana de 16, 14, 19 preguntes al Govern, tres d'aquestes al president, el partit del Govern, abans el PSOE i actualment el PP, una o dues o fins i tot a un ple n'he trobades tres, que es formulen als ministres del seu mateix color polític. No és que ho digui el Reglament del Congrés, són els usos, els bons usos parlamentaris que s'apliquen.

I per acabar, encara podem anar un poquet més prop, bastarà travessar el carrer Palau Reial. El Consell de Mallorca podria ser un bon exemple, tota la legislatura passada, presidit per Francina Armengol, va passar sense una sola pregunta dels partits que donaven suport a l'equip de govern a cap dels consellers executius, això és l'herència rebuda. És cert que el Partit Popular importà el sistema de fer preguntes dels consellers electes del mateix partit al seu correligionaris del consell executiu a inicis d'aquesta legislatura, però ara fa poc s'ha tornat arribat a un consens on tan sols l'oposició formula preguntes al Govern insular.

Jo la pregunta que em faig, per acabar, és si el Partit Popular de Mallorca ho fa al consell, per què no es pot fe igual al Parlament de les Illes Balears? A què té por el Govern? Tan insegur i acomplexat es troba el Govern dels 35 diputats que no s'atreveix a sotmetre's a l'escrutini exclusiu de l'oposició i necessita d'aquesta alabança postissa del grup governamental?

(Remor de veus)

Silenci, silenci, silenci, tenen oportunitat de rectificar, senyors del Partit Popular, tot i que dubto que ho facin, seria de les poques vegades que haguessin donat suport... la primera vegada que haguessin donat suport a una proposició de llei de l'oposició em sembla, ells que són tant de l'acord i la negociació.

Tenen l'oportunitat idò de donar al Parlament el pes que ha de tenir en la vida política de la nostra comunitat autònoma, rompre amb el menyspreu sistemàtic que el Grup Parlamentari Popular ha fet d'aquest parlament donant al torn de preguntes el sentit que realment hauria de tenir dins un sistema democràtic madur. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Intervenció ara del Grup Parlamentari Popular, torn en contra de la proposta, té la paraula el Sr. Francisco Mercadal, per un temps de quinze minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta., senyores i senyors diputades. Ens trobam avui amb la proposta que presenta el Grup Parlamentari MÉS per a la modificació del Reglament del Parlament pel que fa a l'article 165.2, relatiu a les preguntes parlamentàries de control al Govern que es formulen des dels diferents grups parlamentaris.

Amb la proposta que presenta el Grup Parlamentari MÉS es pretén, des del nostre punt de vista, crear clarament dos tipus de diputats en relació amb les preguntes de control al Govern: els diputats de l'oposició, que amb aquesta proposició passarien a ser de primera, i segons aquesta proposta, ja que les seves preguntes de control al Govern passarien a ser prioritàries a la de la resta dels diputats o grups parlamentaris, els diputats que formen part del grup parlamentari que dóna suport al govern passaríem directament a ser diputats de segona, ho torn a dir, en relació amb la proposta que presenta avui el Sr. Mas. Però no tan sols això, sinó que a aquesta proposta, que les preguntes de l'oposició passin per davant de les preguntes de partit o dels partits que donen suport al Govern, li manca rigor, i m'explicaré.

Li manca rigor perquè l'actual Reglament va ser aprovat l'any 2011, pràcticament un mes abans de les eleccions del mes de maig de 2011. En aquells moments governava la segona edició del pacte de progrés i va ser la que va liderar la modificació d'aquest Reglament que avui tenim. En aquells moments els que avui són a l'oposició governaven i el Reglament i les preguntes que es poden fer les trobaven bé, però resulta que aquests partits avui es troben no només a l'oposició, sinó a l'oposició amb el pitjor resultat en segons quins casos de la seva història, ja no els sembla bé aquest Reglament.

Per tant, els faig una pregunta: com quedam, el Reglament funciona depenent d'on són vostès, el Reglament funciona per beneficiar-los a vostès o hem de respectar el que diu el Reglament i el que es va pactar per tots durant la legislatura passada? No és bo el que es va pactar la legislatura passada per totes les forces polítiques quan vostès eren al Govern i ara que són a l'oposició no és bo? Com quedam, Sr. Mas? Sé que vostè no era aquí, jo tampoc no era aquí, jo tampoc no era aquí, jo som nou igual que vostè, no he caigut d'una nau espacial i també som nou, vull dir no, no... som tan nou com vostè.

(Remor de veus)

Li torn..., sí que m'agradaria fer menció a una qüestió fonamental, vostè ha fet referència a unes preguntes de l'any 2006, de l'any 2000, però la realitat és que la primera vegada que es varen fer preguntes de control al Govern des dels mateixos grups que donaven suport al Govern va ser en la primera edició del pacte de govern, aquesta va ser la primera vegada durant l'any 1999 i l'any 2003 va ser la primera vegada, va ser la primera edició del pacte de progrés la que va instaurar la política de fer preguntes al Govern des dels partits que li

donaven suport, no només ja d'ajuntar-se tots contra el partit que havia guanyat les eleccions, sinó que es varen auto fer preguntes. Però no només això, no és que només es fessin preguntes, sinó és que, a més, Sr. Mas, que jo tampoc no era aquí, però sí que m'he documentat també, i em sembla que a vostè li ha mancat mirar una sèrie de dades, i és que no només es feien preguntes de control al Govern des de la bancada de la mateixa... que donava suport, sinó que es feien interpel·lacions, des dels grups parlamentaris que donaven suport al Govern s'interpel·lava el mateix govern.

La Sra. Marí va presentar una interpel·lació, en data 31 d'octubre de l'any 2007, i la Sra. Marián Suárez i Ferreiro va presentar una altra interpel·lació el juny de l'any 2008; vull dir, des dels mateixos grups que donaven suport al Govern s'interpel·lava el Govern. I vostès ens vénen a parlar ara de quina és la forma en què s'han de fer les preguntes si són des del mateix grup parlamentari que dóna suport al Govern?

Crec que el que vostès pretenen clarament és limitar les funcions de segons quins diputats, perquè les preguntes de l'oposició siguin per damunt de les de qualsevol altre diputat i això, el que vostès pretenen realment és coartar, coartar directament el dret d'una sèrie de diputats. Diguin-ho així de clar, diguin-ho més clarament, volen vostès coartar la llibertat de segons quins diputats per poder fer preguntes al Govern.

(Remor de veus)

Diguin-ho directament i en sortirem abans.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor... silenci.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

L'actual reglament el que fa és donar prevalença a la representativitat i ens sembla un criteri absolutament objectiu. Pensam que aquesta és la realitat que tenim en aquest parlament. Si hi ha més diputats com en aquest cas nostre, que som 35, avui 34... idè tenim més drets a preguntes, perquè així és la sobirania popular, vull dir, això és el que hi ha. El que passa és que a vostès no els va bé! Però, què passa, que les preguntes que són de l'oposició són millors que les que fa el Grup Parlamentari Popular? Són més bones?

(Remor de veus)

És més bo fer preguntes... són més bones les preguntes de l'oposició que les de...

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, senyors diputats, silenci, per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sí, el control... el control com venim xerrant és que, segons el que sembla, és més important la demagògia que fer preguntes al Govern, aquesta és la realitat, és més important... perquè jo no he sentit, Sr. Mas, cap pregunta de l'oposició que no vengués amb una doble intenció, la veritat, jo també som aquí des de fa tres anys i totes vénen amb una doble intenció, vostè m'ho negarà després per ventura, però és així.

(Remor de veus)

I vostè es queixa que nosaltres no puguem fer preguntes perquè el control ve des de l'oposició; jo crec que no, el que passa és que vostès volen aprofitar la posada en escena que suposa el Parlament per fer un tipus de preguntes que són absolutament intencionades i nosaltres ja li deim directament que no i per això sostenim aquest torn en contra d'aquesta proposta.

Ja sabem que a vostès els resulten gracioses moltes de les preguntes que nosaltres formulam des del Grup Popular, per exemple, vostès se'n varen riure molt quan la meva companya, la Sra. Carolina Torres, va fer una pregunta que feia relació al ca eivissenc, però jo crec que vostès no anirien a Eivissa a riure's a la cara de la gent que està preocupada pel tema del ca eivissenc, no se'n riurien a la cara d'aquesta gent,...

(Alguns aplaudiments)

...però aquí sí que se'n riuen.

Igualment, vostès se'n varen riure quan el meu company, el Sr. Fidalgo, va fer una pregunta al Govern en relació amb la fira Nupcial...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, silenci, per favor...

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Però no anirien vostès..

LA SRA. PRESIDENTA:

...és que no podem sentir la persona que té el torn de la paraula en aquest moment.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Però no anirien vostès... a riure's...

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, un segon, un segon per favor. Per favor, senyors diputats, silenci.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Però no anirien vostès a riure's a la cara de totes aquestes empreses que mouen molts de milions d'euros i que mouen l'economia balear... quan es parla d'aquestes coses. Diguin-los-ho després quan es reuneixin amb ells, que vostès se'n varen riure d'aquestes preguntes, als comerços, als *caterings*, als restaurants que mouen tots aquests temes de la fira Nupcial, diguin-ho davant ells.

Per una banda es queixen vostès i diuen que hauríem de racionalitzar les preguntes perquè l'oposició tengués prioritat, però jo els deman si els sembla, per exemple, que una mateixa pregunta amb sol·licitud de resposta escrita es presenti per a cada una de les empreses públiques que hi ha a cadascuna d'una mateixa conselleria, és aquesta la veritable funció de l'oposició? No seria més lògic que es fes una pregunta relativa a cadascuna de les empreses dins una mateixa pregunta en lloc de fer-ne quaranta cada vegada... i així a totes les conselleries?

(Remor de veus)

Ja ho sabem...

LA SRA. PRESIDENTA:

A veure, senyors diputats,...

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

...per favor! No tenen el torn de paraula, no podem interrompre. No poden interrompre.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta, ja sabem que hi ha nervis i duim bastant de temps aquí, però a l'oposició no li agraden segons quines interpretacions...

(Remor de veus)

Però ja sabem realment que hi ha segons quins diputats que estan obsessionats a ser els campions del món de les preguntes amb resposta per escrit; ja sabem que hi ha també diputats de l'oposició que estan obsessionats a ser els campions del Parlament a demanar documentació a les conselleries, no hi ha cap problema, nosaltres no volem coartar el seu dret de sol·licitud de documentació, no volem coartar el seu dret de fer preguntes, la mateixa quaranta mil vegades, a les conselleries, nosaltres no volem coartar l'acció dels diputats, a nosaltres ens sembla molt bé que vostès vulguin demanar o no una cosa vint vegades a les conselleries, em sembla molt bé, no volem coartar, vostès volen coartar el dret del Grup Popular a fer preguntes dins el Ple. Ningú no els vol limitar la seva acció.

Es posi vostè, Sr. Mas, a l'anterior legislatura per un moment, imagini una proposició no de llei a l'anterior legislatura, quatre partits intervenen 40 minuts, 10 minuts, 10 minuts, 10 minuts i 10 minuts, per a una mateixa proposició no de llei, ja li sembla un disbarat directament, i el Partit Popular, que era tot sol a l'oposició, 10 minuts. Què és això?

(Remor de veus)

Eh! Vull dir, nosaltres no ens queixam, el que passa és que aquesta és la realitat i la realitat l'hem d'assumir, 40 minuts per als partit que donaven suport al Govern a l'anterior legislatura, 10 minuts per al partit que era a l'oposició, i a vostès els semblava perfectament i els semblava molt bé.

(Remor de veus)

Per tant, ara també els ha de semblar bé que nosaltres puguem fer preguntes, els ha de semblar bé també que vostès fessin preguntes. Bé, i si els sembla que no, doncs no són a la realitat.

(Remor de veus)

Però el que ja supera, i ja ho he dit abans...

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats, no hi ha manera de poder seguir aquesta intervenció, perdonin, però és que no hi ha manera. Els preg silenci, no tenen l'ús de la paraula.

Escolti, si diuen dois o no, no és el seu problema, Sra. Armengol. Per favor.

I una mica de respecte, no pot ser que vostè digui que és que diuen molts de dois, no pot ser. D'acord? No pot ser.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

No pot ser. Deixin, té l'ús de la paraula el Sr. Francisco Mercadal, el deixin intervenir i després ja en el torn de rèplica els seus grups parlamentaris ja podran dir el que vulguin, ara, en aquest moment té la paraula el Sr. Mercadal.

Sr. Mercadal, quan vulgui.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta, cadascú es retrata com és. Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

El que ja supera totes les fites, com li dic, Sr. Mas, és que a l'anterior legislatura es fessin interpel·lacions per part dels grups parlamentaris que donaven suport al Govern, però el que ja superava qualsevol de les fites era que els propis consellers intervinguessin en el debat de l'estat de l'autonomia amb el seu president, amb el mateix president amb el qual seien en el Consell de Govern, després, en el debat de l'estat de l'autonomia, els mateixos consellers intervenien amb el president. Vull dir..., això és ja superar el que vostè proposa

avui, vull dir, és que tenim exemples que venen dels seus grups parlamentaris que superen tota aquesta argumentació que avui vostè ens dóna.

Per tant, i ja per acabar, no pot ser que quan un governi li vagin bé les coses i quan no governi vulgui canviar tot el Reglament del Parlament, perquè és totalment contradictori, perquè resulta absolutament incoherent i perquè, a més, demostra una falta de rigor i de seriositat absoluta. Perquè feia vint anys, a més, que no es modificava el Reglament del Parlament i aquesta modificació la varen liderar els partits que formaven el pacte, les regles de joc les va marcar l'esquerra en aquell moment i resulta que ara ja no els van bé. Quan són al Govern, ja ho sabem, diuen una cosa, i quan són a l'oposició, com ara, diuen una altra absolutament diferent, sense cap rigor.

Per tant, Sr. Mas, nosaltres no donarem suport a aquesta proposta de modificació del Reglament, perquè nosaltres pensam que la representativitat és la que és a cada moment i s'ha de respectar, s'ha de respectar, s'ha de respectar així. No volem diputats de primera i diputats de segona, Sr. Mas, no volem que per ser a l'oposició o al Govern la representativitat quedi reduïda, volem que s'acompleixi aquest Reglament, el que vostès ens varen presentar i conjuntament amb totes les forces polítiques varem aprovar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Miquel Àngel Mas, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MAS I COLOM:

Bé, la Sra. Núria Riera està de guàrdia, del Govern, ha arribat el Sr. Gómez, dissortadament no tenim el president, es veu que aquest deu ser un debat que deu incomodar.

Sr. Mercadal, vós sou misser a part de diputat i per tant jo l'intentaré rebatre amb arguments. Vós deis que no voleu diputats de primera i de segona, eh, i que no hem de coartar; mirau, Sr. Mercadal, li tornaré repetir l'article 169.2 del propi Reglament, diu: "Els diputats i diputades del grup parlamentari del qual formi part el president o la presidenta o qualsevol dels seus consellers o conselleres no podran formular-li preguntes."

I ara li faig una pregunta, Sr. Mercadal, i vostè m'entendrà amb el llenguatge jurídic: quina és la ràtio d'aquest article? Quina és la ràtio d'aquest article, que és un terme que usam els juristes, quina és la raó, la lògica? I són dues: caure dins l'absurd que els propis diputats que donen suport al Govern facin preguntes al president, d'evitar el ridícul aquest. Això és la ràtio. I segona, la de reforçar la funció de control ornamental, per això existeix aquest article. Aquesta és la ràtio i és la mateixa ràtio, és la mateixa motivació que mou a fer aquesta proposta de reforma, Sr. Mercadal, i vós segur que m'enteneu perquè sou misser.

Intentaré respondre amb arguments.

(Remor de veus)

Deis que això va néixer en el primer pacte de progrés; malament, jo ja no sé què més dir, malament! Ara, jo em deman: si això va néixer en el pacte de progrés primer o segon, ha de continuar tota la vida així? Estam condemnats els ciutadans balears a tenir un Parlament que avorria els caragols? No hi haurà qualque moment en què ens podem aturar, pum, i deixar de fer entre tots..., i vull ser cortès, però entre tots una cosa més interessant, *question time*, no ho podem fer això? No ho podem pactar?

Mirau, és que, a més, li propòs una cosa, perquè no hi hagi..., s'apliqui a partir de l'any que ve, governi qui governi, ja està. Jo no sé qui governarà, òbviament m'agradaria que governàssim nosaltres, però escolti, passi el que passi, s'aplicarà a partir de l'any que ve, no ho podem pactar això, Sr. Mercadal, Sra. Cabrer, senyors diputats del Partit Popular? I intentar donar un poc de vida a això...

Miri, és que miri, miri el públic, tenim un senyor assegut allà, un senyor assegut allà, ens hauria d'interessar a tots la política, a tots, hi hauria d'haver tothom, i superinteressats, és el que ens afecta a tots els ciutadans, parlam dels temes col·lectius.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

És hora de dinar, sí, és hora de dinar.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diputat, per favor.

EL SR. MAS I COLOM:

Jo he triat ensalada i eh...

(Remor de veus i petita cridòria)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Mas, quan vulgui.

(Continua la remor de veus)

EL SR. MAS I COLOM:

Això és el que hi ha diu, que és la majoria ... miri, i demagògica.

No, miri, jo he intentat donar arguments i els arguments és que una de les dues funcions bàsiques del Parlament és la de control governamental i la de control governamental, per raons òbvies, la fa bàsicament l'oposició, i per tant no es tracta que hi hagi diputats de primera o segona, sinó de donar una lògica i de reforçar l'estructura democràtica.

Repetesc, ho aplicarem a partir de l'any que ve, i vostès poden continuar governant o poder ser a l'oposició, però donem una lògica als ciutadans.

I vull acabar ara aquí amb una expressió que tenia ganes de dir-la, perquè, a més a més, després de la darrera proposta aquesta de reducció de diputats i tot això, miri, jo aquí vull reivindicar la política, aquí i ara, de forma solemne, en aquesta cambra balear, la política com el més noble de tots els oficis, com a un servei públic, com a ocupar-se dels problemes de tothom. Un ciutadà té la seva família, té la seva feina, els seus maldecaps i els seus *hobbies*, la política és encarregar-se dels problemes de tothom, de l'electricitat de tothom, de l'aigua de tothom, de les carreteres de tothom, és el més noble dels oficis. A l'antiga Grècia era un servei obligatori, durant un parell d'anys els ciutadans eren obligats, la política com a conquesta del poble i els polítics som els seus representants.

De vegades he sentit en aquest parlament: això és un discurs polític. O vostès han vingut aquí a fer política? Jo m'he regirat! Què venim a fer aquí, parxís? Home, és que, per favor!

(Remor de veus)

Vull reivindicar la política.

I hem d'estar tots, tots, ben orgullosos del que fem, tots, tots. Hem d'estar ben orgullosos del que fem perquè ens encarregam dels problemes dels altres i hem de ser aquí per dignificar la nostra feina. I aquesta proposta, una proposta en positiu, és per dignificar el Parlament i la nostra feina, la de tots, la del Sr. Mercadal, de la Sra. Cabrer i del Sr. President, de tots, la política com el més noble de tots els oficis.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Rèplica del grup que ha intervingut a favor, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Cosme Bonet, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BONET I BONET:

Gràcies, presidenta. Sr. Mas, em permetrà que em sumi a la seva reivindicació de la política, va estar massa anys prohibit en aquest país fer política com perquè ara denigrem la gent que parla de política.

(Alguns aplaudiments)

És que pareix mentida que encara haguem d'acudir a aquella dita, no?: "*Hagan ustedes como yo, no se metan en política.*" Per favor, venim aquí perquè estam en política, tots i cadascun dels que som aquí fem política, per molt que els agradi justificar les seves decisions polítiques amb arguments tècnics. En fi.

Començarem recordant que si hi ha hagut dues edicions del pacte de progrés, avui vivim, o patim, més aviat, la tercera edició de les majories absolutes del PP, perquè no n'ha tengudes sempre, maldament de vegades s'ho pensin. La primera va acabar entre el túnel de Sóller i el cas Mapau, ho recordaran; la segona crec que val més ni recordar, avui mateix ens han demostrat que ja no se'n recorden de la segona edició de les majories absolutes, i la tercera, i la tercera, n'hem tengut un viu exemple avui de com és de lamentable la manera com entenen la política vostès.

Una anècdota, recordaran que va venir de visita el Sr. Jesús Posada, president de les Corts Generals, a presentar un llibre d'un il·lustre mallorquí, com era Fèlix Pons; el Sr. Jesús Posada, parlant amb distints diputats d'aquesta cambra, es va sorprendre, es va sorprendre el Sr. Jesús Posada de com s'abusava de la possibilitat de fer preguntes per part del PP, per part de la majoria governamental en aquest Parlament, el Sr. Posada. Perquè clar, jo li he explicat abans, tot i que el Sr. Mercadal no ha escoltat, que en el Congrés dels Diputats hi ha 17, 19 preguntes de l'oposició, una pregunta de la majoria del Govern, una pregunta de la majoria del Govern, una, 19. Vull dir, no és un invent de l'esquerra, són els usos parlamentaris, es feia a la legislatura anterior, es fa aquesta legislatura, és una qüestió de sentit comú, que no té cap sentit, que no aporta res.

I li podrien anar a explicar vostès al Sr. Posada que és intolerable que els diputats del Sr. Rajoy siguin diputats de segona, per favor! Presentin una proposició no de llei, instarem el Congrés dels Diputats i que reformin el Reglament, presentin-la, perquè és intolerable que el PP a Madrid no pugui fer 40 preguntes, per favor! És que això és el nivell de l'absurd del debat que estan plantejant.

I seguint amb aquesta lògica, els no adscrits què són? De quarta, de tercera regional? És que, per favor, hi ha segons quins arguments que han d'anar alerta quan els utilitzen. S'han negat durant tota la legislatura a donar una solució als no adscrits i ara ens parlen de diputats de segona perquè no podran fer quinze preguntes, és que és absurd, és ridícul!

(Remor de veus)

Ha demanat si són més bones les preguntes de l'oposició. Són més lògiques, no perquè estiguin més ben formulades ni tinguin una redacció excelsa, però jo li deman a vostè: quin és el sentit de fer una pregunta? Obtenir una informació, o posar en evidència un conseller, perquè aquesta és la tasca de l'oposició. O em diran vostès que quan han estat a l'oposició no ho han fet mai? No hem de fer el ridícul quan sortim aquí a argumentar segons què.

Jo crec que no han entès res, s'aferren a la lletra del Reglament perquè convé, perquè no sempre s'aferren a la lletra del Reglament. Jo els he posat exemples i me n'he anat enfora, me n'he anat a Gran Bretanya, a França, al Congrés dels Diputats i al Consell de Mallorca, és que no els he posat exemples tan estranys! Com és que el Partit Popular té dos discursos aquí i al consell insular, o tres, no ho sé, com és que hi ha tants discursos diferents del Partit Popular, que té de diferent el PP del Consell de Mallorca del PP del Parlament o del PP del Congrés dels Diputats, quina és la diferència? Jo dic, argument, insinuo, la diferència és el Govern, la diferència és el Govern, un govern que se sent insegur, un govern que necessita tapar l'oposició de preguntes autocomplaents, aquest és el problema, no són vostès, els diputats del Grup Parlamentari Popular, perquè si els diguessin: a partir d'ara faran dues preguntes per Ple no passaria res. O es revolucionarien i muntarien una rebel·lió com la que muntaren al Sr. Soler fa anys? No ho crec, no ho crec, estic especulant, eh.

Vostès insinuen que el Govern necessita les preguntes del Grup Popular per fer pública la seva gestió, no? O per pegar a l'oposició, i això també seria més discutible. Però què és que el Govern no fa rodes de premsa, o no té possibilitats, com els ha dit el Sr. Mas, de fer comunicacions, compareixences a petició pròpia dels consellers? Quantes vegades una pregunta que ha fet qualsevol de vostès ha estat notícia? És que no interessa, no interessa un govern que es fa alabances a ell mateix, només es dediquen a ocupar ordre del dia.

Jo no puc entendre que no vegin l'absurd del sistema.

També m'haurà d'explicar, perquè vostè ha dit: vostè diu una cosa completament diferent de la que diuen de la que fan. I crec que s'ho pot aplicar vostè mateix, m'haurà d'explicar per què li semblava malament que els partits dels pacte fessin preguntes i sempre hi havia menys preguntes dels partits que donaven suport al Govern que de l'oposició i li sembla bé el sistema actual. Deu seu l'únic del pacte de progrés que volen mantenir, deu ser l'únic, l'únic.

(Remor de veus)

Perquè ha tret el tema de les interpel·lacions, però se'n va fer una en tota la legislatura i el Partit Socialista va tenir un paper important perquè no se'n fessin més, perquè és ver, era una equivocació greu. I era una equivocació segurament deixar fer preguntes, tantes preguntes als partits que donaven suport a l'equip de govern, és cert, però si vostès diuen que era una equivocació i nosaltres assumim que era una equivocació, per què no ho arreglam?

Jo li he dit, exemples en tenim, nosaltres en el consell no en vàrem fer ni una; vostès en el consell actualment no en fan ni una. Sr. Bauzá, hauria de ser un poc més valent, tant valent com la Sra. Salom, com a mínim.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, acabi.

EL SR. BONET I BONET:

És el darrer que diré. O els diré un altre exemple, el Sr. Bauzá hauria de ser tan valent com la Sra. Salom o com el Sr. Isern, al Sr. Isern tampoc no li fan preguntes els seus regidors, des de fa molts anys, des de fa molts anys, i el Reglament ho permet, si ens aferram a la lletra del Reglament de l'Ajuntament de Palma es podrien fer preguntes al Sr. Isern, però no se'n fan d'autopreguntes. Què hi ha de diferent entre el Sr. Isern i el Sr. Bauzá?

(Remor de veus)

Jo els demanaria un poc de seny, sé que avui no obtindrem res, que ara ens pegaran dues lloques i ja haurem aclarit aquest debat, però cometem un error. Com em deia un company ara: guardarem aquest *Diari de Sessions* i la propera legislatura, amb una majoria diferent, en tornarem parlar.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Contrarèplica del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Francisco Mercadal, per un temps de cinc minuts.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Començarem pel final, Sr. Bonet, estic content que l'hagin recuperat en aquest Parlament després de la campanya electoral dins el seu propi partit, que ha donat un resultat prou ajustat, però estic content que s'hagi tornat incorporar a la tasca parlamentària.

(Remor de veus i algunes rialles)

Em diu vostè que feim un ús pervers de les preguntes, em diu vostè que feim un ús pervers de les preguntes. No és més pervers no voler que s'acompleixi el Reglament? No és més pervers no voler que s'acompleixi el Reglament, no és més pervers no voler deixar els diputats que facin la seva feina tal i com està en el Reglament?

(Remor de veus)

Ens ha donat vostè, vostè avui ha duit els apunts, no sé si a la seva primera intervenció s'ha equivocat, crec que vostè ha duit els apunts de dret constitucional, evidentment. El Sr. Requejo Pagés, al qual deu haver de pagar un *royalty* perquè ha fet diverses mencions dins la seva intervenció, ens donarà avui llum dins aquest debat que a la seva primera intervenció ha estat una classe de dret constitucional, interpretat pel Sr. Cosme Bonet, la qual cosa celebr molt, però no tenia res a veure amb el que avui parlàvem.

(Remor de veus)

I parlava vostè de pluralitat i parlava vostè de pluralitat...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor. Silenci, per favor.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

... la pluralitat de la qual parla el Sr. Bonet -sí, gràcies-, la pluralitat de la qual parla el Sr. Bonet és aquesta mateixa pluralitat que hi ha dins aquest Parlament, i aquesta mateixa pluralitat que hi ha dins aquest Parlament és la que realment no li agrada al Sr. Bonet; el que no li agrada al Sr. Bonet és que el resultat de les eleccions hagin estat els que han estat i duen tres anys i ja els cou i per això volen canviar.

(Remor de veus)

Aquesta és la realitat, Sr. Bonet, això és el Partit Popular i això és l'oposició, i això, aquesta és la realitat que es reflecteix dins les preguntes. El que passa és que vostès encara no han assumit que els ciutadans els varen oferir el pitjor resultat de la seva història com a PSIB-PSOE, el pitjor resultat de la seva història i els ciutadans els han situat on vostès han d'estar.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Bonet, no té l'ús de la paraula.

(Remor de veus)

Doncs, Sr. Bonet, no té l'ús de la paraula, deixi intervenir. A vostè l'han deixat intervenir, deixi intervenir.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hi ha nervis i hi ha diputats que em sembla que s'han equivocat de carrer, avui.

De les preguntes per escrit, no en parlen. No parlen tampoc de les compareixences del president a la cambra a sol·licitud pròpia del president; compareixença dels consellers a les comissions, són pràcticament el doble de les que hi havia la legislatura passada, i només els donaré un exemple: el Sr. Martí Sansaloni, conseller de Salut, ha comparegut a la Comissió de Salut des del mes de febrer fins ara aproximadament sis o set vegades. Per tant crec que aquesta funció de control està més que assegurada. Però no només és que hagi comparegut a sol·licitud de l'oposició, sinó que ha comparegut a sol·licitud de l'oposició i a sol·licitud pròpia per explicar aquells temes que eren d'interès.

Miri, Sr. Bonet, jo li puc assegurar que el Govern no té cap por. Del que té por l'oposició és de no poder dictar titulars, que és el que l'interessa, perquè és aquí on vostè avui ha mostrat el llautó, la validesa de les preguntes es mesura a cop de titular, aquesta és la realitat de vostès, Sr. Bonet.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Vostè ha donat validesa a les preguntes segons eren titular o no eren titular, i això és el que vostè avui reflecteix.

I ja per acabar li diré com empraven, Sr. Mas, perquè amb això realment quedarà tan estorat com jo quan m'he assabentat d'això, com empraven en el PSIB el Reglament durant la legislatura passada. Una senyora, senyora Esperança Marí Mayans, que es va presentar per la coalició socialista del Partit Obrer Espanyol més Eivissa pel Canvi, entra dins el Parlament el mes de juliol, el mes de juny, disculpin, de l'any 2011 pel Grup d'Unió Mallorca; es presenta pel grup del PSOE Eivissa pel Canvi, i entra dins el Parlament com a Unió Mallorca, perquè a Unió Mallorca li faltava un diputat per poder formar grup parlamentari, i la Sra. Marí Mayans va jurar com a diputada del Grup Unió Mallorca.

(Remor de veus)

No havia transcorregut encara un mes quan la Sra. Marí va passar al Grup Mixt. Aquests són els exemples, biblioteca del Parlament de les Illes Balears i...

(Alguns aplaudiments)

...*Diari de Sessions*, de com funcionaven les qüestions durant l'anterior legislatura. Per tant, Sr. Bonet, lliçons, zero, lliçons, zero.

Ens farien un favor molt més interessant si parlassin amb un poc més de rigor; si parlàssim, Sr. Mas, com vostè proposava, per dignificar la política; si les persones que pretenen qualche dia presidir aquesta comunitat autònoma tenguessin un poc més de respecte pels ciutadans com jo mateix. Jo no voldria que em presidís mai una presidenta que sent dir les coses que avui segons quines persones han dit dins aquest parlament, i aquesta és la vertadera dignificació de la política.

(Remor de veus)

Preguntes, compareixences, interpellacions, compareixences a comissió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, silenci.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

...sol·licituds de documentació... La dignificació de la política, Sr. Mas, passa també per controlar el llenguatge, per respectar el dret de tots els diputats. Són vostès que diuen quines són les preguntes més interessants? És vostè, Sr. Mas, per ventura qui marca què és el més interessant de què es pot parlar dins aquest parlament? Ja ho sabem, hi ha segons quins diputats que són més dignes de ser a la *bierstrasse* o a Magaluf que de ser dins aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA PRESIDENTA:

Passam..., passam a la votació i els demanaria...

Passam a la votació i els demanaria si prenen o no en consideració la proposta de modificació de l'article 165.2 del Reglament del Parlament de les Illes Balears. Començam a votar. Votam.

No es pren en consideració per 33 vots en contra i 25 a favor.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS